

کتابخانه  
شورای  
نامی



۲۹۵



کتابخانه مجلس شورای اسلامی



۱  
۲  
۳  
۴  
۵  
۶  
۷  
۸  
۹  
۱۰  
۱۱  
۱۲  
۱۳  
۱۴  
۱۵  
۱۶  
۱۷  
۱۸  
۱۹  
۲۰  
۲۱  
۲۲  
۲۳  
۲۴  
۲۵  
۲۶  
۲۷  
۲۸  
۲۹  
۳۰  
۳۱  
۳۲  
۳۳  
۳۴  
۳۵  
۳۶  
۳۷  
۳۸  
۳۹  
۴۰  
۴۱  
۴۲  
۴۳  
۴۴  
۴۵  
۴۶  
۴۷  
۴۸  
۴۹  
۵۰  
۵۱  
۵۲  
۵۳  
۵۴  
۵۵  
۵۶  
۵۷  
۵۸  
۵۹  
۶۰  
۶۱  
۶۲  
۶۳  
۶۴  
۶۵  
۶۶  
۶۷  
۶۸  
۶۹  
۷۰  
۷۱  
۷۲  
۷۳  
۷۴  
۷۵  
۷۶  
۷۷  
۷۸  
۷۹  
۸۰  
۸۱  
۸۲  
۸۳  
۸۴  
۸۵  
۸۶  
۸۷  
۸۸  
۸۹  
۹۰  
۹۱  
۹۲  
۹۳  
۹۴  
۹۵  
۹۶  
۹۷  
۹۸  
۹۹  
۱۰۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	موضوع
جلد ( ۲۹۵ )	از کتب ( خطی )
آقای سید محمدصادق طاباطبائی به کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
تاریخ ثبت کتاب	شماره ثبت کتاب
۱۳۰۴	۲۰۳۴۰

خطی اهدائی  
کتابخانه  
مجلس شورای  
اسلامی  
۲۹۵

۲۹۵



کتابخانه مجلس شورای اسلامی



کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	موضوع
جلد ( ۲۹۵ )	از کتب ( خطی )
آقای سید محمدصادق طاباطبائی به کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
تاریخ ثبت کتاب	شماره ثبت کتاب
۱۳۰۴	۲۰۳۴۰

خطی اهدائی  
کتابخانه  
مجلس شورای  
اسلامی  
۲۹۵



فصل نامه بدو المجلد	دعای سیف	دعای سحر	دعای شمول
در بیان ناز	دعای استجاب		
در بیان ناز	دعای استجاب		
دوازده نام	مناجات	دعای مکمل	دعای سات
فصل صبا	غنیة غنیة	در اسم اعظم و طلسمات	
جوشن کبر	کفایت ناز	بعضی اوقیة	و بعضی اسرار ملکه
در اسم الله عزوجل	بعضی کلمات حضرت	ترجمه رساله ابو الحسن	
با بعضی از نامهای ناز	ایضا با اصحاب	بوفی در اسماء الحسنة	
ایضا ترجمه رساله	رساله ابراهیم	رساله در علم تکبیر	
دیگر از او در اوقیة	در علم حروف	و حروف	

در بیان خلوات و ریاضات  
و اسماء غنیة و غنیة  
تغیبات

مطلبا بقدرت و جبارا الهما رجرا فلقا جدیدا بعزته و عظمت و رحمت چون در  
تو ایگاه باز نشیند این دعا بخواند الحمد لله الذي اقامني من غير قدي  
في عافية و نعمة و كرامة و امن و استقامة سلكية عرفني هاديا  
قلبي لما يدبني الحمد لله رب العالمين على كل حال و چون وقت  
باشد در حال و منو کند و نماز بر وقت در یاد که فضیلت اول وقت بر هر  
وقت چند است که فضیلت آخرت بر دنیا چنانکه در سراسر خواهد رفت اول  
پای سپید فرمیش و بعد سه بار پوشاند و در آن حال بگوید بسم الله و الله  
و دعوی ما بر من و رسول الخ لئلا يضل الشيطان الرقيم باب دوم  
در میان غافلهای سستی خواه با آن دعا و روایت کرده باشند یا نه و حق  
سستی صدر رکعت نماز که ابر صفت کرده اند در صاحب بنی علیه السلام در شبانه  
روزی بیرون از فریق و سه شهادت و بعد از ایشان بر توبان کوشای  
و اهرت و خوف حق گرفته است چون اثناب بلند شدن چهار رکعت نماز اول  
قرن بلند و ندی و بعد از آن نماز تسبیح و دوازده رکعت گذاردندی در شصت و  
و بعد از آن نماز زوال چهار رکعت گذاردندی و بعد از آن نماز ادرین شش  
رکعت گذاردندی و بعد از آن نماز شام در هر رکعتی یکبار فاتحه و شش مرتبه  
لا حول و لا قوة الا بالله

عرفت عليك  
يا رب ما العزيمه  
التي عزم بها رسول الله  
صلى الله عليه وآله وعلى  
ابن أبي طالب عليه  
السلام و ادى الصفر  
فاجابوا و اطاعت  
ما احبت و اطاعت  
و فرجت اخراجوا  
اخرجوا اخراجوا  
وان لم يخرجوا  
لا حرجكم اجمعين



[illegible]

چهارم سومی و سومی نباشد که چون افتاب بقدر یک نیزه بالا بر آید یا زیاد  
و منو تازه کند و دور رکعت نماز جهت کند بدل صادق و یعنی خالص ملک تھا  
در عبیده نیکنوی دی دیت نیکنوی بنویسد و در عبیده بدی و کنه وی دیت  
بدی و هر که چهار رکعت نماز کند برادر و در چهار رکعت چهار صد و هر که  
حشت رکعت کند برادر او و در حشت شصت صد رکعت و عمو کرداند از وی حمله  
و هر که دوازده رکعت کند بنویسد ملک تھا و در دیوان نیکنوی وی و در هر رکعت  
نیکنوی و عمو کرداند از عبیده وی و در هر رکعت بدی و برادر او و در حشت  
او هر که دوازده رکعت و در هر رکعت عین عباس رضی الله عنه که رسول  
گفت علیه السلام هر که روزی صد مرتبه نماز پیشین و نماز دیگر دور رکعت نماز کند  
در رکعت اول بگوید الحمد للکبار و آیه انکسی یکبار و قتل عوف و رب الفلق پیش  
و پنج بار و در رکعت دوم الحمد للکبار و قتل هوا و ابره احد یکبار و قتل عوف و رب الفلق  
پشت و پنج بار چون فاتحه کرد و بجا یار بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی  
العظیم پس بنده از دنیا ببردن شود تا حق را سبحانه و تعالی بگوید نه بیند  
مقام خویش در پیش نماز تکلیف بعد از نماز جمع فریضه و سنت که کرده باشد  
چهار رکعت نماز کند در رکعت اول الحمد و از آخرت یکبار و قتل هوا و ابره

[illegible]

مواله احد پنج بار و در رکعت سیم الحمد یکبار و قل هو الله احد هفت بار و در رکعت  
 چهارم الحمد یکبار و قل هو الله احد نه بار هر که این نماز بکند چندان ثواب یا بکند  
 نصفش یا بکند و ایمان او برابر جمل ملکوت عرض دهند و دیگر روایت میکنند  
 امیر المؤمنین حکایت کرده و خبر شریف نور محمد علیه الصلوٰه والسلام در  
 سوره اعراف علیه السلام که هر که در رکعت نماز کند که تواند بخواند در رکعت  
 اول الحمد و آخر سوره فرقان که تبارک الذي جعل في السماء بروجا و اثار سورده  
 و در رکعت دوم الحمد و فاعلم المؤمنون تبارک الله حسن الفاعلین  
 و در رکوع یکم بگوید سبحان ربی العظیم سه بار و همچنین در سجود چون فارغ شود و سجدت  
 بنفست پس بعد از آن بگوید الحمد لله الذی خلق کل شیء لعظمته تحسب  
 کل شیء بعزته و الحمد لله الذی استسلم کل شیء لملكه تا استمع  
 الشامعین یا خیر الرازقین تا ادعهم الراحمین یا محجیب عیون المظاہرین  
 یا ضئ الدنيا والاخره و یجیبها و ینظر غرض و مقصود وی باشد در خواب  
 یا بکمال روا کرد و این کرد اند او را در شصت مرتبه و چون روز قیامت باشد  
 که نماز بران گردد نماز وی بدست برت وی دهند و این گردانند در سوره اعراف  
 قیامت و اندوه و غم و در وی ارنوی ببرد و هر پند اعمال وی را توبیخ کند







دوم الحمد و تسبیح و تحمید و در رکعت سوم لم یجد الصبحی و در رکعت چهارم الحمد بکبار توسل  
هو الله احد صفت بار حقمان باشد که هر گه بناها که ملک صلوات فرستاده است  
هم خوانده باشد در بنویس در بریده اعمال وی هفتاد ساله طاعت و عبادت  
و محبت کند از روان وی هشتاد ساله معصیت نماز حاجت بحجب چهار رکعت است  
میان نمازشام و تحقیق نباید کردن بر کثرت اول بکبار الحمد بخواند وقت اللهم  
فانک الملک پانزده بار و بر کثرت دوم پس را الحمد انا اعطیناک پانزده بار و بر  
سیم الحمد توسل یا ایها الکافرون پانزده بار و به چهارم الحمد توسل هو الله احد پانزده  
بار چون سر بر داشته باشد و بگوید بسین این دعا بخواند لا اله الا انت  
سبحانک انی کنْتُ من الظالمین واقض امری الی الله ان  
الله بصیر بالعباد حبیباً الله وقیم الوکیل نعم المول ونعم  
الناصر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ربنا ظلمنا نفسنا  
والنکم تغفر لنا و غفر لکل الذنوبین من الناس من ذنب  
شر للذکرین یا من شکره فرد للشاکرین و یا من طاعته  
نجاة المطیعین و یا من رفته ملجاء للعاصیین یا من لا یخفی  
علیه سناء الخاسرین یا من لا یقطع حوائج السائلین یا حی

١٦

يَا قَوْمُ يَا ذَلِجْدِلْ وَلَا تَكْرَاهُ اسئلكم عاقل العز من عوئك  
وتمني النجاة من كيتاك يا ابا لاسيم الاعظم وصرك الاعلى اعظم  
الثامات ان تصلي على محمد وعلى آل محمد ان تقضي حاجتي  
عنا واهام وبن العابدين عليه الصلوة والسلام قد مر مر مر مر  
جبار كركت نازكند بار كركت وجود وركت سلام در ركعت اول الحمد كيار وركت  
بكوبيد يا مقرب القلوب واللبار در ركعت دوم كيار الحمد وركت بار كوبيد يا  
الاسباب شيند چون شند تونده باشد بر نيز در ركعت سيم كيار الحمد وركت  
بار كوبيد يا مفتح الابواب در ركعت چهارم كيار الحمد وركت بار كوبيد يا دليل  
شيرانه و بعد از سلام سجده كنند و سي و سه بار كوبيد يا مقرب القلوب واللبار  
وسي و سه بار كوبيد يا سبب الالباب و سي و سه بار كوبيد يا مفتح الابواب كيار  
بكوبيد يا دليل خير الله در نسخه اخرويه اندك كه مر كره مر كره مر كره مر كره مر كره  
كنند بخوندند در ركعتي فاتحه الكتاب و قتل هو الله احد صد نوبت پس سوره نزل  
بخوندند صد نوبت و خواب كنند بدرستي كه حضرت بي عليه السلام در خواب شنيد  
شيخ ابو الحسن حقاني گفت در شيخ چشمة در ركعت نماز براي مادر پدري بايد  
كرد و بيان نماز شام و شفق در ركعتي فاتحه و انا انزلناه و انا اعطيناه و قتل

[illegible]

یا ایها الکافرون وقل مولی اهد وبعوضتین هر یکی یکبار بر خواند و دودست  
دیگر باید کرد و برای نشو ویدی چنان را و فاتحه کتاب و آیه الکوسی و قل اللهم  
مالک ملک هر یکی یکبار بخواند و پیش از سلام سر بر زمین اند و بگوید لا اله الا الله  
وَصَلِّ لَا شَرِّكَ لَكَ لَكَ الْمَلِكُ وَكَلِّ الْمَلِكُ حَيٌّ وَفِي حَيٍّ وَهَوَّ حَيٍّ لَا  
يَعْبُدُ بِيَدِهِ الْحَيُّ وَهَوَّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس از سر بریده بر درازد و  
سلام دهد و اگر مکتب نخواهد حق تعالی اجابت کند سوره مزمل هر که غسل کند اول  
جمعه ماه رمضان پس بگذرد و بعد از نماز نضن دور زده رکعت و بخواند در هر رکعتی  
فاتحه کتاب و سوره مزمل و سلام دهد و هزار بار صلوات بر حضرت بنی علیه السلام  
بفرستد و بخواب رود حضرت بنی را علیه السلام در خواب بپند و خاصیت  
سوره مدثر نیز چنین است منقول است از شیخ ابو سعید رحمه الله علیه که گفت  
در حضرت رسول علیه السلام که روز آوینده میان نماز شبین و نماز یازده  
رکعت نماز که نه است بر پنج سلام در هر رکعتی فاتحه یکبار روده با غسل نموده  
آمد و چون فارغ شده است از نماز صد بار بکشفه است سبحان از آیه و الحمد  
و استغفر الله و اتوب الیه احزاب و اهل المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام  
مر ویت که در نه است پنج صراط الدیلمه و اگر و سلم حدیثی که معنیش اینست

کہ کشت







مجدد در رکعتی که بار خیر بخواند و با نذرده با قتل هوای احد چون سلام  
 باز در صد بار بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر و صبح  
 بر هر رکعت شصت صلوات دهد چون فارغ شود و بجنبه همان شب مرا که محمد  
 بخواب بیند و بخوابد و ایستد از رسول علیه الصلوة والسلام که هر کس  
 حاجتی باشد بگوید حق تعالی بوی یکی از بنی آدم پس وضو سازد و دو رکعت  
 نماز بکند و بعد از آن صلوات بر پیغمبر و آل او بخواند بگوید لا اله الا  
 الله الحکیم الکرم سبحان الله رب العرش العظيم الحمد لله رب  
 العالمین استسئلت فی حاجات و غایت و غایت معقیات العیة  
 من کل شیء و السلامه من کل اثم لا تدع لی ذنباً الا غفرت له  
 و لا عتاً الا و جنته و لا ضاجة و لا حزن و لا غم الا قضیتها یا ارحم  
 الراحمین همچنین مرویست که چون نماز و شکر بگذارد این دعا بخواند  
 اللهم انی اعوذ بک برضاک من سخطک و اعوذ بمعافاک  
 من عفتک و اعوذ بک منک لا احصی ثناء علیک کما  
 اثبتت علی انفسک غار لتبیح بگذرد و چهار رکعت در هر رکعتی فاتحه الکتاب  
 و سوره بخواند و چون روز بخواند فارغ شود پیش از رکوع با نذرده بار بگوید

الحمد

الحمد و الحمد سبحان الله بعد از آن رکوع کند و در رکوع ده بار بگوید و  
 چون در رکعت سیمده بار بگوید و بعد از آن سیمده رو و در سیمده ده بار دیگر  
 بگوید و چون سر از سجده بردارد ده بار دیگر بگوید و چون سجده دوم رو و ده بار  
 دیگر بگوید و چون سر از سجده دوم بردارد ده بار دیگر بگوید که جمیع اینها دو  
 پنج بار باشد و بعد از آن این دعا بخواند اللهم انی استسئلت توفیق  
 اهل الهدی و اعمال اهل الیقین و صفات اهل النوبة و صفات  
 اهل الصبر و صفات اهل الخیرة و طلبه اهل الرغبة و تعبید  
 اهل النور و غیره صفات اهل العلم حتی افاضت اللهم انی استسئلت  
 تحافه محرم عن معاصیک و حتی اعطاک بطاعتک عکله و حتی  
 یله رضاک و حتی اناجحتک فی التوبة خوفا منک و حتی اخلص  
 لک الشیخة حبالبک و حتی اوفک علیک فی الامور حسن الظن  
 بک سبحان خالق النور که این بخواند او را ثواب بسیار باشد دیگر  
 چهار رکعت نماز بکند و بعد از آن که افتاب زوال کرده باشد ظهر  
 بخواند ده بار باشد ثواب بسیار دارد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم  
 فرمود که در رمضان هر کس که بگذرد و در شب هفدهم چهار رکعت نماز

العیزین عن شیک و منتهی الرحمة من کتابک و استسئلت الاعظم  
 و جدک الاعلی و کلماتک الباهرة ثواب بسیار دارد و فرمود حضرت  
 صلی الله علیه و آله وسلم که هر کس بگذرد و روز جمعه میان ظهر و عصر دو رکعت نماز  
 بخواند در رکعت اول فاتحه الکتاب و آیه الکرسی که هر دو قل اعوذ برب الفلق  
 بیست و پنج بار بخواند در رکعت ثانیة فاتحه الکتاب و قل هو الله یکبار  
 و قل اعوذ برب الناس بیست و پنج بار و چون سلام بدد بگوید لا حول ولا  
 قوة الا بالله بنه با هر صرختی را که از او بیاید و این آیات بگوید  
 سبح لله ما فی السموات و الارض و هو العزیز الحکیم که ملک  
 السموات و الارض یحیی و یمیت و هو علی کل شیء قذیر هو  
 الاکبر و الاکبر و الظاهر و الباطن و هو علی کل شیء عليم هو  
 الذی خلق السموات و الارض فی ستة ايام ثم استوی علی العرش  
 یعلم ما بک فی الارض و ما فی السما و ما یزل من السماء و ما  
 یعین فیهما و هو معکم ایما کنتم و الله یألفکون بصیر له ملک  
 السموات و الارض و لی الله رجب الامور یو فی الدلیل فی التلک  
 و یو فی التلک فی الدلیل و هو علیکم بذات الصدور لول انما هذا

و بخواند در هر رکعت یکبار فاتحه الکتاب و سوره بقره پس همچنان باشد  
 که روز را بخواند و باشد و مر او را باشد شفقت دیگر هر کس که بخواند  
 روز آخر دو شبانه از ماه شعبان دویست بار قتل هوای احد در دو رکعت  
 نماز که در وقت حاجت بگذرد و بنویسد صدای تمام برای او بگذرد و در هر  
 سه روز باید که در آن روز بپوشد و یکبار هر کس که بگذرد و در شب و شب  
 آخر از ماه شعبان نماز صررب و بعد از آن بیست رکعت نماز بگذرد و بخواند  
 در هر رکعتی فاتحه الکتاب یکبار و سوره بقره یکبار و صدای تمام  
 او را و یکبار هر کس که عمل کند در شب جمعه و بگذرد و دو رکعت نماز و  
 بخواند در آن قتل هوای احد بر هر بار حضرت رسول را علیه الصلوة والسلام  
 در خواب بیست و یکبار هر کس بگذرد و روز ده رکعت نماز در هر روز  
 یا در شب و شصت بخواند در میان هر دو رکعت پس چون بشنود از غیر  
 نماز نشنا و صدای تمام و صلوات بر پیغمبر و آل او بخواند بگوید  
 سجد کند و در سجده بخواند فاتحه الکتاب صفت بار و آیه الکرسی هفت  
 بار و بگوید لا اله الا الله و لا شریک له که الملك و له الحمد  
 و هو علی کل شیء قذیر بعد از آن بگوید اللهم انی استسئلت

العز











و اذا وقعت وبتارک دون واذ التمس الشفقت وابتدأ بقا ما مذکرت  
 از روزها بجز تا بجه کونان چون فارغ شوی این دعا بگوئی و دعا مستفیج در باب  
 دعوات نوشته شده نماز مخصوصه حضرت فاطمه علیها السلام رسول صلی الله علیه  
 وسلم گفت هر که را بادهای تعالی حاجتی بود او را سه روز روزه باید داشت  
 چهارشنبه و پنجشنبه و او شنبه نماز بکند و آن روز روزه رکعت یکم سلام  
 در رکعتی الحمد و روزه بار و آیه الکرسی و روزه بار و شهادت و روزه بار و لو  
 از نماز بعد از نماز و روزه بار و روزه بار و روزه بار و روزه بار و روزه بار و روزه بار  
 بخواند و بعد از این و مناسبات را دعا کند پس بگوید اللهم انی استلک بکل اسم  
 موصی علیک علی جمیع من هو دونک و حجت بخواند پس بگوید و بگوید و بگوید  
 تا چهار دان تا چهار بزرگوار است که در باب دعا مذکور است و اول او این است  
 اللهم ما فی کل شیء من غایت مخصوصه علی فاطمه علیها السلام مصطفی صلی الله  
 علیه و آله و سلم که بعد از دعا فاطمه علیها السلام و گفت هر که از شما دو رکعت نماز کند  
 در هر رکعتی الحمد سه بار بخواند و شهادت سه بار و بعد از آن رسول من اللهم انما اخرج  
 سه بار ما کان محمد ابا عبد الله و ما کانک باکما که فضیله کبریا سه بار و بعد از آن و الذین  
 معہ تا آخر سه بار و آخر توبه الحمد سه بار و قبل هر دو الحمد سه بار و چون از نماز فارغ شود

مؤمنین

مؤمنین و مناسبات را دعا کند پس بگوید اللهم انی استلک بکل اسم هو علیک  
 حق ایا الله اذا دعیت به و منک بکل شیء علیک و گفت علی جمیع  
 من هو دونک انما حجت بخواند پس بگوید اللهم انی استلک و اتوجه  
 الیک یتیک محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و سلم بنی امیه  
 یا محمد انی تو جعت ینک الی ینک و ینک فی حاجتی هذین فقیر  
 اللهم شفعه لی انما چون حاجت خواست بگوید دعای رک در باب  
 مطهرت و اول او اینست بسم الله الرحمن الرحیم اللهم یا الله یا رحمن یا رحیم  
 نماز خصمان روز عاشورا یا روز عید قربان یا نیمه شعبان یا در روزین  
 از ماه رمضان چهار رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از الحمد و بار قبل  
 هو الحمد و در رکعت دوم بعد از الحمد قل یا ایها الکافرون سه بار و بار زده  
 بار قل هو الله احد و در رکعت سیم الحمد و سه بار اللهم و قل هو الله احد است بار  
 و چهارم رکعت فاتحه الكتاب و آیه الکرسی سه بار و قبل هر دو الحمد است  
 پنج بار بخواند و جمیع شیا را را مطیع شود و روایت کرده اند از علی علیه السلام  
 که رسول صلی الله علیه و آله وسلم هر رکعت یا ابا الحسن چون تراکاری هر یک  
 پیشش آید روز پنجشنبه و روز دوشنبه روزه دارد پس نماز خفیف فرموده و

چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی الحمد کونان و پنج فصل هو الله احد پس شهادت  
 بخفت و الحمد و مؤمنین کونان و الحمد سه بار بگوید یا ای الرزق و یا حریز  
 الرزق و یا صاحبی فی کل طریق استلک الی ان یجیبی من  
 خلق المصنوع یا غیاث المؤمنین اغثنی یا غیاث المؤمنین  
 اغثنی المساعده المساعده غای فقه و در رکعت اول  
 الحمد یکبار و آیه الکرسی سه بار و دوم رکعت یحییان چون سلام دهد بگوید  
 و بگوید اللهم انی استلک ان تغفر لی ذنوبی و تجعل اسمی فی السعده  
 و ینقذ فی الشهاده و احسن فی العلیین و اسئاء فی معقده  
 و ان تصیری علی محمد و آل محمد سدی بمنزل است بسم الله و گفت شکر  
 نزد نماز و در شب و شش نزد ارتفاع اثنا و شش پیش از زوال رکعت  
 نزد زوال نماز شب جماعه امام جعفر بن امام محمد علیه السلام فرمود که سوأل  
 کردند از امام بسمه علیه السلام در فصل شصت شعبان امام علیه السلام فرمود  
 که این شب افضل شبهاست بعد از شب قدر و فرمود که بکند زید در آن چهار رکعت  
 در هر رکعتی یک فاتحه و صد بار سوره اذین و فی که در نماز فارغ شود بگوید اللهم  
 انی الیک فقیرو و من عذابک غایف و مستجیر اللهم لا تثبیل

استغنی

استغنی و لا تغیر حسی و لا یجهد بکلی و لا یستغنی فی اعدای اعدای  
 بعقرک من عقوبتک و اعدای بعقرک من عذابک و اعدای بعقرک  
 من سخطک و اعدای بعقرک من جک ثناءک و لا الله عینک انت  
 کما انیت علی افسنیک و فقه ما یقول القایلون سلمان فاق  
 رضی الله عنه گفت که در آن روز رسول علیه السلام در آن روز فرمود که بکند  
 است من اهل البیت بجز هر یک که بگویم علی فدای تو باد و پدر و مادر من یا رسول  
 فرمود که یا سلمان هیچ مؤمن و هیچ مؤمنه نباشد که بکند و سی رکعت در ماه  
 رجب و بخواند در هر رکعتی فاتحه الكتاب یکبار و قبل هر دو الحمد یا ایها  
 الکافرون سه بار و بگوید دعای تقا و روز هر کس که می کند سه رکعت در هر رکعتی  
 بزرگ و بد دعای تقا بزرگ کسی که این ماه را تمام روزه داشته باشد و او را از  
 عابدان نویسد تا سال آینده و روز چهارم و در روزی عید یکشنبه بگوید  
 از شهادت پدر و فرمود که یا سلمان این را بجز هر یک که بگویم فرموده است و گفت  
 یا محمد این علامت است در میان تو و در میان من فقهان چنان فقهان این را  
 خوانند که در روز سلمان گوید که بگویم یا رسول الله چون بکند فرمود علیه السلام  
 یا سلمان در اول جیب ده رکعت بکند و وقتی که سلام دهی دست بردار



بروی آسمان و بگویند لا اله الا الله و بعد لا شريك له له الملك وله الحمد  
 يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير  
 اللهم لا مانع لما اعطيت ولا معطي لما سئلت ولا ينفع ذا الجبر منك  
 الجبر بعد زمان دست بر روی بردارد و در وسط ماه دو رکعت نماز بکند  
 وقتی که سلام دهی دست بردارد بر روی آسمان و بگوید لا اله الا الله و بعد لا شريك  
 له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير  
 وهو على كل شيء قدير اللهم اصدنا صراطا مستقيما و تزاك  
 صابغة فلا و كذا بعد زمان دست بر روی بال و در آخر ماه دو رکعت  
 دیگر بکند و چنانکه مذکور شد وقتی که سلام دهی دست با همان بردارد بگوید لا اله  
 الا الله و بعد لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت  
 هو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير و صلى  
 على محمد و آله الطاهرين و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم  
 العظيم بعد زمان بخوابد و هر چای که خوابی سبب گردد و صدای تلاوت در میان  
 تو و جنت هفت خندق گرداند هر خندقی مثل پلین آسمان و زمین و بنجید  
 از بهر هر رکعتی ثواب هزاران هزار رکعت و بنویسد برات درادی از

دفع

دو دفع و کذا شد بر صراط سلمان رضی الله عنه گفت وقتی که این را از رسول  
 علیه السلام شنیدم اشادم سجده کنان بگوید درجه شکر سماع ابن حنیف نماز  
 شب قدر هر که شصت و هفتم ماه رمضان دو رکعت نماز کند و در هر رکعت  
 الحمد بگوید روزی از زمانه بیکبار و بیست و پنج بار قل هو الله احد و چون قرآن را  
 فارغ شود صدبار بگوید استغفر الله و صدبار بر صطفی صلوات فرستد و هر که  
 این نماز بکند از شب قدر یافته باشد و روز و نماز او بر پند زنده و هر چای  
 که دارد و خدا رحمت و برادر او اگر داند و بر این شهرستان بنا کند و در شب  
 نماز غایب اول شب جمعه حاجب بعد از نماز شام و در دو رکعت  
 بکند و در بخش سلام در هر رکعتی فاتحه بیکبار و روزی از زمانه صدبار و قل هو الله  
 احد و روز و با چون از نماز فارغ شود و صدبار بر صغیر صلوات فرستد  
 بدین نوع اللهم صل على محمد و آله و صل على عبد الله بعد زمان سبب گردد و هر که  
 سجده و صدبار بگوید سبحان قدوس رب الملكة و اربع و سبب گردد و هر که  
 صدبار رب اغفر وارحم و عجا و عجا تعلم فانك انت العلي الاعظم  
 العلي الاعظم و باز سجده و بگوید سبحان قدوس رب الملكة و اربع و سبب گردد و هر که  
 که دارد بخوابد باب نماز که می خواهد که فرشته را در خواب ببیند و نقل کرده است

در وقتیکه باشد خدا او را غنی گرداند و اگر غریب باشد خدا او را پولدار نمود  
 رساند و اگر او را کینه بسیار باشد خدا او را بسیار مزد و اگر او را فرزندان باشد  
 و طلب زنده کند خدا او را و فرزندی بدد بعد از آن چهار صد مرتبه که این نماز  
 که آدم و نوح و ابراهیم و اسمعیل علیهم السلام گذرانده اند نماز عجات است که بگوید  
 دو رکعت نماز در هر رکعت بیست و پنج بار قل هو الله احد و در هر رکعت اول  
 طه و دومون سبب گردد و بخواند بعد از فاتحه در رکعت اول و بیست و پنج بار قل هو الله احد  
 بمغز زخم لایسم الله و لا هم یغزون انما حق کل شیء و هو علی کل شیء وکیل  
 له مقادیر السموات و الارض ما قول من ان الشا کون و در رکعت دوم  
 قدر و الله ما قول و هو اعلم بما یفعلون و بگوید و سبحان الله اربع و بیست  
 صدبار و بخواند در هر رکعت بیست و پنج بار قل هو الله احد و در هر رکعت اول  
 انظر لی و حیث جئت من القوم الکافین پس از آن سبب گردد و هر که روزی  
 بردارد و بگوید سبحان الذي علمه فقه و قدره فقد و اوسع  
 فقه و جبر و ضبط فاحمد و نظر فاشهر دعا و بعثت رسول  
 لم یخرج شیء و محمد و همل و محمد و لله فله الذین و اصحابا  
 الحمد و ایما اللهم انی استلک بصفاء الثانیین و یضیایا لیسینی

چهار در هر رکعت صطفی صلا الله علیه و آله و سلم که آن حضرت بود که هر که  
 شب جمعه بعد از نماز عجات بیست و دو رکعت نماز بکند از که بگوید و تر باشد  
 و در هر رکعت الحمد بگوید و روزی از زمانه صدبار و قل هو الله احد و چون قرآن را  
 انکه در خواب ببیند که صد فرشته پیش او ایستاده است می از آنها اورا بشارت  
 دهند و بیست و سی از آن اورا این گردانند از خدا نیت بر روی از آن اورا از  
 کنان کبره نگاه دارد و ده هزار بار و شصت و او کی کند با بشارت  
 ضحاک از برای عباس نقل کرده که در صطفی صلا الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که  
 حاجتی پیش خدا باشد و طلب آن کند باید که منوی تمامی بسازد و در هر رکعت  
 که کس او را بپند بیست و چهار رکعت نماز بکند از که بگوید و در رکعت اول فاتحه بگوید  
 و باز در رکعت اول الحمد بخواند و در رکعت دوم بگوید فاتحه و بیست و  
 یکبار قل هو الله احد بخواند و در رکعت سیم بگوید فاتحه و کتاب و سی یکبار  
 قل هو الله احد بخواند و در رکعت چهارم بگوید فاتحه و کتاب و سی یکبار قل  
 هو الله احد بخواند و چون از نماز فارغ شود و بخوابد و در هر رکعت اول الحمد بخواند  
 بعد از آن نیت بار بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم بعد زمان  
 هفت و با سبب غفران بگوید بدین شی که اگر قرص دار باشد برکت آن قرص او را

در







وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ جَمِيعُ حَمْدِهِ لِلَّهِ صَلَاتُ الشَّاكِرِينَ  
 لِلَّهِ صَلَاتُ الْكَافِرِينَ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْقُطُ مَلَكُهُ وَلَا يَحْصِي عِلْمُهُ  
 لِلَّهِ الَّذِي عَلَى جَمِيعِ أَسْمَائِهِ صَلَاتُ الْعَدْلِ صَلَاتُ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَلَا  
 يَنْبَغِي الْمُرْسَلِينَ لِلَّهِ يَحْمَدُهُ وَيُحْمَدُ لَهُ يَمُوتُ الْمَضْلُحَاتِ وَيُزِيلُ الْبُرْكَاتِ  
 وَيُخَيِّتُهُ بِكَلِمَةِ السَّعَادَاتِ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ مَالٍ لِلَّهِ الَّذِي هَذَا  
 لِلرَّسُولِ وَمَنْ يَعْلَمُ مِنْ أُمَّةٍ حَمْدَ صَلَواتِ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ  
 لِلَّهِ الَّذِي هَذَا لِحُضْرَتِهِ وَمَا كُنَّا لِنُفَرِّدَكَ لَوْلَا أَنْ هَذَا اللَّهُ لِلَّهِ  
 لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْنِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَضَلَّقَ كُلَّ  
 شَيْءٍ فَقَدْ هُوَ تَقْدِيرُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْنِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ  
 فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دُونُ مِنَ الدُّنْيَا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ  
 كَبِيرًا وَلَا اللَّهُ عَلَى مَا هَذَا تَكْبِيرًا كَبِيرًا اللَّهُ الْكَبِيرُ اللَّهُ الْكَبِيرُ لَا  
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ الْكَبِيرُ اللَّهُ الْكَبِيرُ وَلِلَّهِ كُلُّ الْحَمْدِ لِلَّهِ وَسَلَامُهُ  
 عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرُ مَا يُشِيرُ كَوْنُ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَجْبَى  
 وَفَوْضَلُ بَرَزَانِدِ وَأَوَّلُ نَوَافِسِ مَا قَوْلُهُ مَا يُنْجُونَ وَأَوَّلُ سُوْرَةِ الْكَافِرَاتِ قَوْلُهُ  
 أَنْ يَقُولُوا لَا كُذِّبْنَا وَأَوَّلُ سُوْرَةِ سَبَأٍ قَوْلُهُ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ وَأَوَّلُ سُوْرَةِ

فَا

فَا قَوْلُهُ فَا يُرْسَلُونَ وَبِكُودِجَانِ بَيْتِكَ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ  
 وَبِكُودِجَانِ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَلِلَّهِ صَلَاتُ الْمَلَائِكَةِ لِيُذَكِّرَ أَنْ يَجُودُ وَبِكُودِجَانِ  
 اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ وَكُنَّا عَلَى عَهْدِكَ وَفِي  
 عَهْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ لَا أُهْضِمُ شَأْنًا عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى عَهْدِكَ  
 وَلَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَصْبَحْتُ شَاكِرًا لَكَ وَ  
 حَسْبَتْ وَهَيْبَتُكَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ رَوْحِي شُكْرًا عَلَى نِعْمِكَ بِفَضْلِكَ وَحَسْبَتْ  
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا نَسْتَعِذُّهُ وَوَرَكْتُ مَا زَكَاةً وَرَبِّ نِعْمَتِهَا وَهَذَا  
 وَرَكْعَتِ أَوَّلِ بَرَزَانِدِ فَارْتَسِلْ بِأَرْقَلِ عَزُودِ رَبِّ الْعَرْشِ بِرُحْمَتِهِ وَوَرَكْتُ  
 بِرُحْمَتِهِ عَزُودِ رَبِّ النَّاسِ وَبِكُودِجَانِ لِيُذَكِّرَ أَنْ يَجُودُ وَبِكُودِجَانِ  
 صَلَاتُكَ مِنْ حَقِّكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ  
 مِنْكَ وَفِيكَ لَا أُهْضِمُ شَأْنًا عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى عَهْدِكَ  
 وَلَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَلْتُكَ خَيْرَ  
 الْقَضَاءِ وَخَيْرَ الْقَدْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سَيِّئِ الْقَضَاءِ وَسَيِّئِ الْقَدْرِ  
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سَيِّئِ الْقَضَاءِ وَخَيْرِ الْبَلَاءِ وَخَيْرِ الشِّفَاءِ  
 وَخَيْرِ الْأَعْدَاءِ إِلَيْكَ سَمِيعُ الدَّعَاءِ قَادِرٌ عَلَى مَا يَشَاءُ وَسَلَامٌ

فَا

سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ  
 بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْقُطُ مَلَكُهُ وَلَا يَحْصِي عِلْمُهُ وَلَا يَخْنِ وَلَا يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ  
 فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دُونُ مِنَ الدُّنْيَا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ  
 كَبِيرًا وَلَا اللَّهُ عَلَى مَا هَذَا تَكْبِيرًا كَبِيرًا اللَّهُ الْكَبِيرُ اللَّهُ الْكَبِيرُ لَا  
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ الْكَبِيرُ اللَّهُ الْكَبِيرُ وَلِلَّهِ كُلُّ الْحَمْدِ لِلَّهِ وَسَلَامُهُ  
 عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرُ مَا يُشِيرُ كَوْنُ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَجْبَى  
 وَفَوْضَلُ بَرَزَانِدِ وَأَوَّلُ نَوَافِسِ مَا قَوْلُهُ مَا يُنْجُونَ وَأَوَّلُ سُوْرَةِ الْكَافِرَاتِ قَوْلُهُ  
 أَنْ يَقُولُوا لَا كُذِّبْنَا وَأَوَّلُ سُوْرَةِ سَبَأٍ قَوْلُهُ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ وَأَوَّلُ سُوْرَةِ

الشَّمَاةِ

الشَّمَاةِ عِنْدَ اللَّهِ وَهِيَ لَنَا وَدَعِيَّةُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى إِلَى يَوْمِ الدِّينِ  
 إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِكُودِجَانِ  
 وَأَنْ رَسَبَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَمِنْ عِقَابِكَ طَلَمَا  
 بَيْتِكَ وَبَرَكَاتِكَ مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَفَاحِشَةٍ وَطَائِفَةٍ مِنَ الْخَيْرِ وَالْإِثْرِ  
 الْأَطْرَافِ بِطَرَفِي بِاللَّهِ أَنْتَ عِبَادِي فِيكَ أَعُوذُ وَأَنْتَ مَلِكِي  
 فِيكَ الْوَدْعُ وَأَنْتَ غِيَا فِي فَهْمِكَ أَهْبَيْتَ يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ  
 الْجِبَالِ وَفَضَعْتَ لَهُ مَقَالِيدَ الْفَرَاعَةِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ  
 وَكَرَمَ جَلَدِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَكَشَفْتَ سِتْرَكَ مِنْ بَيِّنَاتِ خُرُوجِكَ وَلَا  
 تُضِلَّنِي عَنْ شُكْرِكَ إِنِّي كُنْتُ لِيَسِيءُ وَمَنَادِي وَتَوْبِي وَفَرَارِي  
 وَطَعْنِي وَاسْتَفَادِي مِنْ كَرَمِكَ اسْتَعَاذِي وَكُنَّا ذِكْرًا لِيَا إِلَهَ إِلَّا  
 أَنْتَ تَزَيَّنَّا بِإِسْمِكَ وَتَكْرِيمِكَ وَلَقَدْ سَابَحْتَ وَفِيكَ أَمْرِي  
 مِنْ فَيْدِكَ وَتَزَيَّنَّا بِكَ وَبِعِبَادِكَ وَأَذْفَلْنِي فِي حِفْظِ عَنَانِكَ  
 وَأَضْرَبْ عَلَى سِرِّي قَارِعَ حِفْظِكَ وَأَمِنْ رَوْحِي بِعَيْنَايَكَ بِفَضْلِكَ  
 وَكَرَمِي إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَلْتُكَ كُلَّ خَيْرٍ مَا طَرِدَ عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا  
 وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَلْتُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلَةً وَآجِلَةً مَا كُنْتُ



منه فقال اعلم واعوذ بك من الشر غاصلة واجلة ما عقلت منه  
 وما لم اعلم اللهم اني استألت الجنة وما قرب اليها من قول وعمل  
 واعوذ بك من النار وما قرب اليها من قول وعمل اللهم اني  
 استألت ما سلك به عبدك ويديك محمد صلى الله عليه وآله  
 اللهم وما قضيت في من امر فاصبر عاقبة رشدا وصلا وما ورن  
 سجو وبرك وبكوب ليم الله الرحمن الرحيم ليم الله الملك الحق المبين  
 محمد رسول الله الصادق الأمين وسيد الله برخاوند وبكوب  
 الله قد وصلة وبها من حجة وحول وقوة وسلطان وقد  
 رة الحق القيوم الذي لا ينأى العجز الذي لا ينأى ذوالعزة الذي  
 لا ينأى لا اله الا الله ادم صلى الله لا اله الا الله نوح صلى الله  
 لا اله الا الله ابراهيم خليل الله لا اله الا الله اسعيل خاتم  
 لا اله الا الله اسحق اسرائيل الله لا اله الا الله داود خليفة  
 الله لا اله الا الله موسى كليم الله لا اله الا الله عيسى في  
 وكلمة الله لا اله الا الله محمد العربي حبيب الله وبكوب الحق  
 سابق نوباء عنك من اعدائي استترت ويسقط الجبروت

من عز

من عزك من يكيدك اجبت ومن قضا عطاياك وخيل  
 نعمائك الهي طلقت الهي كيف افاض وانت املي ثم كيف افاض  
 وانت تكل رجعت كل را صيد صيد وكل غايد عند وكل عدو كاد  
 كيد يا كيف الفرة لاصل ولا حق الا بالله العلي العظيم فان  
 استخوان مطلق جبهه جميع امور وركست نمازك زود نماز اسماء مطلق  
 وركست اول جدار نكته وديك خلقي ما يشاء ويختار نا قوله الله  
 رجعون وركست دوم برخوانه وفاكان لمعين ولا مؤمنة  
 اذا قضى الله وسؤله امر ان يكون لكم ليقين من امرهم  
 ومن يعص الله وسؤله فقد نكظلا لا مبدنا وما نحن بشهد  
 بكوب اللهم اعني على ذكرك وشكرك وحق عبادتك والقيام  
 بطاعتك ووقفتي مما تحب وترضى وجبتني عما يكره يحبط  
 ولا ترضى وسد رم بازدهر بار بكوب الدين دعا روبر برسيه  
 سد رم سد روبر وودو بكوب ديا الله يا رحمن يحبك لك وغو  
 وجعل جزي واصبر على وقته اليسر والقافية من امره في  
 قوله وفعله وصلة وسكونا وفاطرا ولغبا وصنعا خطا

وسد بار بكوب توكلت على الحق الذي لا يموت وبكوب وفاقا  
 فيق الا بالله عليه توكلت واليه المنيب اللهم اونا الحق  
 صقا وانقنا اشاعة وارنا الباطل باطلا وارننا اجتنابه  
 اللهم انت نفسي تقريما وديكنا انت خير ما يكلمنا وكلمنا وحيها  
 وصلى الله على محمد وآله اجمعين عا زبوليت كند وبكوب  
 اصلي صلوة القبول لوضع الروح والعقول وضع الدليل وكلمنا  
 للدلول قوبة الى الله تعالى بسبحنا ندر رعت اول بعدنا  
 وكم من قربة اهلكنا هانا قوله وكن من الشاكرين وكلمنا  
 يا سبغت حينا وخزانة والمرسلات تا قوله يومئذ للمكذبين  
 وخزانة وركعت دوم فكيف لاجعنا ثم تا قوله بغير حساب  
 بعد لان بخان كساب انكناه اليك تا قوله حسن ما ب وكلمنا  
 يا ايها المرسل ويا ايها المدبر وخزانة سورة فجرنا اضرب لرك  
 سلام دهدد بكوب حجان الذي سمي نفسه نورا حجان الذي  
 سمي نفسه صورا حجان الذي سمي نفسه شكورا حجان الذي  
 سمي نفسه غفورا نماز صبح ميان صوة روت وشرع ميان

ما تحب وترضى واصبر الحيرة فيما يرضيك عني ثم رضى به يا  
 الله العالمين س بار بكوب وبهزان بكوب اللهم اني استخيرك بعلمك  
 واستأيتك بقدرتك واستأيتك من فضلك العظيم فانك  
 تعلم ولا اعلم وتقدر ولا اقدر وانت علام الغيوب ان تختار  
 بعلمك الضعيف في هذا اليوم وفي هذا الشهر ما هو المختار بعد  
 المرحى لك في اموري ديني ودنيائي وجميع ما اترك فيه  
 وتفكر فيه من افق طاعتك ومعاملتك وجميع ما اجتنأ  
 اليه من القيام بوظايف طاعتك ومعاملتك اللهم اقدرني  
 لتدبيرك فيما ما تحب وترضى وجبتني عما تكره ولا ترضى اللهم  
 ما كان خيرا لي في ديني ودنيائي فافتح لي ابوابه ويسر علي  
 اسبابه وما كان شرا في ديني ودنيائي فاعلق علي ابوابه  
 وعسر علي اسبابه برحمتك يا ارحم الراحمين وسد رمجود برهاد  
 بكوب اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ومن يرقى الله يجعل  
 له جرمبا ويردقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله  
 فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شئ قدرا

وسد







أَسْطُولِيْهِ هَيَّا طَلْسِيْهِ هَيَّا جَابُوشِ  
أَخْضَرُوْهُم مَّحِي مِّنْ مَّحَلِّي الْجَبَلِ فَعَجَلَهُ دَكَا  
وَحَرَ مُوسَى صَعِقًا بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ  
الْأَمَاطَرَتِ لِلنَّاطِرَاتِ وَأَعُوذُ بِكَ وَأُجَاهِدُ بِكَ  
فِيكَ وَعَلَيْكَ  
يَا أَبَرَّ يَا نَقَبًا يَا جَبَّارًا يَا أَصْيَارًا يَا أَبْدَالَ يَا أَقْدَارًا يَا غَوْثَ  
يَا قَطْبَ يَا عَدْلًا سَلِّمْ عَلَيْكَ يَا بِضَالِ الْعَيْبِ يَا أَرْوَاحَ الْمَقْدَرِ  
أَعِشُوا بِعَوْنِهِ وَالْظُّرُوفِ بِنُظَرِهِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ  
وَالِهِ وَسَلَّمَ فِي طَائِفَتِي وَجَبَتْ تَوَدُّهُ بِدُرُورٍ كَرَاهَتْ حُرُورَ  
عَلَيْهِ السَّلَامِ رِجْعِي بِمُلُوكَاتِ الدُّرِّ وَبِزُجَرِ غَيْرِهِ وَالْكَرَمِ قَدَامِي نَقَارًا بِكَوْنِ  
دُرِّ زُرْكَشِ نَبِيٍّ كَرَمِي قَدَامِي هَيْدُو زُرْكَشِي كَمَا أَوْرَدَ زُرْكَشِي نَبِيَّ أَهْلِكَ  
أَوْ كَمَا نَجَّاهُ زُرْكَشِي كَمَا رَفَعَتْ نَبِيَّ بَعْدَ زُرْكَشِي نَبِيَّ جَاهِدَكَ كَرَمِي نَاكَ كَرَمِي  
بِرَبِّهِ وَبِهِ يَكُونُ دَرُورُكَ أَوَّلُ فَاتِحَةِ الْكُتُبِ وَالْمُزْنِ سَبْعَةُ وَكُورُكَ  
دُومُ فَاتِحَةِ الْكُتُبِ وَالْمُزْنِ سَبْعَةُ وَكُورُكَ بَعْدَ زُرْكَشِي تَشْتَدُّ

بخواند و سلام باز دهد و بگوید برتر و دور رکعت یکم بگذارد و در هر دو رکعت  
فاطمه بگوید و سوره بعد و جهت خود از رضا خواند که حق تعالی بر او در و شود  
البته نماز دیگری که با رجوع پیش میگیرد فرستاده هر که این نماز چوتن کند  
از بهر محبت و نعم گردد و نماز اینست چهار رکعت نماز بگذارد و یک سلام در  
وقت چهارم بخواند و در هر رکعتی فاطمه و اهل بیت سر بر آورده و سوره بگذارد  
معوذین بگویند چون از نماز فارغ شود سر بر آورده و در هر رکعت و در هر رکعت  
در هر رکعت سر بر آورده و این دعا بخواند بسم الله الرحمن الرحيم اللهم  
لَكَ الْحَمْدُ شُكْرًا وَلَكَ الْمُنَى فَضْلًا وَأَنْتَ بَنَّا حَقًّا وَنَحْنُ بِعَيْدٍ  
رَقًا وَأَنْتَ ذَاكَ أَهْلًا اللَّهُمَّ يَا مُبِيتَ كُلِّ عَسِيرٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ  
يَا مُنْقِذَ كُلِّ مَقِيدٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُعِينًا عَلَى كُلِّ عُسْرٍ يَا  
أَعِزَّ لِيْسَ عَلَيَّكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ  
يَوْمَ الْقَوْلِ وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ  
اللَّهُمَّ يَا مُفْتَحُ فَرْجٍ يَا مُفْتِحُ فَرْجٍ يَا مُبِيتَ لَيْسَ يَا مُسْتَمْلَ سَمَدٍ  
يَا خَاصَّ خَاصِّهِمْ يَا بَيْنَ بَيْنِهِمْ سَدًّا وَمَقِيْلَةً  
سَدًّا فَاعْشِيَانَهُمْ فَهُمْ لَا يَصِيرُونَ بِصِتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس حجت خود بخدا هر که روز چهارشنبه بخشنه روزی که غسل کند شصت  
و نه سالگی پوشد در وقتیکند و صلوات بر پیغمبر و آل او تسبیح هزار بار بخواند  
کند هزار بار و در رکعت نماز کند و بخواند در اول فاتحه و اول سوره مد تبارک  
که علم بذات الصمد و در رکعت دوم بخواند فاتحه و آخر سوره حشر از زبان  
که هو الله اذنی لا اله الا هو اما بعد ان بخواند در نوزده انعام بین السموات  
والارض تا قوله و هو اللطیف الخیر و سلم باز دهد و صلوات بر پیغمبر تسبیح  
هزار بار پس سجده کند و پیشانی کند هزار بار پس سجده کند و در سجده بگوید اللهم  
یا مدنی السحاب و لا تدفنی یا من یبصر مقادیر الامم و هو علی  
کل شیء قدید یا من علیک العیسی یا من یبصر مقادیر کل شیء  
و اکیه المصیر یا من له القدره و الخلیفه یسری و حتی که در رکعت  
بعد از آن بگوید یا من کلمه یلد و کلمه یولد و کلمه یکت که نقول اصدق  
تقارن است این حجت او را بر او نه نماز حجت رویت از پیغمبر صلوات  
علیه و آله و سلم که با هم الایمن گفت هر که ترا حاجتی باشد خواهی که برایت  
نماز بخندد و در رکعتی یکبار فاتحه و ده یا ربکوسمان از سر و دل و نوزده یا رب  
بگو آنرا که در سجده بگوید یا رب انت الله لا اله الا انت عیسی یا حیی یا قیوم یا الیه

والا کرام وصی الله علی محمد و آل محمد الطیبین لا ینیار واقع حاجتی بنده با حضرت  
الطیفة ذالک انک علی کل شئی قذیر ای ام ایمن بنده هر که که ذکر خدا کند در  
دور الی باشد بمانند خطب رسد که در شهرت است شفاعت او کسین و این  
گویند دعای او را بسضای تمام بر آورده و حجت او را که بنده خدا را الی رسد  
خدا را بخواند در سر منکر گویند که این نیکنونده نیست اگر دعا کند او را مدد میکنم نیاز  
حاجت اگر کسی حاجتی باشد دو رکعت نماز بکند در در شب یا در روز و در  
فاخته خواند و هر سوره که خواهد بعد از ضحی بخشیند و در زده هزار بار تسبیح  
بخواند و در میان سخن نگوید و حاجتی که دارد بخواند بر آورده شود و است  
عناز حاجت دو رکعت نماز بکند در فاخته و هر سوره که خواهد بخواند و بعد از تسبیح  
سوره پیش از رکوع بگوید یا بار لا اله الا الله الملك الحق المبین و در رکوع  
ده بار و در سجده بار بعد از آن تسبیح بخواند و سلام باند که بگوید و رو  
و صد بار بگوید یا مغیث اغثنی بعد از آن سر بردار و سلام دهد که حاجتی که دارد  
الته بر آورده شود گفته اند که این طریق نماز بسیضا نیا موزند که اگر خدا را پان  
طریق بخواند و حاجتی که دارد بخواند اله ته روا شود نماز حاجت سرگردوست  
نماز کند در و در سه شنب و بخواند در هر رکعتی فاخته یکبار و یا نمرود و یا  
یا محمد







بسم الله الرحمن الرحيم  
الحمد لله رب العالمين  
والصلاة والسلام على  
سيدنا محمد وآله الطاهرين

سید

بسم الله الرحمن الرحيم

شیخ حرز ابن مطالب علیه السلام از جمله ادویه که جهت غلبه زراعه و حسن زراعت در  
انتهای علمیه سلام منقول است دعا عظیم القدر و موسوم با محبت که منقول است  
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که در روز اربعه و پنج مرتب و نبوی و از روی  
وهران موسمی که هر روز بخواند بخواند بر ارباب حق و ائمه که نازج اگر تمام عالم را نشد  
که فرموده باشد هیچ نفره با و درسد و اگر صد هزار مرتبه باشد و قصد او کند که  
بر او نظر نماید و او بر هر غلبه آید بعبادت خدا و در نظر خدا بقی با شکوه عزیز  
و محترم باشد و محبت با و میرسد و بعضی جهت مطالب شماره کرده اند درین  
و عاکی که نوازیست بپایان رجوع نماید و همچنین جهت بر طبعی اعتقادی و استقامتی نقل  
کرده اند که بنای آنها معلوم نیست نهایت در نسخه و دعا در اعتقاد که عموما جهت  
بر طبعی که باشد نقل کرده که بخواند جهت سرعت زراعت و در عبادت آن در پیش  
نیز و در شده اعتقاد اول است ما شاء الله تعالی الله تعالی الله تعالی  
یا الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم حسنا الله نعم  
الوکیل نعم الوکیل و نعم النصیر و صلی الله علی محمد و آله الطاهین  
و الحمد لله رب العالمین اعتقاد دوم بسم الله الرحمن الرحیم اللهم

یا عالم

یا عالم السیر و الجوی و یا کاشف الضر و البکوی اجعل لی من  
امری قریحا و محزنا ایاک نعبد و ایاک نستعین اللهم لك الحمد  
و لیک المسکون و انت السعان فیکفیکم الله و هو السميع العليم  
و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و یکوید اللهم انصرنی  
نصر الدین و لنصر من هذا الدین و اشغل الظالمین و احجبنا  
من ینینهم سائلین و لا فیلنا للجنة بسلام امینین بر صحتک  
یا ارحم الراحمین و بعد از آن شروع در خواندن دعا کند با طهارت و در سجده  
و در زایل عاصم شود که خواندن دعا عظیم القدر احتیاج بعد از نماز صبح  
یک مرتبه بعد از نماز عشاء و در تیر نورث اما عظیم است بعد از دعا احتیاج  
بسم الله الرحمن الرحیم ارجئت یحیی وجهه الله القدیم الکامل  
و کسخت حصین الله القوی الشامل و صیت من یحیی علی  
بیم الله و سیفیه القابل اللهم یا غالی علی امری و یا فانی فوق کل  
و یا ما یزید من الم و قلید من ینین و ینین الشیطان و ینین  
و ینین ما لا طاقه فی یده من احد من عبادک و کف عنی الشیطان  
و اغللی یدهم و لدصلهم و لعل ینین و ینینهم سد امن و ینینهم



يُجَابِلُ مِنْ قُوَّتِكَ وَجَبَانِكَ فَارْتَدَّ حَتَّى قَادَ وَالْكَلَامُ  
 اعْتَصَمَ ابْصَارُ النَّاطِقِينَ حَتَّى ارْتَدَّ الْمَوْلِدُ وَاعْتَصَمَ ابْصَارُ  
 النُّورِ وَابْصَارُ الظُّلَمَةِ وَابْصَارُ الْمُرِيدِينَ فِي السُّوْحَى حَتَّى لَا يَأْتِيَ  
 عَنْ ابْصَارِهِمْ يَكَادُ سُبُوحُهُ يَنْحَبُّ بِالْأَبْصَارِ يُقَلِّبُ اللَّهُ لَيْلَ  
 وَالنَّهَارَ فِي ذَلِكَ لَعْنَةُ لَا إِلَهَ إِلَّا ابْصَارُ لَيْسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
 كَهَيْعَتِهِ وَهُوَ حَسْبُ لَيْسَمِ اللَّهِ الْكَوْنِ الْإِيمَانُ حَسْبُكَ وَهُوَ حَسْبُ  
 دُرُودِ بَرَاءَةِ كُنْشِي زُودَتْ رُودَتْ كُنْشِي بَرَاءَةِ كُنْشِي رُودَتْ  
 كُنْشِي يَدُ وَبَادِ بَرَاءَةِ كُنْشِي كُنْشِي نُوْدِرْ أَوَّلُ كُنْشِي أَوَّلُ كُنْشِي  
 مِنَ السَّمَاءِ فَاحْتَطَطَ بِهِ نَبَاتٌ لَأَنْفُ فَاحْجَ هَشِيمًا نَدْنَعُ الْبَرَاقِ  
 أَبَدُومَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ  
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ أَبَدُومَ يَوْمَ لَا يُفْنَى إِذْ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَانِ  
 كَالْطَّيْمَنِ مَا لَظَالِمِينَ مِنْ حَيْثُ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ أَبَدُومَ عِلَّتْ  
 نَفْسٌ مَا احْضَرَتْ فَلَا أَشْفَاءَ بِالْفَتْرِ الْجَوَارِ الْكَثِيرِ وَالْكَثِيرِ  
 إِذَا اعْتَصَمَ الْفَقِيرُ إِذَا تَفَقَّسَ أَيْخُسُ صَوْنِ الْقُرْآنِ فِي  
 الذِّكْرِ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ مَوْجِعَ إِشَارَةِ شَاهِدٍ  
 هُوَ

هذا هو الحق الذي لا يبدل عليه الشاهد

هِيَ النَّجْوَى شَاهِدَةُ الْوَجْدِ شَاهِدَةُ الْوَجْدِ وَغَنَّتِ الْوَجْدُ  
 لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ نَابَ مِنْ حَمَلِهَا كَلَّتِ الْأَكْثَنُ وَغَنَّتِ لَا  
 ابْصَارُ الْكَلَامِ أَصْعَلُ خَيْرُهُمْ بَيْنَ عَيْنَيْهِمْ وَشَرُّهُمْ خَيْرُهُمْ  
 وَطَامَ سُلَيْمَانُ ابْنُ دَاوُدَ بَيْنَ أَكْثَانِهِمْ مَسْكُفُكُمْ اللَّهُ  
 هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ فَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ  
 صُغَّةُ اللَّهِ وَهِيَ حَسْبُكَ مِنْ اللَّهِ صُغَّةُ حَقِّ كَهَيْعَتِهِ  
 الْإِيمَانُ حَقِّ حَقِّكَ إِيْمَانُ اللَّهِ وَهُوَ اللَّهُ الْقَادِرُ الْقَوِيُّ  
 الْكَافِي وَصَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَ  
 عَنَيْنَاهُمْ مِنْ قَدْحٍ لَا يَبْصُرُونَ مِنْ قَدْحٍ قَدْحٍ لَا يَقُولُونَ أُولَئِكَ  
 الَّذِينَ طَمَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَهُمْ وَابْصَارَهُمْ وَأُولَئِكَ  
 هُمُ الْعَافُونَ إِنَّهُمْ سُلَيْمَانُ وَكَانَ لَيْسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
 الْأَعْلَى عَلَى وَاتُونَ مُسْلِمِينَ فَأَنَّ اللَّهَ خَيْرُ مَا نَفَقَ وَهُوَ  
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ احْتِسَامِ  
 أَيْدِي نَا وَاسِعِ الْغَفْرِ حَتَّى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ هُوَ اللَّهُ  
 قَادِرُ الْقَاهِرِ الْقَوِيُّ الْغَنِيُّ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ

وَفِي أَمَانٍ اللَّهُ وَفِي كَفِّهِ اللَّهُ مِنْ شَرِّ الْبَرِيَّةِ أَجْمَعِينَ كَهَيْعَتِهِ  
 حَقِّكَ فَكَيْفَ لَيْسَمِ اللَّهِ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَكَانَتْ عَلَى حَقِّ  
 الَّذِي لَا بَدَايَةَ لَهُ وَلَا نَهَايَةَ لَهُ وَاعْتَصَمَتْ بِكَ مِنْ شَرِّ الْبَرِيَّةِ  
 وَالْأَنْبِيَاءِ قِبَرَةِ السِّفَى وَاتَّجَبَتْ عَائِي يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ  
 اعْتَصَمْتُ يَا مَنْ لَيْسَ كَلَمَةُ شَيْءٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ حَسْبُكَ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ  
 نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ  
 بِذَا دَعَاءِ الْمُسْتَوْدِعِ الْمَرْبُوعِينَ الْمَرْبُوعِينَ وَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ  
 الْحَقُّ بِالْحَقِّ قَرِيبُ الْحَقِّ صَحَابَةُ الْأَكْبَرِ جَمْلَةُ الدُّنُورِ سِرِّ الدُّنَا وَنَدْوَى الدُّنَا  
 وَمِنْ رَقِّ الدُّنُورِ مَرَاتِ الدُّنُورِ فَيُفِي الْقُدْسَ مَا تَفَى الذُّكْرُ مُحِيطٌ  
 الْأَسْمَاءُ بِالْقَبَاضِ وَطُورُ الصِّفَاتِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ دَعَاكَ وَكَانَا  
 عَبْدَكَ عَلَيْكَ سَوْءٌ وَكَانَتْ نَفْسِي وَاعْتَصَمْتُ بِدَعَاكَ فَأَعْنِي  
 ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ يَا غَفُورَ الْغُفُورِ  
 يَا كَرِيمَ يَا رَحِيمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْمَلُكَ وَأَنْتَ لِيهِدْ أَهْلَ عَلَى  
 مَا احْتَصَمْتُ بِي مِنْ مَوَاهِبِ الْيَقَاطِ وَأَوْصَلْتَ كَلَامِي

حَسْبَهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَلَا حَوْلَ  
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِرُوحِهِ سُرْعَتِ اجَابَتِ ابْنِ دَعَاؤِهِ  
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ يَرْهَبُ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ  
 يَا نُورَ النُّورِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِسْمِ اللَّهِ  
 خَصَّصْتُ بِذِي الْمَلِكِ الْمَلَكُوتِ وَاعْتَصَمْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْعِظَمَةِ  
 وَالْكَثَرِ يَا وَجْهَ وَكَانَتْ عَلَى الْمَلِكِ الْحَقِّ الَّذِي لَا يَنَامُ  
 وَلَا يَمُوتُ وَكَانَتْ فِي حَرْبِ اللَّهِ وَفِي حِفْظِ اللَّهِ وَفِي أَمَانِ اللَّهِ  
 مِنْ شَرِّ الْبَرِيَّةِ أَجْمَعِينَ حَقِّكَ كَهَيْعَتِهِ وَحَقِّكَ فَكَيْفَ لَيْسَمِ اللَّهِ  
 اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ بَدْعٌ بَدْعٌ بَدْعٌ رَبَّنَا رَبِّ الْمَلَكَةِ  
 وَالْوَقْفِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ  
 اللَّهُ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ  
 آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ هَذَا احْتِسَامُ دَعَاءِ السِّفَى  
 خَصَّصْتُ بِذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ وَاعْتَصَمْتُ بِذِي الْعِزَّةِ  
 وَالْعِظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْكَثَرِ يَا وَجْهَ وَكَانَتْ عَلَى  
 الْحَقِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَكَانَتْ فِي حَرْبِ اللَّهِ وَفِي حِفْظِ اللَّهِ



من فضل الصانع وأولئك من أفاضل المكنون  
 به من مظنة الصديق وأنت من مكنون المكنون  
 أنت وأنت من المكنون المكنون المكنون  
 فإني لأدعوك من أفاضل المكنون وأدعوك من أفاضل  
 وأدعوك من أفاضل المكنون وأدعوك من أفاضل  
 فأدعوك من أفاضل المكنون وأدعوك من أفاضل  
 مؤلفا من أفاضل المكنون وأدعوك من أفاضل  
 سائر لم أعدم عونك وبرك وأفضالك وصبرك  
 طرفة عين مستند أنت من أفاضل المكنون  
 لست من أفاضل المكنون وأدعوك من أفاضل  
 من جميع المكنون والمكنون والمكنون  
 والنور من أفاضل المكنون وأدعوك من أفاضل  
 العون من أفاضل المكنون وأدعوك من أفاضل  
 الفضل لا أذكر منك إلا الخير وكله إلا الفضل  
 خير في شامل وصنعك في كامل ولطفك في كامل

وفضلك

وفضلك على متواتر وعليك عند متصلة وإياك لدى  
 متطاهرة لم تحضر جواردي وصفت بكاني وصاحبته  
 وأكرمته أضادني وصفت الهادي وصفت امرأتي  
 وعانت من قلبي وشوقي ولم تشمت في أعدائي  
 من رضائي بسوء وكيفيتني شر من عادائي  
 وأصبت وثنائي لك عليك متواتر دائم من الدهر إلى الدهر  
 بألوان البيع لك والتجديد والتجديد والتجديد  
 ليصير ليديك من فضلك بالتواضع والتواضع  
 التجديد والتجديد والتجديد والتجديد والتجديد  
 ومزية أهل المنيد والكتاب أهل الشهد لم تكن في ذلك  
 وكله تشاركت في الهديك وكله تعلم لك مائة ومائة  
 فتكون للرواية المختلفة عجائب ولم تعان أحبت  
 الأشياء على العزيم المختلفة ولا ضرت الأوهام  
 حب العيون إليك فاعف عنك محبة في محبة  
 عظمتك لا يملكك بعد الهيم ولا ينالك عوض القطر

وتفكر محيرا أسير اللهم لك الحمد كثيرا دائما متواترا  
 ليأمتوا متساعا متساعا مستقما مستقما يدوم ويتضاعف  
 ولا يبدل غير مفعول في الملوك ومضمون في العالم ولا  
 مستقص في العرفان فلك الحمد على مكارمك التي لا  
 تحصى في الليل إذا أدبر والضحى إذا أسفر في البر والبحر  
 والعدو والأصا والوعى والأبكار والظهور والباطن  
 تحاروني في كل جزء من أجزاء الليل والنهار اللهم تنفك  
 قد اضرتني الخلاء وصعلتني منك في ولاية العظمة  
 فكن أجمع منك في سبع نعمائك وتناجى الألف محو  
 في الرد والامتناع محو لك في المصعة والكرام  
 عني وكله كلفني فوق طافتي وكله شكرى وأن دأب  
 منه في المقال وبالعنف في الفعل يبلغ أدنى صفك  
 أدله رضى عني الإطاعة فإني أنت الله الذي  
 لا إله إلا أنت لم تعب ولا تغيب عنك غائبة  
 ولا تحصى عليك طافية وكله تفضل عنك في ظلم

ولا ينتمى إليك بصر الشاكرين في محبة جبروتك ارتفعت  
 عن صفة صفات المخلوقين صفات قلبيك وعلمك  
 ذكرنا لك كبرياء عظمتك فلا يتقص ما أدعت  
 أن يرداد ولا يرداد ما أدعت أن يتقص ولا يند  
 شمد لك عين طرفة الخلق ولا يندخل حين برات القوي  
 كلت الأسر عن تفسير صفك والخيرة العقول عن كبر  
 معرفتك فكيف يوصف كنه صفك يارب وأنت  
 الله الملك الجبار القدوس الذي لم تزل ألياً ابدياً  
 سهلاً دائماً في العيوب وذلك لا شريك لك ليس فيها  
 أحد غيرك وكله يكن الله سواك طارت في حياض ملكو  
 بك عبقرات مذهب التفكير وتواضعت الملوك  
 لمصبتك وعنت الوجوه بذلت الأسيكاته لعزتك  
 وأيقاد كل شئ لعظمتك وأستلم كل شئ لعزتك  
 وضعت لك الرقاب وكله دوت ذلك خير العباد  
 ومن هنا لك التدبير في تضاريف الصفات من  
 تفكر في ذلك رجع طرقة إليه حيرا وعقله مبهورا

وتفكر



الحَقِيقَاتِ ضَالَّةً إِنَّمَا ارْتَدَّتْ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ  
كُنْ يَقُولُ اللَّهُ إِنَّ أَصْلَكَ فَلَكَ الْجَمْدُ مِثْلُ مَا صَحَبْتَ  
بِهِ نَفْسَكَ وَأَضْعَافُ مَا صَحَبَكَ بِهِ الْخَامِدُونَ وَمَحَبَّتَكَ  
بِهِ الْخَائِدُونَ وَكِبَرَكَ بِهِ مُكَبِّرُونَ وَهَلْلَكَ بِهِ الْمُهْلِكُونَ  
وَعَفْوَكَ بِهِ الْمُعْظَمُونَ وَنَجَاتَكَ بِهِ الْمَجْرُونَ وَوَصْلَكَ بِهِ  
الْمَوْجِدُونَ وَقُدْرَتَكَ بِهِ الْمُفْتَسِحُونَ حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِثْرُ  
وَصْدِكَ فِي كُلِّ مَرْتَبَةٍ عَيْنٍ وَأَقْلَمُ مِنْ ذَلِكَ مِثْلُ جَمِيعِ  
الْحَامِدِينَ وَتَوْجِيدِ أَصْنَافِ الْمَوْجِدِينَ وَالْمُخْلِصِينَ وَبَقِيَّةِ  
أَصْنَافِ الْمُنَارِقِينَ وَنَجَاتِ جَمِيعِ الْمُهْلِكِينَ وَالْمُصْلِحِينَ وَالْمُجْرِبِينَ  
مِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَالِمٌ وَغَارِبٌ وَهُوَ مَحْجُودٌ وَمَحْبُودٌ  
وَمَحْبُودٌ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ مِنَ الْهَيُولَانِ وَأَكْثَرُ  
إِلَيْكَ فِي بَكَّةٍ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ لَمَّا أَيْسَرَ  
مَا أَكَلَفْتَنِي بِهِ مِنْ مَقَامِكَ وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ عِزًّا  
شُكْرَكَ أَيْتَدَأْتَنِي بِالْإِنِّيمِ وَضَلَّ وَطَوَّلَ وَأَمَرْتَنِي بِالْإِكْرَامِ  
مَقَامًا وَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَضْعَافًا وَمَزِيدًا وَأَعْظَمَ

من

مِنْ رِزْقِكَ وَإِسْعَاءَ اجْتِبَارٍ وَرِضًا وَسَلَامًا مِنْهُ شُكْرًا  
يَسِيرًا صَغِيرًا إِذْ جَعَلْتَنِي وَعَافِيَتَنِي مِنْ صَهَابِ الْبَلَاءِ وَلَمْ  
تُسَلِّمْ لِي سِوَةَ قَضَائِكَ وَبَدَلَتِكَ وَصَعَلْتَ لِي سِوَةَ الْعَافِيَةِ  
فِيهِ وَأَوَّلِيَتَنِي الْبَسْطَةَ وَالرَّحْمَةَ وَشَرَعْتَ لِي مِنَ الدِّينِ  
أَيْسَرَ الْقَوْلِ وَالْفَعْلِ وَسَوَّغْتَ لِي أَيْسَرَ الْقَصْدِ وَصَغَّلْتَ  
لِي أَشْرَفَ الْفَضْلِ وَالْمَزِيدَ مَعَ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ مِنْ الْحَبْلِ  
الشَّرِيفَةِ وَبَشَّرْتَنِي بِهِ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَصَطَفَيْتَنِي  
بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعَاً وَأَفْضَلِهِمْ شِفَاعَةً وَأَوْحَدَهُمْ حُجَّةً  
وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَقْرَبَهُمْ مَنَازِلَةً مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ  
وَسَلَّمَ وَعَلَى أَجْمَعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرَّسُولِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ  
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَعْظَمُ مَا لَا يَبْعَثُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ وَلَا  
يَحْكُمُهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَلَا يَكْفُرُهُ إِلَّا الْإِجْتِنَاءُ وَذَكَرْتُكَ وَفَضْلَكَ  
وَهَبْتَ لِي فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَيَوْمِي هَذَا وَلَيْلَتِي هَذِهِ  
وَشَهْرِي هَذَا وَسَنِي هَذِهِ وَبَقِيَّةَ صَادِقِ يَوْمِي  
عَلَى مَصَائِبِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَزَّ أَعْمَارِي وَثَوَقِي

إِلَيْكَ وَبَعَثْتَنِي فِيمَا عِنْدَكَ وَكَتَبْتَ عِنْدَكَ الْمَغْفِرَةَ وَلَمَعْنِي  
الْكِرَامَةَ مِنْ عِنْدِكَ وَأَوْفَيْتَنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فَالْحَمْدُ  
أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ لَا مَعْدُ الْمُبْدِي  
الرَّفِيعُ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لَكَ شَرِكٌ مَدْفَعٌ لَا  
عَنْ قَضَائِكَ مَتَّبِعٌ اللَّهُمَّ وَاسْتَعْلَمْتَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ  
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي وَبِعَبِّ كُلِّ شَيْءٍ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ  
وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ اللَّهُمَّ  
فِي الْأَمْرِ وَالْعَرْشَةِ عَلَى الرَّشِيدِ وَالشُّكْرُ عَلَى الْإِنْعَامِ وَاسْتَغْنَى  
حَسَنَ عِبَادَتِكَ وَاسْتَغْنَى مِنْ كُلِّ خَيْرٍ عِلْمٌ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ  
عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ عِلْمٌ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ  
عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَاسْتَغْنَى أَمْنًا مِنْ جُودِ كُلِّ مَأْرُوحٍ  
كُلِّ بَالِغٍ وَصِيدٍ كُلِّ مَأْسِدٍ وَظَلَمِ كُلِّ ظَالِمٍ وَمَكْرُ كُلِّ مَكْرٍ  
وَكَيْدِ كُلِّ كَايِدٍ وَعَدَدِ كُلِّ غَادِرٍ وَعَدَاوَةِ كُلِّ عَدُوٍّ وَخِيَرِ  
كُلِّ سَاحِرٍ وَشِمَاتَةِ كُلِّ كَاشِحٍ بِكَ أَصُولًا عَلَى الْأَعْدَاءِ وَلِيًّا  
أَرْجُو وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَالْأَوْلِيَاءُ وَالْقُرْبَاءُ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى

مالا

مَا لَا اسْتَطِيعُ أَضْعَافَهُ وَلَا تَعْبِيدُهُ مِنْ عَوَارِدِ فَضْلِكَ  
وَعَوَارِدِ رِزْقِكَ وَكُلِّ مَا أَكَلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِنْشَادِكَ  
فَالْحَمْدُ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاضِلُ فِي الْأَنْبِيَاءِ  
حَدَّثَكَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ بِكَ لَا نَصَادُ فِي صَدِّكَ وَلَا تَأْتِي  
نَجْعٌ فِي سُلْطَانِكَ وَمَمْلَكَاتِكَ وَأَمْرُكَ تَمْلِكُ مِنَ الْأَنَامِ مَا  
تَشَاءُ وَلَا يَمْلِكُونَ مِنْكَ إِلَّا مَا تَرِيدُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْبَاقِي لِلْفَضْلِ  
الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ الْقُدُّوسُ فِي قُرْآنِكَ الْقُدُّوسُ فِي قُرْآنِكَ  
بِالْحَبْلِ وَالْهَيْبَةِ وَتَعَصَّيْتُ بِالْبَعْرِ وَالْعِلَّةِ وَنَادَيْتُ بِأَ  
الْعِظَمَةِ وَالْكِبَرِيَّاءِ وَقَسَّيْتُ بِالْبُورِ وَالْإِصْبَاحِ وَكَلَّمْتُ  
بِالْمُهَابَةِ وَالْهَيْبَةِ اللَّهُمَّ لَكَ الْمَتْنُ الْقَدِيمُ وَالسُّلْطَانُ  
الْشَّامِخُ وَالْمَلِكُ الْبَارِعُ وَالْجُودُ الْوَاسِعُ وَالْقُدْرَةُ الْكَامِلَةُ  
وَالْحِكْمَةُ الْبَالِغَةُ وَالْعَزَّةُ الشَّامِلَةُ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا  
جَعَلْتَنِي مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ  
أَفْضَلُ نَبِيِّ أَدَمَ الَّذِي كَرَّمَ تَمَتُّمَ وَتَمَتُّمَ فِي الْإِبْرَةِ وَالْحَبْرِ  
وَرَزَقْتَنِي مِنَ الطِّيبَاتِ وَفَضَّلْتَنِي عَلَى الْكَثِيرِ مِنْ خَلْقِكَ



مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِيلًا وَخَلَقْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا حَسْبًا سَوِيًّا سَالِمًا  
مُعَانًا وَلَمْ تَسْغَلْنِي بِقَصَارٍ فِي بَدَنِي وَلَمْ تَمْنَعْني كِرَامَتِكَ  
إِنَّمَا وَصَنَ صَنُوعَكَ عِنْدِي وَفَضَلَ مَنَاجِكَ لَدَيْكَ إِنَّمَا  
نَكَ عَلَى أَنْتَ الَّذِي أَوْسَعْتَ عَلَى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفَضَلْتَنِي  
عَلَى الْكَثِيرِ عَمَّنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ تَفْضِيلًا وَجَعَلْتَ لِي سَمْعًا  
إِيَّانِكَ وَعَقْلًا يَفْقَهُ إِيْمَانًا وَلِصَبْرًا يَرَى قُدْرَتَكَ وَقَدْرًا  
يَعْرِفُ عَظَمَتَكَ وَقَلْبًا يَعْتَقِدُ تَوْحِيدَكَ فَإِنِّي لِفَضْلِكَ  
عَلَى مَا مَدُّوْكَ لَكَ أَشْكُرُ وَحَقِّكَ شَاهِدَةٌ فَإِنَّكَ  
حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَصَيٌّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَصَيٌّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ  
وَصَيٌّ لَمْ تَرِثْ طَبِيعَةَ الدُّنْيَا مِنْ حَيٍّ وَلَمْ تَقْطَعْ حَيْرَتَكَ  
عَنْ طَرَفَةٍ عَيْنٍ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَلَمْ تَقْطَعْ رِقَابِي وَلَمْ  
تَزَلْ بِي عَظُوبًا فِي النِّقَمِ وَلَمْ تَمْنَعْ عَنِّي دَفَائِقَ الْعِصَمِ  
وَلَمْ تَعْبُرْ عَلَيَّ وَفَائِقَ النِّعَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْكُرْ مِنْ إِحْسَانِكَ  
إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي وَالتَّوْفِيقَ وَالْإِسْجَابَةَ الدُّعَا فِي  
مَيِّتٍ رَفَعْتَ صَوْتِي وَدَفَعْتَ رَأْسِي وَأَنْ طَقْتُ لَيْثًا

وَدُخْرَتِ

وَدَفَعْتَ إِلَيْكَ بِأَنْوَاعِ حَوَائِجِي فَقَضَيْتَهَا وَأَسْلَكَ تَجَمُّدِي  
وَحَيْرَتِي وَخَجَلِي بِعَظَمَتِكَ وَتَكْبِيرِكَ وَتَفْضِيلِكَ وَ  
تَهْلِيلِكَ وَتَقْدِيرِكَ وَلَا فِي تَقْدِيرِكَ خَلْقِي مِنْ صَوْنِكَ  
فَأَصْنَعْتَ صَوْنِي وَلَا فِي قِسْمَةِ الْأَنْدَادِ مَيِّتٍ مَدُّتَنِي  
لَكَ فِي ذَلِكَ مَا يَشْعَلُ شَكْرِي عَنْ جَهْدِي فَكَيْفَ إِذَا فَكَّرْتُ  
فِي النِّعَمِ الْعِظَامِ الَّتِي أَنْصَلَبْتُ فِيهَا وَلَا أَلْبَسْتُ شَرَّهَا مِنْهَا  
فَلَكَ الْحَمْدُ عِلْمًا مَا حَفِظَهُ عَلَيْكَ دَعْدَةً مَا وَسَّعَتْهُ مَنِّكَ  
وَعِلْمًا مَا أَصَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ وَأَصْنَعًا مَا تَشْتَحِي بِهِ  
مِنْ مَجِيعِ فَتَلَقَّكَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ إِلَيَّ يَا بَاقِي عَمْرِي  
كَمَا أَصْنَعْتَ إِلَيَّ يَا مَهْمُومِي مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَلَّى  
إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَتَجَمُّدِكَ وَخَجَلِكَ وَتَهْلِيلِكَ وَتَكْبِيرِكَ  
وَكُلَّكَ وَتَكْبِيرِكَ وَتَعْظِيمِكَ وَتَوَلَّىكَ وَرَأْفَتِكَ وَوَعْدِكَ  
وَعِلْمِكَ وَعِلْمِكَ وَعِلْمُكَ وَوَقَارِكَ وَمَعِيكَ وَبَهَائِكَ  
وَبَهَائِكَ وَمَهْلِكِكَ وَسُلْطَانِكَ وَعَظَمَتِكَ وَمَوْجِدِكَ وَقُدْرَتِكَ  
نَعْمَ وَإِحْسَانِكَ وَلَهْفَانِكَ وَصَدِّكَ وَنَيْدِكَ وَنَيْدِكَ

وَعَزِّهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَنْ تَضِلَّنِي عَلَى حِمْدِكَ وَالْحَمْدُ لَكَ  
لَا تُخَيِّرُنِي بَيْنَكَ وَبَيْنَكَ وَقَوْلًا يَدْرِي مَا لَكَ فَكَلِمَةً  
لَا يُعْبِرُكَ لِكثْرَتِهَا مَا قَلَّ شَرْتُ بِهِ مِنَ الْعَطَايَا عَوَائِقُ الْجَوَابِ وَلَا  
يَنْقُصُ جَوْعَكَ التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَلَا تَقْدِرُ خِزَانَتُكَ حَوَا  
هَبِكَ الْمُسَبَّحَةَ وَلَا تُؤَيِّرُ فِي جَوْعِكَ الْعَظِيمِ مَحْجَلُكَ الْفَائِقَةَ  
لِلْجِبَالِ الْجَبَلِيَّةِ لِلْجِبَالِ وَلَا تُخَافُ ضَيْمَ أَمْلَاقِي فَتُكَلِّدَنِي  
وَلَا تُلْجِقُنِي حَوْفِي عِزِّمْ فَيَنْقُصُ مِنْ جَوْعِكَ فَيُفْضِلُكَ  
اللَّهُمَّ أَرْزُقْنِي إِيْمَانًا دَائِمًا وَقَلْبًا حَاشِعًا مَا مِصَاعُ صَارِعًا  
وَبَدَنًا صَابِرًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَعَيْنًا بَالِيَةً وَلِسَانًا ذَاكِرًا  
طَامِدًا وَفَمًّا مُسْتَجَابًا وَكَلَامًا صَالِحًا وَأَمْرًا صَالِحًا  
وَبِرًّا وَنِقَاتًا وَوَعْدًا وَوَعْدًا وَوَعْدًا وَوَعْدًا وَوَعْدًا وَوَعْدًا  
وَمُتْلَقًا حَسَنًا وَسَيِّئًا طَوِيلًا وَقَوْلًا مَقْبُولًا وَأَسْأَلُكَ بِرَأْفَتِكَ  
صَلَاةً لَا تُطَيِّبُهَا وَلَا تُؤَمِّقُهَا مَكْرَتِكَ وَلَا تُنْجِي ذِكْرَكَ وَلَا تُكَلِّفُ  
عَمِّي سِرَّتِكَ وَلَا تُنْجِي عَمِّي بَرَكَتِكَ وَلَا تُقْطِعُنِي مِنْ رَحْمَتِكَ  
وَلَا تُبْعِدُنِي مِنْ كَرَمِكَ وَجَوَارِكَ وَاعْنِدُنِي مِنْ سَخَطِكَ

وَدُخْرَتِ

وَعَزِّكَ وَلَا تُؤَلِّقُنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَفْعِكَ وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ  
أَمْرًا مِنْ خَلْقِكَ وَلَنْ يَنْبَغِي لِي أَنْبَسَامِيْنَ كُلِّ دَعْوَةٍ وَدَعْوَةٍ  
وَأَعْيُنِي مِنْ كُلِّ هَلَاكَةٍ وَحَيٍّ مِنْ كُلِّ بَلَاءَةٍ وَآفَةٍ وَعَاقِبَةٍ  
وَعَقِبَةٍ وَحَيٍّ وَشَلَّةٍ وَفَلَّةٍ وَفَلَّةٍ وَفَلَّةٍ وَفَلَّةٍ وَفَلَّةٍ  
فَقَرِّ وَفَاقَةٍ وَوَبَاءٍ وَبَلَاءٍ وَدَرْزَلَةٍ وَغَرَقٍ وَغَرَقٍ وَغَرَقٍ  
وَمَرْقٍ وَمَرْقٍ وَوَبَاءٍ وَوَبَاءٍ وَوَبَاءٍ وَوَبَاءٍ وَوَبَاءٍ وَوَبَاءٍ  
فِي الدَّارَيْنِ إِنَّكَ لَا تَخْلُقُ إِلَّا بِعَازِدِكَ يَا اللَّهُ وَبِحُجَّتِكَ رَسُولِكَ  
يَا اللَّهُ وَبِعِلْمِي وَبِحَيِّ رَسُولِكَ يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ أَرْزُقْنِي وَلَا تَقْصُرْ  
وَلَا تَفْزَعْ عَنِّي وَلَا تَذَلِّقْنِي وَأَعْطِنِي وَلَا تُخَيِّرْنِي وَالْكَوْنِي وَلَا  
تَقْبَلْنِي وَبِحَيِّ وَلَا تَقْصُرْنِي وَأَرْزُقْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَأَرْزُقْنِي  
وَلَا تُخَلِّقْنِي وَأَرْزُقْنِي وَلَا تَقْصُرْنِي وَأَرْزُقْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَأَرْزُقْنِي  
أَمْرًا فِي أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفَرِّجْ عَنِّي وَاسْكُفْ عَنِّي وَهَلِّكْ  
عِلْدُونِي وَأَقْطِعْ عَنِّي وَلَا تُصَيِّغْنِي فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ  
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ  
مُهَيِّبِينَ يَا صَبِيحَ يَوْمِ الْبَلَاءِ وَالْأَكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا قَدَّرْتَ







عليه السلام اذ دخل عليه الحسن عليه السلام فقال ان بابا بصلوات  
في رجا الحسن مسئلة تفزع منه انواع الطيبة ليتاخذ بالاصح  
فان له فضل فسلم ثم قال اما من اقصى اليمن من اشرف العرب

شرح دعای اويس قرنه

امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام اين دعا را تعليم اويس قرنه دهد امير فرمود  
و فرمودند هر کس را همي بزرگ پيش آيد و تدبير آن شود بکند بايد که اول  
معمل کند و وضو سازد و جاي خلوت گزيند و در خواندن سخن نمويد و اين  
دعا را چهار و چهار بخواند با فاخته الکتاب و حجت خویش در دل نيت کند  
چون تمام خوانده باشد و تفرغ نموده حاجت عرض کند حق بجا نرود اگر نهد  
و بزرگ اين دعا را اينست که کسی با حقه واقف بخواند بر لب روان آب  
بايستد و اگر بر اين بخواند که چشمت نهد و اگر کور شده بخواند بر برکت اين  
دعا رزق بر او فراخ گردد و اگر بر صرع بخواند حجت بايد و اگر زنده را زایل  
و شور شود بر بخواند اس آن گردد و اگر به نيت غلامی خواند مقهور و بکشد  
کردد و اگر صبي که قش در افتاده باشد اين دعا را بر کاغذ نوشته در شش اندازد

ان

عليه السلام اذ دخل عليه الحسن عليه السلام فقال ان بابا بصلوات  
في رجا الحسن مسئلة تفزع منه انواع الطيبة ليتاخذ بالاصح  
فان له فضل فسلم ثم قال اما من اقصى اليمن من اشرف العرب

شرح دعای اويس قرنه

امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام اين دعا را تعليم اويس قرنه دهد امير فرمود  
و فرمودند هر کس را همي بزرگ پيش آيد و تدبير آن شود بکند بايد که اول  
معمل کند و وضو سازد و جاي خلوت گزيند و در خواندن سخن نمويد و اين  
دعا را چهار و چهار بخواند با فاخته الکتاب و حجت خویش در دل نيت کند  
چون تمام خوانده باشد و تفرغ نموده حاجت عرض کند حق بجا نرود اگر نهد  
و بزرگ اين دعا را اينست که کسی با حقه واقف بخواند بر لب روان آب  
بايستد و اگر بر اين بخواند که چشمت نهد و اگر کور شده بخواند بر برکت اين  
دعا رزق بر او فراخ گردد و اگر بر صرع بخواند حجت بايد و اگر زنده را زایل  
و شور شود بر بخواند اس آن گردد و اگر به نيت غلامی خواند مقهور و بکشد  
کردد و اگر صبي که قش در افتاده باشد اين دعا را بر کاغذ نوشته در شش اندازد

عليه السلام اذ دخل عليه الحسن عليه السلام فقال ان بابا بصلوات  
في رجا الحسن مسئلة تفزع منه انواع الطيبة ليتاخذ بالاصح  
فان له فضل فسلم ثم قال اما من اقصى اليمن من اشرف العرب



وَمَا نَحْنُ فِي حِمْلِهِ صَبْرِي وَفَوَيْتَ فَلَمَّاتٍ فِيهِ إِلَيْكَ وَتَوَكَّلْتُ  
 فِي السَّلَاسَةِ إِلَيْهِ مَكْنَانًا فَعَلَيْكَ فِي دَفَاعِهِ عَنِّي عِلْمًا  
 بِمَكَانِكَ مِنْ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلِي التَّوَكُّلُ بِرُفْقَائِكَ الْأَمِينِ  
 مَا تَقَالِيكَ فِي السَّادَةِ فِي الشَّفَاعَةِ إِلَيْهِ مَكْنَانًا فَعَلَيْكَ فِي أَمْرِي  
 مَشَقَّةً لِإِجَابَتِهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِثْنَاكَ بِإِعْطَائِي سُبُوحًا  
 يَا مَوْلَايَ حَبِيرٌ حَقَّقْتَ طَلْبِي وَنَصَّدَقْتُ أَمَلِي فَبِكَ فِي أَمْرِكَ كُنَّا  
 كُنَّا بِخَامِطٍ جَوْهَرًا بِنُورِ سِدِّدٍ وَبَعْدَ بِنُورِ سِدِّدٍ فَمَا لَاطَأَتْهُ  
 حِمْلُهُ وَلَا صَبْرِي عَلَيْهِ وَلَئِنْ كُنْتُ مَسْتَحْقًّا لَهُ وَلَا ضَعْفًا فِي بَقِيَّتِهِ  
 أَفْعَالِي وَتَقَرُّبِي إِلَى الْوَحْيَاتِ الَّتِي لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَأَعْنِي  
 يَا مَوْلَايَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكَ عِنْدَ الْقَهْفِ وَقَدَّمَ السَّلَاسَةَ  
 لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرِي فَكُلُّ لَوْلَا التَّكْلِيفِ وَثِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ  
 فَبِكَ سَبَطْتَ النِّعْمَةَ عَلَيَّ وَاسْتَأْنَسْتُ إِلَيْكَ مَوْلَايَ لَصْرًا  
 عَزِيمًا وَفَخَّا قَرِيبًا فِيهِ يَبْلُغُ الْأَمَالُ وَصَبْرُ اللَّبَادِي  
 وَمَا تَمَّ الْأَعْمَالُ وَالْأَمْنُ مِنَ الْخَوَافِ كُلِّهَا فِي كُلِّ مَالٍ  
 إِلَهُ مَكْنَانًا وَلَا يَسَاءُ فَقَالَ وَهُوَ صَبْرِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

فِي اللَّيْلِ وَلَكُلَّ إِنْسَانٍ مَا تَوَرَّعَ عَنْهُ كَرِهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ يَكُونُ فِيهِ حَرْثٌ  
 وَدَرْسٌ بِمَا يَنْدَرُ وَبَوَقْتُ أَنْدَاقِي أَنْ رَأَيْتُكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا حَصْرِي  
 وَفِي سَلَامٍ عَلَيْكَ السَّعْدَاتُ فَكَانَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّيْلِ  
 حَقِّي عِنْدَكَ مَرْفُوعٌ وَقَدْ قَاطَبْتُكَ فِي مَيَاتِكَ الَّتِي لَكَ  
 عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَفِي رَفْعِي وَمَا جَنَى إِلَى مَوْلَايَ صَابِرٍ  
 الرِّفْقَانِ عَلَيْكَ السَّلَامَ فَيَكُنَا الْبَيْتَ وَأَنْتَ السِّقَّةُ الْأَمِينِ  
 وَبَانْدَرُكَ بِرُوحِ جَبْرِائِيلَ الشَّيْءَ بِأَقْرَبِ عَزَابٍ بَانْدَرُكَ وَارْكَرِبْ  
 جَبْرِي تَبَّ كَرَمٌ بِكَافِئٍ لِعَفْوِ نَبِيِّهِ وَدَرَابُ بُوَيْدَتَا إِرَانِ كُنْتُ  
 نَانِدُكَ وَكَافِئُكَ وَتَبَّ وَارْكَرِبْ إِرَانِ رَبِّكَ بِجَوَانِدِ الشَّيْءَ بَانْدَرُكَ  
 رُوزِ لِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
 نَارُكَ وَبَارَكَ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَاوَاهُ عَمَلُكَ  
 وَتَرْتَقِي نَفْسُكَ لِرَبِّكَ بِرَأْسِ جَابِثٍ خَصْرِي وَفَعْلُكَ بَعْدَ نَارِ تَجْدِيدِ  
 دَعَايَ حَرِثِ حَسْبِ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ الرَّوْلَامِ عَلَيْهِ طَابَتْ أَعْيُنُ الْمُؤْمِنِينَ  
 مَشْهُورٌ بِدَعَايَ عَلَوِيَّ صَرِيحُ نَجْوَانِ دَعَائِي كَرَّمَكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ  
 بِكَ كُنْ صَرِيحُ نَجْوَانِ وَبَعْدَ هَاجِمِ الْوَلَايَةِ كَرَّمَكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِرُوحِ نَفْسِهِ حَرِثِ

حسين صلوات الله عليه وروشنه وچهارشنبه وپنجشنبه وجمعه وروز شنبه  
 صلوات الله بخواب دیده وروشنه وچهارشنبه وپنجشنبه وجمعه وروز شنبه  
 فرمود که بجهت دفع دشمن خود بخوان ودر شب جمعه بعد از نماز عشاء کنی و نماز شب  
 بگذاری و سید علوی صریح فرموده که هر شب علموده شنبه صبح هر شب  
 صاب الامر بخواب دیده که هر شب هر دو که دعای تو را شب و روز و نظم  
 بخوانم رفت بوطن خود و دردت نای پس اول روز تو را هر که برید در راه خبر  
 باو دادند که در هر شب بعد از نظم و تلاوت و این دعا بخوان و روز عظیم در  
 لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رِبِّ هَذَا الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تَجِبْهُ وَهَذَا  
 الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تَعْطِهِ وَهَذَا الَّذِي نَادَاكَ فَلَمْ تَجِبْهُ  
 أَمْ مَنْ ذَا الَّذِي رَجَاكَ فَنَجَّيْتَهُ أَمْ مَنْ ذَا الَّذِي تَوَقَّعَ إِلَيْكَ  
 فَأَبْعَدْتَهُ رَبِّ هَذَا فَرَحُونَ ذُلًّا وَتَادِمُ مَعَ عَنَادِهِ وَكَيْفَ وَهَذَا  
 وَاجْرَافِهِ الْوَكِيلُ لِنَفْسِهِ وَعَلَيْكَ بِأَنَّهُ لَا يُؤَبِّدُكَ وَلَا يَنْجِي  
 وَلَا يَنْصَحُ وَلَا يُؤْمِنُ وَلَا يَخْشَعُ اسْتَجِبْتَ لَهُ دَعَاةً وَمَا مَوْلَاكَ  
 وَاعْطَيْتَهُ مَنَّا وَسَوَّلَ لَكَ مَمْنَنَكَ وَجُودًا وَقَوْلًا مَقْبُولًا  
 لِمَا سَأَلَكَ عَنْكَ مَعَ عَظَمَةِ عِنْدَةِ إِصْلَاحِ حُجَّتِكَ عَلَيْهِ وَتَأْلِيدًا



لَهَا حِينَ خَرَجْتَ وَاسْتَطَالَ عَلَى قَرْنَيْهِ وَخَجَّرَ وَيَكْفُرَ عَلَيْهِمْ  
 انْتَحَرُ وَيُظْلِمُ لِنَفْسِهِ تَلَكُّ وَجْهِكَ عَنْهُ اسْتَبْرَكَ فَلَئِنْ وَكَلَّمْتَ  
 عَلَى نَفْسِهِ مَرَّةً مِنْهُ أَنْ جَرَّ مِثْلَهُ أَنْ يَرْقُ فِي الْخِزْيَانَةِ  
 بِمَا كَلَّمَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ الْهَيْمَ أَفَاعْبَدَكَ طَبْتُ عَبْدَكَ وَأَبْنُ مَنَكَ  
 مَعْرِفَتُكَ بِالْعِبَادَةِ مَعْرِفَتُكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ  
 فَالْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا يَبْتَ فِي سِوَاكَ مَوْثِقٌ بِأَنْتَ  
 أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ دَلِيلِكَ مَرَّةً فِي دَلِيلِي عَالَمٌ بِأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ  
 قَدِيرٌ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتَقْدِرُ وَحُكْمٌ مَا تَزِيدُ لِمُعَقِّبِ حُكْمِكَ  
 وَلَا تَدْرُ لِقَضَائِكَ وَلَنْكَ لَا وَكَلَّ وَالْأَزَلُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ  
 لَمْ يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ وَلَمْ يَكُنْ عَنْ شَيْءٍ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ  
 الْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمَكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ فَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقَدْرِهِ  
 وَلَنْتَ السَّيِّئَ الْبَصِيرَ الْعِلْمُ وَالْمُسْتَعْدَّ أَنْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ وَلَكُونُ  
 وَأَنْتَ حَقٌّ قِيَوْمٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ وَلَا تَوْصِفُ  
 بِالْأَلْوَانِ وَلَا تَهَامُ وَلَا تَذُكُّ بِالْخَوَاصِّ وَلَا تَقَاسُ بِالْمُقْيَاسِ  
 تَشَبَّهُهُ بِالنَّاسِ وَلَنْ الْخَلْقُ كُلَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِلَهُكَ أَنْتَ

الرَّبُّ

الرَّبُّ وَخَنَ الرُّبُوبُونَ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَخَنَ الْخَالِقُونَ وَأَنْتَ  
 الرَّازِقُ وَخَنَ الْمَرْزُوقُونَ فَلَنْكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي إِحْلُقْنِي بِشَيْءٍ  
 سَوِيًّا وَجْعَلْنِي غَنِيًّا مَكِينًا بَعْدَمَا كُنْتُ طِفْلًا صَبِيًّا فَقَوِيًّا  
 مِنْ الشَّدِيدِ لَيْسَ سَأْغَا مَرَّةً وَعَدْتَنِي عَذَابًا طَيِّبًا هَيْبَتِي وَأَخِي  
 ذِكْرًا مِثْلًا لَا سَوِيًّا فَلَنْكَ الْحَمْدُ صَدَّقَ إِنْ عَدَّ كَمْ حِصْنٌ وَلَنْ يَضَعُ  
 لَمْ يَلْبَسْ لَهْ شَيْءٌ حَمْدًا يَفُوقُ عَلَى جَمِيعِ حَمْدِ الْمَائِدِينَ وَيَعْلُو عَلَى  
 كُلِّ شَيْءٍ وَيَعْلَمُ وَيُعْظَمُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَكَلَّمَ صَدَّقَ اللَّهُ شَيْءٌ وَلَمْ يَدُ  
 لِلَّهِ كَمَا حَبِيبُ اللَّهِ أَنْ يَحْمَدَ وَلَمْ يَدُ لِلَّهِ عَدَّةً مَا خَلَقَ وَزِنَةً مَا خَلَقَ  
 وَزِنَةً أَجَلُ مَا خَلَقَ وَزِنَةً أَحْفَ مَا خَلَقَ وَيَعْبُدُهُ الرُّبُوبُ مَا خَلَقَ  
 بَعْدَهُ أَصْغَرُ مَا خَلَقَ وَلَمْ يَدُ لِلَّهِ حَتَّى رَحِمْنَا وَبَعْدَ الرِّضَا  
 اسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَأَنْ  
 يَحْمَدَ لِي أَمْرِي وَيَتَوَكَّلَ عَلَيَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوَكَّلُ الرَّحِيمُ الْهَيْمَ وَأَنَا  
 أَدْعُوكَ وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ  
 صِفْوَتُكَ أَوْفَا أَدْمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ مَسِيحِي ظَالِمٌ حِينَ  
 أَصَابَ لِحَظِيَّةً فَعَفَوْتَ لَهُ حَظِيَّتَهُ وَتَبَّ عَلَيْهِ وَاسْتَجَبْتَ

لَهُ دَعْوَتُهُ وَكُنْتُ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ  
 وَلَنْ تَغْفِرَ حَظِيَّتِي وَتَغْفِرَ لِي فَإِنْ كَمْ رَحْمَةً عَلَيَّ فَلَا عَفْوَ عَلَيَّ  
 فَإِنْ مَسِيحِي ظَالِمٌ خَالِطِي فَأَمْرِي كَدَّ يَعْصِي السَّيِّئَ عَنْ عَبْدِهِ  
 وَلَيْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ وَتَرْضَى عَنِّي خَلْقَكَ وَتَقْطَعُ عَنِّي حَقَّكَ الْهَيْمَ  
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَوْ رُبِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَعَلْتَهُ  
 صِدِّيقًا نَبِيًّا وَدَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دَعَاةً وَكُنْتُ  
 مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَنْ تَجْعَلَ  
 مَا لِي إِلَى جَنْبِكَ وَتَحْلِيَ فِي حَضْرَتِكَ وَتَسْكُنِي فِيهَا بِعَفْوِكَ  
 وَتَدْرُجِي فِيهَا مِنْ حُورٍ يَقْدِرُونَ بِأَقْدَرِ الْهَيْمَ وَأَسْأَلُكَ  
 بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نَوْعٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ نَادَى رَبَّهُ فِي  
 مَغْلُوبٍ فَانْصَرَفَتْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ بِمَا مِنْهُمْ وَخَجَّرَتْ  
 الْأَرْضُ عِيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدِ قَدِرَ وَصَلَّتْهُ عَلَى أَدَاةِ  
 الْأَوَامِ وَدَسَّهَا حَبِيبَتْ لَهُ دَعَاةً وَكُنْتُ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا  
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَخْفِيَنِي مِنْ ظُلْمٍ مَنْ يَرِيدُ  
 ظُلْمِي وَتَكْفِ عَنِّي بِأَسْمِي مَنْ يَرِيدُ هَضْمِي وَتَكْفِيَنِي شَرَّ كُلِّ سُلْطَانٍ

بَارِئُ

بَارِئُ وَعَدُوٌّ قَاهِرٌ وَمُسْتَحَقٌّ قَادِرٌ وَمُبَارِعٌ عَيْنِدَا وَكُلِّ شَيْطَانٍ يَرِيدُ  
 وَأَبْنِي شَدِيدٌ وَكَلِيمٌ كُلُّ مَكِيدٍ يَا حَكِيمُ يَا وَدَّعَ الْهَيْمَ وَأَسْأَلُكَ  
 بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ صَلَاحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ  
 فَحَبِيبَتُهُ مِنَ الْمُسْتَسْقِطِ وَالْعَلِيَّةِ عَلَى عَدُوِّهِ وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دَعَاةً  
 وَكُنْتُ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ  
 تَخَالَصِي مِنْ شَرِّهَا يَرِيدُ بِي أَعْدَائِي وَيَسْخِي عَلَى حَسْبَادِي وَيَقْبِي  
 لِي قِيَامَتِي وَتَوَلَّيَ بِي وَلَا يَتَيْكَ وَتَقْدِرُ قَلْبِي بِهَذَاكَ وَتَقْدِرُ  
 بِقَوْلِكَ وَتَصْرِفُ بِنَافِيهِ رِضَاكَ وَتَغْنِيَنِي بِغْنَاكَ يَا  
 إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ  
 وَطَلَيْتُكَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ أَرَادَ مَرُودَ الْإِقَاءِ  
 فِي النَّارِ وَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا وَاسْتَجَبْتَ لَهُ  
 دَعَاةً وَكُنْتُ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ  
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَبْرِدَ عَلَى حَرِّ نَارِكَ وَتُطْفِئَ عَنِّي لَهْمًا وَتَكْفِيَنِي  
 حُرًّا وَتَجْعَلَ نَارَ أَعْدَائِي فِي شِعَارِهِمْ وَتَدَارِيهِمْ وَتَرُدُّ  
 كَيْدَهُمْ فِي خَوَافِهِمْ وَتُبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَهُ مَا بَارَكْتَ عَلَيْهِ



وَعَلَى إِلَهٍ أَنْتَ الْوَقَّابُ الْحَمِيدُ الْحَمْدُ الْهَيْبِيُّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ  
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ اسْمُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَعَلْتَهُ نَبِيًّا وَرَسُولًا وَ  
جَعَلْتَ لَهُ حُكْمًا مَكَانًا وَمَسْكًا وَمَسْكًا وَمَا دَى وَاسْتَحْبَبْتَ  
لَهُ دُعَاؤَهُ وَجَعَلْتَهُ مِنَ الذِّبْجِ وَعَدَيْتَهُ رَحْمَةً مِنْكَ وَكُنْتُمْ مِنْهُ  
قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي فِي قَبْرِي  
وَحُطَّتْ عَنِّي ذُنُوبِي وَتَشَدَّدَ لِي أَرْزُقِي وَتَقْضِيَ لِي دُنْيَايَ وَتَرْزُقَنِي  
الْعُزَّةَ بِحُطِّ السَّيِّئَاتِ وَتَقْضِيَ لِي الْحَسَنَاتِ وَتَكْتُمَ لِي الْبَلَاءَ  
وَتَقْضِيَ لِي الْخَيْرَاتِ وَتَقْضِيَ لِي مَعْرَةَ السَّعَادَاتِ أَنْتَ حَيُّ الْكَرِيمُ  
وَمَوْلَى الْبَرَكَاتِ وَقَاضِي الْحَاجَاتِ وَمُعْطِي الْخَيْرَاتِ وَ  
مَبْنِي السَّمَوَاتِ الْهَيْبِيُّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ  
اسْمُكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنَ الذِّبْجِ وَقَدَيْتَهُ مِنْ عَظِيمٍ وَقَلْبْتَ  
لَهُ الشَّقَاقَ مِنْ نَامَاكَ مَوْقِفًا بِلَدْنِهِ رَاحِيًا بِأَمْرِ اللَّهِ  
وَاسْتَحْبَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ  
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحْيِيَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَبِلَدْنِي وَتَقْضِيَ  
عَنِّي كُلَّ ظُلْمَةٍ وَتَكْتُمَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرٍ دُنْيَايَ وَدِينِي

وَأَمْرِي

وَأَمْرِي وَمَا أَهَادَنِي وَأَهْلَانِي مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ حَيُّ الْقُدُّوسُ  
وَالْهَيْبِيُّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لَوْطٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ  
فَجَعَلْتَهُ وَاهِلًا مِنَ الْخُسْفِ وَالْقُدَمِ وَالْمَثَارِ وَالشَّرِّ وَالْحَمْدِ  
وَاصْرَفْتَهُ وَاهِلًا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ وَاسْتَحْبَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ وَكُنْتَ  
مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَأْذَنَ  
لِي بِجَمِيعِ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ وَتَقْضِيَ عَنِّي يَوْمَ الدِّينِ وَأَهْلِي وَمَالِي  
وَتَقْضِيَ لِي شَأْنِي وَأَمْرِي وَتَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أَعْوَالِي وَ  
تَكْتُمَنِي فِي نَفْسِي أَمَالِي وَخَيْرِي مِنَ النَّاسِ وَتَكْتُمَنِي شَرًّا  
سَرًّا بِمَا لِلْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ الْأَيُّمَةِ الْأَبْنَاءِ وَتَوْذِي لِي أَمْرِي  
وَالِهَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَيُّمَةِ الْمَهْدِيِّينَ وَالصَّافِينَ  
الْمُنَجِّينَ صُلُوكَاتِ اللَّهِ وَسُلَامَةً عَلَيْكَ أَجْمَعِينَ وَتَرْزُقَنِي  
عَاجِلَ سِتْرِي وَتَقْضِيَ عَنِّي بِمَا يَقْتَضِي وَتَقْضِيَ لِي مُجْتَمِعًا مَعَ آبَائِي  
لَكَ الْمُسْلِمِينَ وَمَوْلَانِيكَ الْمُقَرَّبِينَ وَبِعَادِكَ الصَّالِحِينَ  
وَأَهْلَ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَصَلِّ عَلَى عَرْسِكَ وَالْكَرِيمِينَ الْهَيْبِيِّ  
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَأَلْتَ بِهِ عَبْدُكَ وَبَيْتُكَ يَعْقُوبُ

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَدْ لَقِيتُكَ وَشِئْتَ سَمْلَهُ وَقَدَّرْتَ عَيْنَهُ إِنَّهُ  
فَاسْتَحْبَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ وَجَعَلْتَ سَمْلَهُ وَأَقْدَرْتَ عَيْنَهُ وَشَقَقْتَ  
صَمْرَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ  
تَأْذَنَ لِي بِجَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْ أَمْرٍ وَتَقْضِيَ عَنِّي يَوْمَ الدِّينِ وَأَهْلِي  
وَمَالِي وَتَقْضِيَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَتَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أَعْوَالِي وَ  
تَكْتُمَنِي فِي نَفْسِي أَمَالِي وَتَقْضِيَ لِي أَعْمَالِي وَتَقْضِيَ عَنِّي يَا كَرِيمُ  
يَا أَلْعَالِي بِعَمَلِكَ يَا رَحْمَ الرَّاحِمِينَ الْهَيْبِيُّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ  
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَبَيْتُكَ وَسُؤْلُكَ يُوسُفُ عَلَيْهِ السَّلَامُ  
فَاسْتَحْبَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ وَجَعَلْتَهُ مِنْ عَيْنَابَةِ الْحَبِّ وَكُنْتُمْ صَمْرَهُ وَهَيْبَتَهُ  
كَيْدَ أَوْثَرِهِ وَجَعَلْتَهُ بَعْدَ الْعَبُورَةِ مَلِكًا وَاسْتَحْبَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ  
وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ  
تَدْفَعَنَّ عَنِّي كَيْدَ كُلِّ كَاذِبٍ وَشَرَّ كُلِّ مَا سِيدَ إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ  
الْهَيْبِيُّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَبَيْتُكَ مُحَمَّدُ  
بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَقَالَيْتَ وَقَالَيْتَ  
مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْتَهُ حَيًّا وَصَرَفْتَ لَهُ طَلْقًا فِي الْحَرِّ

بَيْتًا

بَيْتًا وَجَعَلْتَهُ مِنْ تَبَعِهِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَاعْرَضْتَ فِرْعَوْنَ  
وَعَامَانَ وَصَوَّبْتَ نَحْمًا فَاسْتَحْبَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا  
يَا قَرِيبُ اسْأَلْكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ عَنِّي  
شَرِّ خَلْقِكَ وَتَقْضِيَ عَنِّي مِنْ عَمَلِي وَتَقْضِيَ عَنِّي مِنْ فَضْلِكَ مَا تَشَاءُ  
يَعْنِي جَمِيعَ فَلَقِكَ وَيَكُونُ لِي بَلَدًا أُنَالُ بِهِ مَعْرِفَتِكَ وَصَوَّبْتَ  
يَا وَلِيَّ وَوَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ الْهَيْبِيُّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ  
بِهِ عَبْدُكَ وَبَيْتُكَ دَاوُدُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاسْتَحْبَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ  
وَسَحَرْتَ لَهُ الْجِبَالَ لِيَجْمَعَ مَعَهُ بِالْعِشِيِّ وَالْأَبْكَارِ وَالطَّيْرِ  
مَحْشُورَةً كُلَّهَا أَقَابَ وَشَدَّ مَلِكُهُ وَانْتَبَهَ الْحَمْدُ وَفَضَلَ  
الْحِطَابُ وَاللَّتْ لَهُ الْحَبِيدُ وَعَلِمَهُ صَنْعَةُ لَبُوسٍ لَمْ تَعْرِفْ  
ذَنْبَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا قَرِيبًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ  
وَأَنْ تَحْيِيَنِي جَمِيعَ أَمْرِي وَأَنْ تَقْضِيَ عَنِّي يَوْمَ الدِّينِ وَأَهْلِي وَمَالِي  
وَمَعْرِفَتِكَ وَبِعَادَتِكَ وَتَدْفَعَنَّ عَنِّي ظُلْمَ الظَّالِمِينَ وَكَيْدَ الْكَافِرِينَ  
وَمَكْرَ الْكَارِبِينَ وَسُطُورَاتِ الْفِرَاعِيَةِ الْجَبَّارِينَ وَصَدْلَ الْخَائِبِينَ  
يَا أَمَانَ الْخَائِبِينَ وَبَارِ السَّخِيرِينَ وَدَعِيَّةَ الْمُؤْمِنِينَ وَتَقْضِيَ



المؤمنين ودفاء المؤمنين ومحمد الصالحين يا ارحم الراحمين  
 الهي واسئلك اللهم باسمك الذي سئلك به عبدك وبنيك  
 سليمان بن داود عليهما السلام اذ قال رب اغفر لي وهد لي ملكا  
 لا ينسني لامرئ بعدى ايئك انت الوهاب فاستجبت له دعاءه  
 واعطيت له الملك وعلمته على الرجم وعلمته منطق الطير وحوت  
 له الشياطين من كل بناء وعقاصير واصوت مغرورين في الاصفاد  
 هذا عطاؤك لا عطاء غيرك وكنت منه قريبا يا قريب اسئلك  
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تهدي لي قلبي وجمع لي لبي و  
 تلقيني هنيئا وتبين حوائج قلبي واسئلك ان تفرج قلبي  
 وتفسي وتنجب عاني وتسمع زلامي ولا تجعل في النار ما قات  
 ولا تجعل الدنيا البرهي وان توسع علي في رزقي وتبين خلقي  
 وتغفر رغبتي من النار فانك سيدي ومولاي ومولاي الهي  
 واسئلك باسمك الذي دعاك به ايوب عليه السلام لما صلب  
 به البلاء بعد الصحة وتلك السم منه ميراث العافية والضيقة  
 بعد السعة والقدرة فكشفت ضره ووددت عليه اهلته ومثلهم

معهم

معهم حين ناداك داعيالك داعيالك داعيالك داعيالك  
 شاكيا اليك رب ابي سفي الضمات ارحم الراحمين فاستجبت  
 له دعاءه فكشفت ضره وكنت منه قريبا يا قريب اسئلك  
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تفرج قلبي وتبين خلقي  
 وتفسي وتنجب عاني وتسمع زلامي ولا تجعل في النار ما قات  
 ولا تجعل الدنيا البرهي وان توسع علي في رزقي وتبين خلقي  
 وتغفر رغبتي من النار فانك سيدي ومولاي ومولاي الهي  
 واسئلك باسمك الذي دعاك به ايوب عليه السلام لما صلب  
 به البلاء بعد الصحة وتلك السم منه ميراث العافية والضيقة  
 بعد السعة والقدرة فكشفت ضره ووددت عليه اهلته ومثلهم

قال محمد واشتد منهم واعتقني من النار وامعني من عتقائك  
 وطفاؤك من النار في مقام هذا عبدك يا ممان الهي واسئلك  
 باسمك الذي دعاك به عبدك وبنيك عيسى بن مريم عليهما السلام  
 اذ ايدته روح القدس والطقنة في المهد فاحضى به الموتى والبا  
 به الائمة ولا يورثونك وتلق من الطين كهيئة الطير فضا  
 طيرا يا ربك وكنت منه قريبا يا قريب ان تصلي على محمد  
 وال محمد وان تغفر لي ما فعلت له ولا تغفر لي ما قد فعلت  
 لي وتغفر لي من عبادك ودهارك في الدنيا ومن خلقك للقاء  
 بها وهتانه يمام كرامتك يا كريم يا عظيم الهي واسئلك  
 باسمك الذي دعاك به ابيصاف بن برخيا على عرش ملكه ساء  
 فكان اقل من لحظة الطرفة حتى كان مضودا بين يديه فلما  
 رآته قبل اهلك اعرك قال كانه هو فاستجبت له دعائه  
 وكنت منه قريبا يا قريب ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر  
 عني سيأتي وتقبل عني توبتي وتغفر عني وتغفر لي ففري  
 كسري وعيني فوالله يدرك وتغفر لي في عافية وتغفر لي في عافية

الهي

الهي واسئلك باسمك الذي دعاك به عبدك وبنيك زكريا  
 عليه السلام حين سئلك داعيالك داعيالك داعيالك داعيالك  
 في الحجاب ينادي بلاء ضيفا فقال رب هب لي من لدنك وليا  
 يرثني ويرث من الى يعقوب واصعله رب رضيا فوهبت له  
 يحيى واستجبت له دعائه وكنت منه قريبا يا قريب ان تصلي  
 على محمد وال محمد وان تغفر لي اولادي وان تغفر لي عيبي  
 واياهم مؤمنين لك داعين في قولك فافهم من عبادك  
 داعين لما عندك اليسين وما عند غيرك حتى حبيبا صيغ  
 طيبة وحيثما ميتة طيبة اذك على اكل شئ قليل فقال  
 لما تريد الهي واسئلك بالاسم الذي سالتك به امرأة  
 فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة وخني  
 من فرعون وعمله وخنني من القوم الظالمين فاستجبت  
 له دعاءها وكنت منها قريبا يا قريب ان تصلي على محمد  
 وال محمد وان تغفر عني بالنظر الى مبتدك ووجهك  
 الكريم واولياك وتغفر لي محمد واليه وتغفر لي به واليه







كل شيء ودفع ونبذ كل شيء ودعوك بما دعاك به عبدك و  
 وبتك وصفتك ومضى وقد علمنا انك لم تكن فالا داعين  
 لك يا مدين لفضلك واصفين بقضائك بتنا انك انيت في  
 ملة نبوة ولفوا في لطيف الدنيا بتنا انك انيت في  
 بتنا انك على اموالهم واشتد على قلوبهم فلا يؤمنوا حتى  
 يروا العذاب الاليم ففتنت وفتنت عليهما بالاجابة كلها الى ان  
 قومت سمعها يا مدين فقلت اللهم رب قد اجبت دعوتكما فاجابنا  
 ولا سبعاين سبيل الذين لا يملكون ان تصلي على محمد وال محمد  
 وان تطير على اموال هؤلاء الظالمين وان تشد على قلوبهم و  
 ان تحبسهم وبتك وان تعرفهم في تحريك فأت السموات  
 والارض وما بينهما لك والخلق فندك فيهم وبطشتك  
 عليهم فافعل ذلك بهم بحجة الله لهم يا خير من سئل  
 وخير من دعي وقهر من تملك له الوجوه ورفعت اليه  
 يدى وبعى بالانس وتحت يديه الاضداد وقرت اليه القلوب  
 ونقلت اليه الاقدام وتوكل اليه في الاعمال الهى فانا عبدك

واسئلك

واسئلك من اسمائك بانماها وكل اسمائك بعنى بلا سئلك با  
 اسمائك كلها ان تصلي على محمد وال محمد وان تركهم على الله  
 راسخهم في دينهم وتروى في موسى حقيقهم وانهم حقيقهم  
 كتم بشا قيصم والكنهم على مناجيرهم وافقهم يؤبرهم وادد  
 كيدهم في حورهم واورقهم ينداهم حتى يستحلوا ورضاء لو  
 بعد خويهم ويخضعوا ويخضعوا بعدا سيطا لهم اولاه ما سقى  
 في دين صبا عليهم التي كانوا يؤمنون ان يؤمنوا فيها وتربا قد  
 رتلك فيهم وسلطانك عليهم وناضدكم يارب اعدا لقوى و  
 ظالمه ان اهلكهم شديد وناضدكم يارب اعدا لعزير  
 فانك عيونهم مقيد شديد العقاب شديد لاله الله فصل على  
 محمد وال محمد بحجة الله لهم عبدك الذي اعد له للظالمين  
 من اسمائهم والطاعين من نزلهم وارفع عليك عنهم اقل  
 عليهم عصفك الذي لا يقوم له شئى واورق تعجل ذلك  
 يا مدين الذي لا يرد ولا يوصر فانك شاهد كل جوى وعالم  
 كل جوى فلا تخفى عليك من اعمالهم فادية ولا تذهبك

نما

من اسمائهم خائفة وانت علام الغيوب عالم ما في الصاير والقلوب  
 اللهم فاسئلك اللهم واسئلك وانا بك بما ناداك به عبدك  
 وسئلك نوع اذ قلت ببارك وتعاليت ولقد نادانا نوع فلنم  
 للجيبون اجل الله انتم الجيب ونعم المدعو ونعم المسؤل  
 ونعم المعطى انت الذي لا تخيب سائلك ولا ترد راجيك ولا  
 تطرح الملعون بانيك ولا ترد دعا سائلك ولا تمل من دعا  
 من امالك ولا تبرم بكثرة حوائجهم اليك ولا يقضاهم لهم  
 نيلك فان قضاء حوائج جميع خلقك اليك في اسرع من لحظ  
 الطرف بل لحظ ومال من لم الطرف بل واقف عليك في  
 عندك من جناح بعوضة وما جئ اليك يا سيدى ومولاى  
 معتمدى ومبا فى ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر لهم  
 ذنبي فقد جنتك بقيل الظلم بعظيم ما ناداك به من سائلى  
 ولكنى من مظالم عبادك ما لا يحكى ولا يخلص منها احد  
 ولا يقدر عليه ولا يملكه سواك صل على محمد وال محمد فاعلم يا سيدى  
 لكن سائلى بيسر عالى بل يقساو قلبي وجوع عيني لا يملك

الى

التي وسعت كل شئ وانا اقل شئى فلتسعى صرتك يا رحمن  
 يا رحيم يا ارحم الراحمين ولا تنحني لشئى من الخلق في هذه الدنيا  
 ولا تسلط على من لا يحق ولا تفكلى يدؤبى وبحل جلاصى  
 من كل مكروه ولا تقع على كل ظلم ولا تفكلى سدى ولا تفكلى  
 يوم جمعك الملاءم لى لى لى يا رحمن العطاء والتواضع اسئلك  
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تحيى حيقه السعداء وتبني  
 ميتة الشهداء وتقبلني قبول الامة وحفظني في هذه الدنيا  
 الدينية من شر سلاطينها وجوارها واسلدها وخيما والعلماء  
 لها فيها وفي شرفاتها وصنادها وبالغى الشرك فيما حثي  
 تافى من الكفر وتفقاعى عين الكفر وتغمر عني السن  
 الحين وتفيض لي على ايدي الظلمة وتوهن عني كيدهم وتهم  
 بعظيمهم وتشفلهم باسمائهم واصرارهم وامنيديهم وتبلي  
 من ذالك كله في امنك ولما نيك وفردك وعجزك وجنتك  
 وسلطانك وكفك وجبارك وعبادك وصورك ومن  
 جاد السوء وهبيل السوء وقيرن السوء انك على كل شئ قدير

نما







يا ذا النور والاحسان يا ذا العرش والسلطان يا حيم يا حيم يا من  
هو كل يوم في شأن يا من لا يشغل شأنه عن شأن يا  
عظيم الشأن يا من هو بكل مكان يا سامع الاصوات يا من  
السموات وما بين السموات يا فاعلي الحاجات يا منزل البركات  
يا رافع العبرات يا مقبل العثرات يا كاشف الكربات يا  
فاصل الحسرات يا رافع الدفعات يا مولي السؤالات يا حي  
الاموات يا جامع الشتات يا مظهر على النيات يا راد ما  
قد فات يا من لا تشبهه على الاصوات يا من لا تشبهه  
السود ولا تعفنه الظلمات يا نور الارض والسموات  
يا سامع النعم يا رافع النعم يا بارئ النعم يا جامع الاثم  
يا سامع النعم يا ذا النور والظلم يا ذا الجود والكرم يا  
لا يظلمه عدوه يا ذا الجود والكرم يا ذا الجود والكرم  
يا سامع الشايعين يا ناصر المناظرين يا ناصر المسكينين  
يا امانت لنا يا نافع المؤمنين يا ولي المؤمنين  
يا غياث المستغيثين يا غايه الطالبين يا صاحب كل غيب

يا منور

يا منور كل صيد يا مبل كل طير يا مادي كل شهيد يا ماضي  
كل حاله يا راصم الشخ الكبير يا رازق الطفل الصغير يا جامع  
الكبريا فاك كل اسير يا معني البائس الفقير يا حيمه الخاف  
المخبر يا له التدبير والتقدير يا من العسر عليه يسره  
لا يحتاج الى فقير يا من هو على كل شئ قدير يا من هو بكل  
شئ خبير يا من هو بكل شئ بصير يا مرسل الرياح يا فاعل  
الاصبلع يا باعث الارواح يا ذا الجود والسخاء يا من يسره  
كل مضيق يا سامع كل صوت يا سابق كل فوت يا حي كل  
نفس بعد الموت يا عدل في شدة يا فاعلي في غيب يا  
مولي في وعد يا ولي في غيب يا كافي حين نعتين  
المذاهب وتسلمني الاقارب ويجزني كل صاحب يا معاذ  
من لا معاذ له يا رزق من لا رزق له يا سدد من لا سد له يا  
جود من لا جود له يا كف من لا كف له يا كرم من لا كرم  
له يا ركن من لا ركن له يا غياث من لا غياث له يا جاد  
من لا جاد له يا جاري المصيق يا ركني الوثيق يا الهيم بالحقين

يا رب البيت العتيق يا شفيع يا رفيق فكني من خلق المصيق يا  
عني كل في وضيق والكفي شر ما لا اطق واخني على ما اطق  
يا راد يوسف على يعقوب يا كاشف ضراوت يا غافر ذنوب  
داود يا رافع عيسى بن مريم وحيه من ايد اليموم يا حبيب  
نبي يوسف في الظلمات يا مصطفى موسى يا بكلمات يا من  
غفر لادم خطيئه ورفع ادريس كما ناعليا برحمه يا من  
عني نوحا من الغرق يا من اهلك عاد الاثا ونوحا في  
وقوم نوح من قبل انهم كانوا اظلم واظلم والموتفة  
اهول يا من دمر على قوم لوط ودمدم على قوم شعيب  
يا من اخذ ابراهيم خليله يا من اخذ موسى كلمه واخذ محمد  
صلى الله عليه واله وعلمهم اجمعين حبيبا يا مولي لقمان  
الملكه والواهب سليمان ملكا لا ينبغي لاحد من عباده  
يا من نصره القنين على الملوك الجبارين يا من اعطى  
الحضر الطيبي ودد يوسف من نور السموات بعد عرفها يا من  
ربط على قلب ام موسى واصف فرج مريم ابنت عمران

يا من

يا من حسن حجي بن من ذكيا من الذنوب وسكن عن مو  
العصب يا من بشر ذكيا يحيى يا من دلك اسمعيل بن  
النبي يدع عظيم يا من قبل قربان هاشم وصعد اللعنه  
على فاسك يا هازم الاحزاب محمد صلى الله عليه واله  
على محمد وآل محمد وعلى اجمع الرسلين وملائكته المقربين  
واهل طاعتك اجمعين واسئلك بكل مسئلة سئلك  
عينا اصد من رصيت عنه فحمت له على الاياه ثم تقول  
يا الله سررتني يا حسن سررتني يا حيم سررتني يا جليل  
والاكرام هفت مرتبه به سررتني اسئلك وبكل اسم سميت  
به نفسك وانزلته في شئ من كسبك واستأثرت  
به في علم الغيب عنك وبعا قبل الغيب عنك وبسمي  
الرحمة من كتابك وبيا لولك ما في الارض من شجرة اقلوم  
والجوهريه من لونه سبعة الحرج ما فدت بكلمات الله  
ان الله عز وجل حكيم واسئلك باسمائك الحسن التي نعمتها  
في كتابك فقلت ولله الاسماء الحسنى فادعوه بها







شأنك من ذابعت قدتك فلا تخافك ومن ذابعت من  
 أنت فلا يهايك الفت بقدرتك العزق وفلفت رحمتك  
 الفلق <sup>والتفت</sup> كرمك يا حي الغسق وانتهت المياه من  
 الصبح الصاخب عذبا واجابا وانزلت من العصور ماء  
 جابا وبعثت الشمس الغر للبرية سراها وقها من غير  
 ان غارس فيا ابتدأت به لغويا ولا على جافيا من تحك  
 يا العزق والبقا وقهر عبادك بالووب والفنا وصل على محمد  
 وآله الاقبيا واستمع بدائي واجيبه غاي وحقق بفضل  
 املي وزفاني يا خير من دعي لكشف الضر والما من كل  
 عني وليس بك تركت حاجتي فلا ترعني من سعي مواهيك  
 طائبا يا كريم يا كريم يا كريم بفضلك وكرمك يا اكرم لا  
 يا اكرم الراحم وصلى الله على محمد وآله اجمعين الحمد لله  
 رب العالمين شكر البغته ولا اله الا الله افرادا برؤيته  
 ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم تعظيما  
 لسم الله الرحمن الرحيم اللهم انت الاول فليس قبلك شيء

والتفت

وانت الامر فليس بعدك شيء يا ذا فضل قبل كل شيء ويا ذا  
 بعد كل شيء ويا مكنون كل شيء يا من هو اقرب الي من صيل  
 يا من هو غافل لما يريد يا من يحول بين المرء وقليه يا من  
 هو بالنظر الاعلى يا من ليس كمثل شيء وهو السميع العليم  
 يا من هو على كل شيء قدير افيض حاجتي واعطني سؤلي وفتح  
 عني كربتي واكف مني كرب محمد وآله الطاهرين دعا عونا  
 اللهم صل وسلم وبارك على النبي الاخي العربي العربي  
 النجدي المكي المدني الاطفي التهامي الفاشي السيد البهي السام  
 المضي صاحب الوقار والسكينة المدون يا فضل المدينة  
 العبد الموقد والرسول المسد المصطفى الاجد المحمود الا  
 صيب الله العالمين ابي القاسم محمد صلى الله عليه وآله  
 وسلم الصلوة والسلام عليك وعلى اهلك يا ابا القاسم  
 يا رسول الله يا نبي الرحمة يا شفيع الامة يا حجة الله  
 على خلقه يا سيدنا وهو لا انا توحيتمنا واستشفعنا و...

الى الله تعالى وقدمناك بين يدي طاعتنا في الدنيا والاخرة  
 يا وحيما عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وبارك  
 على السيد الجليل الكريم البليد الكريم العليد ذات  
 الاثران الطويل في المدة العليد العصور المظلمة في  
 الخيمة العنيفة السليمة الخولة قد الحففة قبل المدونة  
 سرا العصورية محمد سيد البشر الانبياء الحرة ام الا  
 النبأ الحبا الطاهر المظفر السؤل العبد فاطمة الزهراء  
 عليهما السلام الصلوة والسلام عليك يا فاطمة الزهراء يا  
 محمد رسول الله ايها السؤل يا فاطمة الزهراء يا بضعه  
 النبي يا ام السطين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و  
 لا انا توحيتمنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله تعالى  
 وقدمناك بين يدي طاعتنا في الدنيا والاخرة يا حجة  
 عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وبارك  
 على السيد المجتبي والامام المحي سبط المصطفى وابن النبي  
 علم الهدى العالم ارفع ذم الحبيب النبي والفضل الجليل الشفيع

بك الى الله تعالى وقدمناك بين يدي طاعتنا في الدنيا والاخرة  
 يا وحيما عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وبارك  
 على السيد المظفر والامام المظفر والشيخ الفظفر في  
 شجرة قاسم طوبى وسفر الانبياء البطين الاشرف للدين لا  
 شيخ النبي العالم النبي الفاضل المعين ولي البيت الوالي الذي  
 السيد النبي الماكرم النبي المكي الفاضل المصطفى المدون يا العربي  
 ليس في طالع غائب كل غائب ويا سالك كل سالك والنجاة  
 ومظفر الغائب وموقر الكتاب والشهاب الشايب والقر  
 الغائب ونقطة دارة الطالب اسد الله الغائب غاي كل  
 غائب ومطلوب كل طالب هو لا نا وهو الشايب والشيخ  
 الاولين والاخيرين امير المؤمنين امام المؤمنين ابي الحسين  
 علي بن ابي طالب عليه السلام الصلوة والسلام عليك وعلى  
 ذريتك يا ابا الحسن يا علي بن ابي طالب يا ابا الرسول  
 يا نفع السؤل يا ابا السطين يا حجة الله على خلقه  
 يا سيدنا وهو لا انا توحيتمنا واستشفعنا وتوسلنا بك

الى الله







يا خير نداء السيد العربي والامام الاحمدي والنور المحمدي للقب  
 بالثقي الامام بالحق اجمع محمد بن علي عليهما السلام الصلوات  
 والسلام عليك يا ابا جعفر يا محمد بن علي ايما الثقي الجواد يا بن  
 رسول الله يا بن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا  
 ومولانا انا توجعنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله تعالى  
 وقهنا من بين يدي طاجنا في الدنيا والاخرة يا وجهها  
 عند الله اشفع لنا عند الله الذي لم يصل وسلم وند وبارك  
 على الامامين الكاملين العالمين الاورعين الاطهرين السمطين  
 الثميين الثوريين البكرين وارواح الشعيرين واكفلى المؤمنين هفي  
 الثقي عوفي الودي طوفي المني على الهدى المدفونين بسفن  
 راي كاشفي السوي وكفي صاحب الجوخ والمين الامامين  
 بالحق ابي الحسن علي الثقي والبي محمد بن الحسين العسكري عليهما السلام  
 الصلوات والسلام عليهما يا ابا الحسن يا علي بن محمد ويا حسن  
 علي ايما الثقي الهادي ولينا الذي العسكري يا بن رسول  
 الله يا بن امير المؤمنين يا حجة الله على الخلق اجمعين يا سيدنا

وهو

وهو كيتنا انا توجعنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله تعالى  
 وقهنا من بين يدي طاجنا في الدنيا والاخرة يا وجهها  
 عند الله اشفع لنا عند الله الذي لم يصل وسلم وند وبارك  
 على صاحب الدعوى النبوية والصلوة الحيدرية والعصية  
 الفاطمية والعلامة الحسينية والشجاعة الحسينية والعبادة  
 الجادوية والكار الباقوية والافان الجعفرية والعلوم الكا  
 طية والحق الرضوية والوجه النورية والنقان النورية وال  
 هبة العسكرية الفاتم بالحق والذاعي الى الصديق المطلق  
 كلبه الله ولما ن الله وحجة الله المقسط لدين الله الغار  
 بامر الله والذاعي حرم الله امام البير والعلين ذافع الكو  
 والحق صاحب الجوخ والمين الامام بالحق ابي القاسم محمد بن  
 الحسن صاحب الثمان وفليقة الرين وقطير الايمان و  
 سيد الانبياء ولجان صلوة الله وسكامة عليه وعليهم  
 اجمعين الصلوات والسلام عليكم يا وجهي الحسن والحنف  
 الصالح يا امام زماننا ايما الفاتم المنتظر يا بن رسول الله

يا بن امير المؤمنين يا امام المسلمين يا حجة الله على خلقه يا  
 سيدنا ومولانا انا توجعنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله  
 تعالى وقهنا من بين يدي طاجنا في الدنيا والاخرة يا وجهها  
 عند الله اشفع لنا عند الله الذي لم يصل وسلم وند وبارك  
 على صاحب الدعوى النبوية والصلوة الحيدرية والعصية  
 الفاطمية والعلامة الحسينية والشجاعة الحسينية والعبادة  
 الجادوية والكار الباقوية والافان الجعفرية والعلوم الكا  
 طية والحق الرضوية والوجه النورية والنقان النورية وال  
 هبة العسكرية الفاتم بالحق والذاعي الى الصديق المطلق  
 كلبه الله ولما ن الله وحجة الله المقسط لدين الله الغار  
 بامر الله والذاعي حرم الله امام البير والعلين ذافع الكو  
 والحق صاحب الجوخ والمين الامام بالحق ابي القاسم محمد بن  
 الحسن صاحب الثمان وفليقة الرين وقطير الايمان و  
 سيد الانبياء ولجان صلوة الله وسكامة عليه وعليهم  
 اجمعين الصلوات والسلام عليكم يا وجهي الحسن والحنف  
 الصالح يا امام زماننا ايما الفاتم المنتظر يا بن رسول الله

بعني

بعني بعني عليتنا والنصرنا عليهم على من عادانا واعذنا عنهم  
 من شر الشيطان الرجيم ومن جور السلطان العبيد الذي لم يصل  
 على محمد وآل محمد واصفنا عنهم في سترك وفي حفظك وفي  
 كنفك وفي حوزك وصل شأوك ولا اله غيرك لو كنت  
 على الحي الذي لا يموت ولحمد لله الذي لم يخذلنا وكذا لم  
 يكن له شريك في الملك وفي من الذل ولكن شكرنا  
 الله وفضلنا والصلوات والسلام على خير خلقه محمد وآله وصحبه  
 اجمعين وسلم تسليما كثيرا  
 لولا ان عين العين عليه وعلى ابيه وامه وصحابته المصطفى من سواي الصلوات والسلام  
 اللهم السبي الخطايا فوب محمدي وطلعتي الشاعرة منك لينا سكت  
 وكلمات قلبي عظم جنايتي يا حبيبنا يا حبيبنا يا حبيبنا يا حبيبنا  
 ويا سوري وصيتي نورك ما اجد لدنوبي سواك غافرا ولا اذكر  
 لكسري غيرك طاب اوقد خضعت بالانابة اليك وغفوت بالانابة  
 ابراهيم عليه السلام وارضوا عنكم ابراهيم عليه السلام وارضوا عنكم ابراهيم عليه السلام

بعني















الهني المنيانا طاعتك وصديتنا معصيتك وليست لنا بلوغ ما نتمنى  
 ابتغاء رضوانك واهلينا بجوده جنابك واقف عن بشارتنا  
 حجاب لا يبار ولا كشف عن قلوبنا اعشيه المروية والحجاب في  
 هرق الباطل عن ضآرتنا وانبت الحق في سرائرنا فارت الشكوك  
 الطنون لواقع الفتن ومكدة لصفى النتائج والمغن اللهم اصلنا  
 في سفين محبتك ومعتنا بلذمتنا جانيك وادنة نعيمنا محبتك  
 واذقنا ملوكة ودة وفريقك واصجل جهادنا فيك وهتنا فيك  
 واخلصنا تياتنا في معاملتك فانليك لك ولا وسيلة لنا اليك  
 الا انت بك الهني اجعلني من المصطفين الاخيار والحقني بالصفة  
 الابراء الشاهقين الى الكرمات الساعين الى الخيرات العالمين للنا  
 ثنيات الصالحات الساعين الى رفيع الدرجات انك على كل شئ  
 قدير وبالإجابة جدير برحمتك يا ارحم الراحمين الساجدين لك

الهني بحبانك ما اضيق الطرق على من لم تكن دليله وما  
 اضيق الحق عند من هدته سبيله الهني فاسلك بنا سبلا الحق الى  
 اليك وسيرتنا في اقرب الطرق للوجود عليك فرب علينا البعيد  
 وسعد علينا العيسر الشديد والحقنا ما العباد الذين هم بالندد  
 اليك يسارعون وبابك على الدوام يطرقون وياك في الليل  
 والتمار يعبدون وهم من حشيتك مشفقون الذين صفيت  
 لهم الشارب وبلغتهم الرغائب والنجت لهم المطالب فقيت  
 لهم من وصلك للارباب وملوكهم من وصلك فماتهم من جنتك  
 ودويهم من صافي شربك فيك الى لذيتنا جانيك وصلوا  
 وهنا اقضى مقاصدهم حصلوا فيا من هو على المقيلين عليه  
 مقبل وبا العطش عليهم فائد مفضل وبنا الغايلين عن ذكرنا



رَحِيمٌ رَوْفٌ وَيَجِدُكُمْ إِلَى بَابِهِ وَدَعَا عَطُوفٌ اسْتَلْكَ انْ  
 جَعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظًّا وَأَعْلَى عِندَكَ مَرْكَزًا لِي  
 مِنْ دُرِّكَ قِيمًا وَأَتَضَلُّهُمْ فِي مَعْرِفَتِكَ لَصِيْبًا فَقَدْ انْقَطَعَتْ  
 إِلَيْكَ هِمَّتِي وَلانْصَرَفَتْ حُكُوكُ رَغْبَتِي فَأَنْتَ لِأَعْيُنِكَ مُرَادِي  
 وَلَكَ لِأَلْسِنَاكَ سَهْرِي وَسَمَادِي وَلِقَائِكَ قُرْبُ عَيْنِي وَكَوْنُكَ  
 مَعْنَى نَفْسِي وَإِلَيْكَ شَوْقِي وَفِي حَبِيبَتِكَ وَهْنِي وَإِلَى هَوَاكَ صَبَابِي  
 وَرِضَاكَ بَغْيِي وَدُرِّيَّتِكَ حَاصِبِي وَجَوَادُكَ طَلَبِي وَقُرْبِكَ  
 غَايَةُ سُؤْلِي وَفِي مُنَاجَاةِكَ الْبُحْبُوحَةُ وَرَاضَتِي وَعِندَكَ دَوَاءُ  
 عَلَيَّ وَشِفَاءُ غَلَّتِي وَبَرْدُ لَحْمِي وَكَشْفُ كُرْبَتِي فَكُنْ أُنْسِي  
 فِي رَوْحِي وَهَقِيلُ عَرْفِي وَفَارِدُ لَيْلِي وَقَائِلُ نَوْبَتِي وَخَبِيرُ  
 دَعْوَتِي وَوَلِيَّ عِصْمَتِي وَهَعْمَتِي فَأَنْتَ لَا تَقْطَعُنِي عَنْكَ وَلَا تَبْعِدُنِي

منك

مِنْكَ يَا بَعِي وَجَبَّتِي وَيَا دُنْيَايَ وَأَخَوِي الْمُنَاجَاتِ لِلْمُحِبِّينَ  
 الْهَيْمَتِ مَنْ ذَلِكَ الَّذِي ذَا قَلْبٍ وَحَبِيبَتِكَ قَلَامٌ مِنْكَ بَلَاءٌ وَهَيْمَتُكَ  
 اسْتَرْيَاكَ فَأَتَّبَتْنِي عَنْكَ حَوْلًا الْهَيْمَةَ فَاجْعَلْنَا مِنْ أَصْطَفِيَتِكَ  
 وَلَا تَيْتِكَ وَأَقْلَصْتَهُ لَوْ ذَكَرَ حَبِيبَتِكَ وَشَوْقِي إِلَى لِقَائِكَ وَ  
 رَغْبَتِي بِقَضَائِكَ وَمَحَبَّتِي بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَجَبَّتِي بِرِضَاكَ  
 وَأَعْدَتِي مِنْ هَيْبَتِكَ وَقِلَابِكَ وَقَوْلِكَ تَهْ مَعْدُ صِدْقِي فِي حَوَائِكَ  
 وَحَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَأَهْلَتَهُ بِعِبَادَتِكَ وَهَيَّجْتَ قَلْبِي لِأَمَانَتِكَ  
 وَأَحْيَيْتَهُ لِشَاهِدَتِكَ وَأَقْلَبْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَفَعَلْتَ قَوْلَهُ  
 لِحُبِّكَ وَغَبَّتَهُ بِمَا عِنْدَكَ وَالْهَيْمَةَ ذِكْرَكَ وَأَوْذَعْتَهُ شُكْرَكَ  
 وَشَغَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صَالِحِي بِرَبِّكَ وَأَفَرَّتْهُ لِمُنَاجَاةِكَ  
 وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ فَطَعْنُهُ عَنْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ دَائِمَةِ لِقَائِكَ



إليك والحقين ودينتهم الزفة والأمين جباههم سائمة لعظمتك  
 ودموعهم سائلة من خشيتك وقلوبهم متعلقة بحبيبتك وانفهم  
 مخيلة من مهابتك يا من انوار قدسية لا يضار بحبيبه راقية  
 ونجات وجهه لقلوب الغاردين شاققة يا منى قلوب الشاقيين  
 قباغاة امال المحبين حبك وعلقت من حبيبتك وصبت كل عبد  
 صلي الى قوتك وان جعلك اصيب الي من سواك وان جعلتني  
 اياك قاعدا الى ضلالتك وشوقي اليك دبا عن عصيانك  
 وامن بالنظر اليك على وانظر بعيني الود والعطف على ولا  
 تفرغني وجهك واصبرني من اهل الاسعاد والخطوة عليك  
 يا حبيب يا ارحم الناس المنجات العائرة للمسلمين المحبين في  
 وسيلة اليك الاعواط رافقت ولا في ربيعة لديك الاعواط

صحتك

صحتك وشفاعته بينك بيني الرحمة وفنقذ لامة من الغمة فاجعلها  
 لي سببا الى سبل عفوئك وصبري على وصلة الى العون بفضلك  
 وقد صدقاني بحرم كرمك وحظ طهي بضيائك جودك فحقق  
 املي واختم بالخير املي وجعلني من صفيتك الذين اهلتم بحبيبتك  
 جنتك وبولتكم دار كرامتك واقررت اعينهم بالنظر اليك يوم  
 لقائك داو رتتم من اين الصديق في صوارك يا من لا يبعد  
 الواقدون على اكرم منه ولا يجد القاصدون اوهم منه يا  
 من خلده ويعدوفا اعطف من اوى اليه طريد الى سعة عطفك  
 مددت يدي ويدك لي كرمك اعلفت لقي فان تولي الحرام ولا  
 تبتلي بالخبية والخسائر يا سميع الدعاء المنجات للمسلمين  
 المحبين كرمي لا يحبه الا لطفك ومنانك وقرقي لا يغنيه الا

بفقير



[illegible]

عَطْفُكَ وَاجْسَانُكَ وَوَعْدِي لَا يُكْثِمُهُ إِلَّا أَمَانُكَ وَكَفَى  
لَا تَعْرِهَا إِلَّا سُلْطَانُكَ وَأَمِيرِي لَا يَسْبِقُنِي إِلَّا فَضْلُكَ وَصَلَّى لَا  
يَسُدُّهَا إِلَّا طَوْلُكَ وَمَا جِئْتُكَ إِلَّا بِقَضَائِكَ وَكَفَى لَأَيُّهَا  
سَوَى صَدِّكَ وَصَرِي لَا يَكْشِفُهُ خَيْرٌ دَانِكَ وَغَلَى لَا يَبْرُدُّهَا  
إِلَّا وَضْلُكَ وَلَوْحِي لَا يُطْفِئُهُ إِلَّا تَهَادُّكَ وَشَوْقِي إِلَيْكَ لَا يَبُلُّهُ  
إِلَّا النَّظَرُ إِلَى وَجْهِكَ وَغَرَارِي لَا يَغِيرُ دُونَ دَنُوِي مِنْكَ وَكُفِّي  
لَا يَرُدُّهَا إِلَّا رَوْعُكَ وَسَقَمِي لَا يَشْفِيهِ إِلَّا طِبُّكَ وَنَحْيِي لَا يَنْبُلُّهُ  
إِلَّا قُرْبُكَ وَمَوْحِي لَا يَبْرِئُهُ إِلَّا صَفْحُكَ وَدِينِ قَلْبِي لَا يَجْلُو إِلَّا  
عَفْوُكَ وَوَسْوَاسِ صَدْرِي لَا يَزِيحُهُ إِلَّا مَرَكُ فَيَا مُتَمَرِّدَ أَهْلِ الْوَلَدَيْنِ  
وَيَا نَاعِيَةَ سُؤْلِ السَّائِلِينَ وَيَا أَفْقِي طَلِبَةَ الطَّالِبِينَ وَيَا أَعْلَى غَبَةِ  
الرَّاغِبِينَ وَيَا دَائِي الصُّلَّامِينَ وَيَا أَمَانَ الْمُنَافِقِينَ وَيَا حَاجِبَ الْمُضْطَرِّينَ

وَمَا

حبيب الضطربين ويا كثر المفقيرين ويا جابر المتكبرين ويا مآوى  
المقطعين ويا ناصر المستضعفين ويا جبري الثائمين ويا مغيث للكل  
ويا حصن للرجب ان لم اعد بعثتك فمن اعوذ ولان له الذنوب  
فمن العوذ وقد اجأتني الذنوب الى التشب باذي العضوف واصح  
لظايل الى استقام ابواب صفحك ودعى الاساءة الى الازافة  
بغنا عرك وعلتني الخافة من نعمتك الى التمس بعروة عطفك  
وما صق من اعتصم بك ان يخذل ولا يلبق من استجار بعزل ان  
يسلم او يفلألهي فلا تخدنا من حمايتك ولا حرمانا من رعايتك وخذنا  
مذنا عن مولود الهلكة فانا ابعينك وفي كفك ولك اسئلك  
اهل خاصتك من ملكك الصالحين من يريتك ان تجعل علينا  
ولاية تجيئنا من الهلكات وتجتنا من الآفات وتكن لنا من دوائج

وعلى معرفتك جميع العقول المتباعدة فلا تطيرن القلوب الأبدرك  
ولا تسكن النفوس إلا عند رؤياك أنت المسبح في كل مكان والمعبود  
في كل زمان والوجود في كل زمان والدعوى بكل لسان والعظم في كل  
جنان واستغفر من كل ذنبة بغدرك ومن كل دامة بغيرك  
ومن كل سر وبغيرك ومن كل شغل بغيرك أنت الهى أنت قلت  
وقولك الحق يا أيها الذين آمنوا كبروا لله ذكر كثيرا وحسن كبره  
فليذكر وقولك على فاذا كرونى أذكركم فامرنا بذكرك وقتنا  
عليه أن تذكرنا شرفنا وتقديما وأعظاما وما محمود أكره كما أتينا  
فاستجب لنا كما وعدتنا يا أذكركم الذاكرون ويا أرحم الراحمين المسبح  
ربهم للعصيين اللهم يا صمد الله ذو النورين ويا معاد العائدين  
ويا منجى الهالكين ويا غامم البائس المتكين ويا أرحم الراحمين

حبيب



لو شئت انا لثوى اليك في مدايق صدورهم واخذت لوعا محنتك  
 بجامع قلوبهم فتم الى اوكار الافكار باوون وفي رياض القرب والكاشفة  
 يرتعون ومن حياض الخربة كما من المدايق يكرعون وشرايع المصافات  
 يرون قد كشف الغطاء عن ابصارهم ولجلت ظلمة الريب عن عقابيدهم  
 من في غمارهم وانلفت محجلة الشك عن قلوبهم وسر آثرهم وانسحت  
 حقيق العرفه صدورهم وعلت بسوق السعادة في الرقاهه همهم وعقد  
 في معين المعامله شرهم وطابت في مجلس الانسهم وامن في مواطن  
 الخفاة سرهم والممانت بالرجوع الى رب الارباب افنهم وقبنت  
 بالفضول والقلام اوزاجهم وقرب بالنظر الى محبوبهم اعينهم وتقر  
 بادراك السؤل وذل لما مول قلوبهم ورجت بسبع الدنيا بالافعه  
 تجار قديم الهى الذواطر الالهام بذكرك على القلوب وما اكل المليل

بالا

بالا وهام في مسالك الغيوب وما اطيب طعم حبك وما اعذب  
 شرب قربك فاعذنا من طرحت وابعدك واجعلنا من خص  
 عافيتك واصلم عبادك واصدق طائعتك وافلص عبادك  
 يا عظيم يا جليل يا كريم يا منيل برحمتك يا ارحم الراحمين <sup>الرب</sup>  
 عشر لذكر الهى لا الواجب من قبول امرك لتزهدك من ذكراك  
 على ان ذكرى لك بقدرى لا بقدرتك وما عسى ان يبلغ مقدارى  
 حتى اصعل محله لتقديسك ومن اعظم النعم علينا جريان ذكرك  
 على المستنا واذنك لنا بدعائك وتزنيك وتبجح الهى فلهنا  
 ذكرك في الخلد والملة والليل والنهار والاعلان والاسرار  
 السر والضر والفتا بالاذكر الحق واستعملنا ما يعمل الزكى والسعى  
 الرضى ومباينا بالميزان انتمى الهى بك هامت القلوب الرقة



















وَمَكَرُوهُ قَلِيلٌ لِّكُنْهَ سَيِّئًا تَقْوَىٰ قَصِيرٌ مَّدَنَهُ فَلَكَفَ حَتَّىٰ  
 لَبَدَّ الْأَخْرَجَ وَجَلِيلٍ وَقَوَّعَ الْكَارِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَقْوَىٰ  
 مَدَنَهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا  
 يَكُونُ إِلَّا عَنْ عَصِيكَ وَإِتْقَانِكَ وَإِتْقَانِكَ وَتَحَدِّكَ  
 وَهَذَا مَا لَا تَقْوَىٰ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدُ فَكَيْفَ  
 فِي وَأَمَّا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِنُ  
 يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا تَتَى الْأُمُورَ إِلَيْكَ أَشْكُوا

وَلَا مَعَهَا

وَلَا مَعَهَا أَيْ وَابْنِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَشَدِيدُهُ أَوْ لَطُولُ الْبَلَاءِ وَمَدَنَهُ  
 فَلَمَّا صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَعَلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ  
 أَهْلِ بِلَادِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِيكَ وَأَوْلَيْتَنِي قَصِيرِي  
 يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلَىٰ عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ  
 عَلَىٰ زُرْفِكَ وَهَبْتَنِي صَبَرْتُ عَلَىٰ حَرْبِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ التَّنْظِيلِ  
 كَرَمَتِكَ كَيْفَ أَكُنُ فِي النَّارِ وَرَحْمَتِكَ عَفْوِكَ فَغَيْرَتِكَ يَا  
 أَهْمُ صَادِقًا لَّنْ تَرَكْنِي نَاطِقًا لَا خَشْيَ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِيهَا

وَلَا مَعَهَا

فَتَجْعَلُ الْأَمْلِينَ وَلَا تَخْشَىٰ إِلَيْكَ صَلَاحَ الْمُتَصَرِّحِينَ وَلَا يَكُنْ  
 عَلَيْكَ بَكَاءُ الْفَاقِدِينَ وَلَا مَادِيَتِكَ إِنْ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ  
 يَا عَايَةَ أُمَمٍ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ  
 الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَقْرَأَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي فَحَمْدُكَ  
 سَمِعَ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ سَلِمَ سَمْعِي فِيهَا نَجَا لَفْتِيهِ وَخَانَ طَعْمِي  
 عَلَىٰهَا بِعَصِيَّتِهِ وَجِيسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا يَحْمِيهِ وَحَرِيَّتُهُ وَهُوَ  
 يَخْجُ إِلَيْكَ يَخْجُ قَوْلِي لِحَمَّتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ

وَيُوسِّلُ إِلَيْكَ بِتَوْبَتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ بَقِيَ فِي الْعَذَابِ  
 وَهُوَ يَجُودُ مَا سَلَفَ مِنْ حَمَلِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ  
 تَوَلَّيْتُ النَّارَ وَهُوَ يَأْمُرُ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَجْعَلُهُ  
 لَهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَىٰ مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِيلُ عَلَيْهِ  
 زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَقْلُمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَغْلَعُلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا  
 وَأَنْتَ تَقْلُمُ صَدْفَهُ أَمْ كَيْفَ تَرْجُو زِيَادَتَهَا وَهُوَ يَنَادِيكَ  
 يَا رَبِّهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَيْقِهِ مِنْهَا فَتَرْكُهُ فِيهَا

وَلَا مَعَهَا



هَبْهَاتِ مَا ذَلِكَ الظَّنَّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفَ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا  
 وَهَاتِ وَهَاتِ جَنِينَ كَمَا هُوَ وَهَاتِ تَرْشِدَهُ اسْتَ اَرْضَهُ وَهَاتِ  
 مُشَبِّهَ لِمَا عَالَمْتَ بِهِ الْوَحْدَيْنِ مِنْ بَرِّكَ وَاحْسَانِكَ بِالْقَبْرِ  
 سَجْدَتِ بِحُجْرَةِ كَهْ بِنَ بِلَكِ نَبْرَتِهَا اَرْشِدِي وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 اَقْطَعْ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَقْذِيبِ جَاهِلِيَّةِكَ وَقَضَيْتَ بِهِ  
 لَوْلَا اَنْ تَحْكُمَ كَهْ كَهْ هَذَا بَرِّكَ خَدَاةً مَرَّوْغَةً وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 مِنْ اِخْلَادِ مَعَانِيكَ لَعَلَّتِ الشَّارِكُهَا بَرِّكَ وَسَلَامًا وَمَا  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 كَانَتْ لِحَدِيثِهَا مَقَرًّا وَلَا مَقَامًا لِكَيْتَكَ تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 اَقْسَمْتُ اَنْ تَعْلَاهَا مِنْ الْكَافِرِينَ مِنْ لِحْنَةٍ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ  
 نَسَمَ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 وَانْ تَحِلَّ مِنْهَا الْعَانِدِينَ وَانْتَ جَلَّ شَأْنُكَ فَلَمْ تَنْبَدِ نَا  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ

وَهَاتِ

وَتَطَوَّلَتْ بِالْاِنْفَامِ مَكْرَمًا اَمِنْ كَانَ مُؤْمِنًا كُنْ كَانَ فَاسِقًا  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 لَا يَتَوَنُّ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْتَلِكْ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 وَبِالْقَضِيَةِ الَّتِي حَقَّتْهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مِنْ عَلَيْهِ اَمْرًا  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 اَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ حُرِّ امْرَأَةٍ  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 وَكُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبُهُ وَكُلَّ نَجَسٍ اسْمُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَلَيْهِ كَلِمَةٌ  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 اَوْ اَعْلَنَتْ اَحْفِيَّتَهُ اَوْ اَظْهَرَتْهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ اَمَرْتُ بِأَيَّامِهَا  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ  
 اَلْكَرَامَ الْكَافِرِينَ الْبَرِّينَ وَكَلِمَتَهُمْ يَحْفَظُ مَا يَكُونُ مِنْهُمْ جَعَلْتُمْ  
 وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ وَهَاتِ



شهو و كل مع جوارح و كنت انتا الرقيب على من ورائهم

كودمان بر من زبانه من كبر من كبر من غرضه و در دفعه و من نهان

و الشاهد لما خفي عنهم و برحتك خفيته و فضلك

دكود بر كچه نهان است از من و در من خود خفت كود و نهان

سنه و ان تو من حظي من كل خير تزلله او احسان

در من تزلله او كود و ان تزلله او كود و تزلله او كود

او ينشره او رزق ببسطه او ذنب غفره او خطا تبت

بن يا خواجه كچه كود و در كود و در كود و در كود

يارب يارب يا رب يا الهي و سيد و مولا و مالك ي

بر و در كود و در كود و در كود و در كود

يا من بيد ناصيتي يا عليا البصري و مسكني يا خيرا بقر

در كود و در كود و در كود و در كود

و فاقني يارب يارب يارب اسالك محقق و قدسك

در كود و در كود و در كود و در كود

و اعظم صفاتك و اسمائك ان تجعل و فاني في الليل و النهار بذكرك

ذكرك بر من خفت و نامهر و كود و ان اوتى الله و در من و در من

معمور و خديتك موصولة و اعالي عندك مقبولة حتى تكون اعلى

دودان و كچه من بر من و در من و در من و در من

و اوردى كلها و ردا و احدا و حالي في خدمتك سرمد يا سيد

دودان و كچه من و در من و در من و در من

يا من عليه معولي يا من اليه شكوت كوالي يارب يارب يارب

در من و در من و در من و در من

قو على خدمتك جوارح و اشد على العزيمة مولاي و هب لي

در كود و در كود و در كود و در كود

الحق في خشيتك و اللوام في الاصال خديتك حتى اسرج اليك

در من و در من و در من و در من

في ميادين السابقين و اسرج اليك في البادين و اشتاق

در من و در من و در من و در من

در من و در من و در من و در من







يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَتَعَلَّوْا إِنِّي أَنَا نَبِيُّ رَبِّكُمْ  
وَأَنَا نَبِيُّ رَبِّكُمْ وَنَا نَبِيُّ رَبِّكُمْ وَنَا نَبِيُّ رَبِّكُمْ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَأَلَامَهُ الْمَيَامِينَ مِنْ إِلَهٍ وَسَكَمَ  
وَرَدَّ وَفَسَدَ وَفَسَدَ بِرَسُولِ اللَّهِ وَبَسَّ وَبَسَّ وَبَسَّ وَبَسَّ وَبَسَّ وَبَسَّ

تَسْلِيمًا كَثِيرًا فِي مَعْرَسَاتِ مَقَامِ الْجَنَّةِ الْحَمِيمِ  
سُجَّادُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا دَلِيلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ  
وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ يَا  
ظَاهِرَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاطِنَ كُلِّ شَيْءٍ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا دَلِيلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ  
يَا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فِي سَبْعَةِ آيَاتٍ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ  
الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ  
لِيَقْبَلَ بِأَتَمِّهِ انْفِجَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ بَوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَتْحِ انْفِجَتْ  
وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعِصْرِ لِلْبَسْرِ انْفِجَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْفِجَتْ  
وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبَاسِ انْفِجَتْ وَانْفِجَتْ وَانْفِجَتْ وَانْفِجَتْ وَانْفِجَتْ وَانْفِجَتْ

الكرام الوهب

أَكْرَمَ الْوُجُوهُ وَأَعَزَّ الْوُجُوهُ الَّذِي عَنَّتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الْقُلُوبُ  
كُلُّ الْأَصْوَاتِ وَوَجَّهَتْ لَهُ الْقُلُوبُ بَيْنَ خَافَتِكَ وَيَقُونُ أَنَّ فِيهَا مَسْكًا

أَنْ تَقْعَ عَلَى الْأَرْضِ لَا يَذُوقُ فَمَسْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَنْ وَلَا وَمَسْكُ  
الَّتِي هُنَّ لَهَا الْعَالَمُونَ وَيَكُنْ لَكَ الْخَلْقُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَسْكُ

الَّتِي مَسَعَتْ فِيهَا السَّمَوَاتِ وَخَلَقَتْ فِيهَا الظُّلُمَةَ وَجَعَلَتْهَا لَيْلًا وَجَعَلَتْ اللَّيْلَ  
سَكَنًا وَخَلَقَتْ فِيهَا النُّورَ وَجَعَلَتْهُ نَهَارًا وَجَعَلَتْ النَّهَارَ نُورًا وَجَعَلَتْ

فِيهَا الشَّمْسَ وَجَعَلَتْ الشَّمْسَ مَنَارًا وَخَلَقَتْ فِيهَا الْقَمَرَ وَجَعَلَتْ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقَتْ  
فِيهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلَتْهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَذِيئَةً وَجَعَلَتْ لَهَا

مَسَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلَتْ لَهَا مَطَالِعَ وَمَحَارِجَ وَجَعَلَتْ لَهَا مَكَلًا وَمَسَابِحَ  
وَعَدَّتْ لَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَاحْصَنَتْ تَعْدِيدَهَا وَصَوَّرَتْهَا فَاحْصَنَتْ تَصْوِيرَهَا

وَاحْصَنَتْهَا بِأَسْمَائِكَ أَحْصَاءَ وَبَيْنَ يَدَيْكَ تَدْبِيرًا فَاحْصَنَتْ تَدْبِيرَهَا  
وَصَوَّرَتْهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَرَفَتْ بِهَا عَدَّتِ

السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَجَعَلَتْ رُؤُوسَ الْجَمْعِ الْمُنَاسِرِ وَأَعْدَدَتْ لَهَا مَسَاحِدَ  
اللَّهُمَّ بِحَدِّكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الَّتِي وَفَعَتْ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بَحْدِ الْعَيْنِ وَالْعَلْبَةِ يَا بَابَ عَزِيْزٍ وَسُلْطَانَ الْقُوَّةِ  
وَعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَيَسَّانِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ وَيَكْلِيلِكَ الَّتِي تَقْضِي بِهَا عَلَى

أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَرْحَمُكَ الَّتِي مَسَّتْ فِيهَا  
عَلَى كُلِّ خَلْقٍ وَيَسْتَطَاعُ خَلْقُكَ الَّتِي آتَتْ بِهَا الْعَالَمِينَ وَيَوْمُكَ الَّذِي

فَدَحَّرَ مِنْ قَرْنِهِ طُورَ سَيْنَا وَيَعْلَمُكَ وَجَلَالُكَ وَيَكْنِيكَ وَجَيْدُكَ وَجَيْدُكَ  
الَّتِي لَمْ تَسْقُطْهَا إِلَّا رُضًا وَخَفَقَتْ لَهَا السَّمُوتُ وَأَنْزَجَتْ لَهَا الْعُمُومَ الْأَكْبَرُ

وَوَكَّلَتْ لَهَا الْحَارَ وَجَرَّتْ لَهَا الْأَهَادُ وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَنَتْ  
لَهَا الْأَرْضُ مَنَازِلَهَا وَأَسْتَسَلَّتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيحُ

فِي حَرِّهَا وَخَفَقَتْ لَهَا النَّبْرُ فِي أَوْدَانِهَا وَسُلْطَانُكَ الَّذِي مَرَقَتْ لَكَ فِيهِ  
الْعَلْبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَجَعَلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَيَكْلِيلُكَ كَلِمَةً

الْقُدْرَةِ الَّتِي سَبَقَتْ لَهَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذَرَبَتْهُ بِأَتَمِّهِ  
وَأَسْلَمَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَيَوْمُكَ الَّذِي مَجَلَّتْ بِالنَّجْمِ

فَعَلَتْهُ كَمَا وَحَرَ مُوسَى سَعْيًا وَبِحَدِّكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَا وَكَلَّمَكَ  
بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيُطَاعُكَ فِي سَاعَتِهِ

فِي الْقُدْرَةِ قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ  
فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ

فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ  
فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ

فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ  
فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ

فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ  
فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ

فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ  
فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ

فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ  
فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ

فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ  
فِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ وَفِي قَوْقُ احْسَائِسِ الْكَلَامِ



وَلَقَدْ مَكَرَ فِي جِبِلِّ فَإِنْ سَبَّحْتَ الْقُدُّوسَ وَصَوَّبْتَ الْمَلَائِكَةَ الصَّائِقِينَ وَصَبَّحْتَ  
 الْمَلَائِكَةَ السَّجِدِينَ وَبَارَكَكَ أَنْتَ الْبَارِكُ فَهَذَا إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي  
 أَمَةٍ مَخْلُوقَةٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَبَارَكْتَ لَا يَحْيَى صَبِيحَتِكَ فِي أَمَةٍ عَلَى سُلَيْمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ  
 وَبَارَكْتَ لِعُقُوبِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أَمَةٍ مَوْسَى عَادَ بَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ  
 صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ فِي غَيْرِهِ وَفِي بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَمِيهِ اللَّهُمَّ وَكَمْ  
 عِندَنا عَنْ فَالِكٍ وَلَمْ تَشْهَدْ وَأَمَّا لَيْمٌ وَلَمْ تَمِدْ وَأَعْدَلُ لَسْتَ لَكَ اللَّهُمَّ  
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتُحَدِّثَ بَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتُحَدِّثَ مُحَمَّدًا  
 كَأَقْبَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ وَرَحِمْتَ مُحَمَّدًا  
 فَقَالَ يَا رَبِّدِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ  
 اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَمْ تَكُنْ  
 لَا تَعْلَمُ تَسْمِيَهَا وَلَا تَدْرِيهَا وَلَا تَطْلُقُهَا وَلَا تَصِلُ عَلَيْهَا مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ  
 وَغَيْرُهُمْ مَا تَقْدُمُ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرُ مِنْهَا وَتَسَبِّحُ عَلَيْهِمْ  
 مِنْ حِلَالِ رِزْقِكَ وَأَكْفِيهِمْ جَمِيعَ نَحْوَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَوْتَنَا نِسَانٍ سَوْءٍ

بِقَوْلِهِ

وَمِنْ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَمَسَاعِيهِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ أَنْتَ عَلَى مَا نَسَاكَ وَتَدْرِي  
 وَكُلُّ شَيْءٍ عِلْمُكَ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ  
 وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا تَعْلَمُ تَسْمِيَهَا وَلَا تَدْرِيهَا وَلَا تَطْلُقُهَا وَلَا تَصِلُ عَلَيْهَا  
 غَيْرُهُمْ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتُحَدِّثَ بَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتُحَدِّثَ مُحَمَّدًا  
 مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلُ بِهِ مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَتَقَرُّ بِمَنْ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ وَغَيْرِهِمْ دُنُوِي مَا تَقْدَرُ  
 مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرُ مِنْهَا وَلَوْ لَدُنِّي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَتَسَبِّحُ عَلَيْهِمْ مِنْ حِلَالِ رِزْقِكَ  
 وَأَكْفِيهِمْ مَوْتَنَا نِسَانٍ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ وَيَوْمِ سَوْءٍ وَمَسَاعِيهِ سَوْءٍ  
 وَأَتَقَرُّ بِمَنْ يَكُونُ بَيْنِي وَبَيْنَ بَيْتِهِ وَبَيْنَ بَيْتِهِ وَبَيْنَ بَيْتِهِ وَبَيْنَ بَيْتِهِ وَبَيْنَ بَيْتِهِ  
 جِبِلِّ وَفَرَادِ بَيْنِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظِلُّكَ أَنْتَ عَلَى مَا نَسَاكَ وَتَدْرِي وَبِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ  
 عِلْمُكَ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ  
 وَآلِهِ أَنْ تَقْعُدَ عَلَى قَفَرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْعَنَى وَالشَّرِّهِ وَعَلَى مَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ  
 وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالنِّقَارِ وَالصَّحَّةِ وَعَلَى أَمِيَّةِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّطِيفِ وَاللَّكْرَةِ  
 وَعَلَى أَمَوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْعَفْرِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى أَسْفَارِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ  
 بِالرَّحْمَةِ وَالْوَطَاءِ هُمْ سَلَامِينَ غَائِبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يَا دَائِعُ يَا دَائِعُ يَا صَانِعُ يَا صَانِعُ يَا سَامِعُ يَا سَامِعُ يَا شَافِعُ  
 يَا وَاسِعُ يَا وَاسِعُ يَا صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقُ كُلِّ خَلْقٍ  
 يَا دَائِعُ كُلِّ مَرْذُوقٍ يَا مَالِكُ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفُ كُلِّ مَكْرُوفٍ  
 يَا نَافِعُ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمُ كُلِّ مَرْجُومٍ يَا نَاصِرُ كُلِّ مُخْذَلٍ يَا  
 سَائِرُ كُلِّ مَعْرُوبٍ يَا مُجَلِّ كُلِّ مَطْرُوقٍ يَا عِزِّي عِنْدَ عِزِّي  
 يَا بَقِي عِنْدَ مَصِيبِي يَا مَوْسِي عِنْدَ وَصْشِي يَا صَاحِبِي  
 عِنْدَ عِزِّي يَا وَلِي عِنْدَ غَيْبِي يَا غِنَايَ عِنْدَ كَرْبِي يَا دَائِعِي  
 عِنْدَ خَيْرِي يَا غِنَايَ عِنْدَ اقْتَارِي يَا مُجَلِّ أَيْ عِنْدَ اضْطِرَارِي  
 يَا مَعْنِي عِنْدَ مَعْنِي يَا عَلَامُ الْغُيُوبِ يَا غَفَارَ الذُّنُوبِ  
 يَا شَارِعَ الْغُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكَرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا  
 طَيِّبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّدَ الْقُلُوبِ يَا أُنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفِيقَ  
 الْمَهْمُومِ يَا مُنْقِصَ الْعُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ  
 يَا صَبِيحُ يَا جَبَلُ يَا كَيْلُ يَا كَيْلُ يَا كَيْلُ يَا قَبِيلُ يَا مَدِيدُ  
 يَا مُنِيلُ يَا مُفِيلُ يَا حَبِيلُ يَا دَائِعُ يَا حَبِيلُ يَا حَبِيلُ  
 الْمُسْتَشِينِ يَا صَبِيحَ الْمُسْتَضِيهِينَ يَا جَابِلَ الْمُسْجِبِينَ يَا مَانِعَ

يَا مَنْ هُوَ عِنْدَ حَسَنِ الثَّوَابِ يَا مَنْ هُوَ عِنْدَ أَمِّ الْكِتَابِ  
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَسَنُ يَا مَنَّانُ يَا دَائِعُ يَا دَائِعُ  
 يَا سُلْطَانُ يَا رِضْوَانُ يَا غَفَرَانُ يَا حُجَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا دَائِعُ  
 وَلَيْبَانُ يَا مَنْ تَوَاضَعُ كُلُّ شَيْءٍ لِعِظَمِهِ يَا مَنْ تَسْكُمُ  
 كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ  
 لِحَبِيبَتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَ الْجِبَالُ  
 مِنْ خَافَتِهِ يَا مَنْ تَهَلَّتِ السَّمَوَاتُ بِأَمْرِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُ  
 صَوْتُ يَا دَائِعُ يَا مَنْ بَسَّحَ الرُّعْدُ بِحَمْلِهِ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُنِي عَلَى أَهْلِ  
 مَمْلَكَتِهِ يَا غَافِرَ الْخَطَا يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا مُنْتَهَى  
 الرَّجَا يَا جَبَلُ الْعَطَا يَا وَهَّابَ الْهَدَا يَا دَائِعُ الْبَرَا يَا دَائِعُ  
 ضِي الْمَنَانِ يَا سَامِعَ الشُّكَا يَا نَابِعَ الْبَرَا يَا مُنْطَلِقَ الْأَسْأَلِ  
 يَا دَائِعُ وَالْإِنشَاءِ يَا دَائِعُ الْفَقْرِ وَالْإِسَاءِ يَا دَائِعُ الْجِدِّ وَالْإِسَاءِ  
 يَا دَائِعُ الْعَبْدِ وَالْوَقَا يَا دَائِعُ الْعَفْرِ وَالْإِنْفَى يَا دَائِعُ الْمَرْءِ وَالْعَطَا يَا دَائِعُ  
 الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا دَائِعُ الْبَقَاءِ يَا دَائِعُ الْبُلُوحِ وَالسَّخَاءِ يَا  
 دَائِعُ الْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعَ

يَلَدَانِ



محمد حاتم النبیین وعترته الطاهرين وسلم تسليماً كثيراً

يَا عَدْنِي عِدْنِي وَيَا عِيَا فِي عِدْنِي وَيَا لَيْحِي فِي نَمِي  
يَا لَيْحِي فِي حَاتِي وَيَا مَرْغِي فِي وَرْطِي وَيَا مُصِيفِي مِنْ هَلَكِي وَيَا كَالِي فِي وَدْ  
صِلِي لَعْدِي وَإِلْعَادِي وَأَعْيِي عَيْنِي وَتَسْمِي أَمْرِي وَأَجْعَلِي نَمْلِي وَأُخْجَلِي  
طَبْنِي وَأُخْجَلِي ثَنَانِي وَأَكْفِي مَا أَهْنِي وَأَجْعَلِي مِنْ أَمْرِي مَرَجًا وَعِزًّا وَلَا  
تَقْرِي بَيْنِي وَبَيْنَ الْعَالِيَةِ أَبَدًا مَا أَهْنِي وَعِدَدِي فَإِنِّي إِذَا تَوَقَّيْتُ يَا أَرْم  
الرَّاحِينَ وَصَلَّيْتُ اللَّهَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَإِلْعَادِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ سَمِعَ اللَّهُ الرَّحِيمِ  
أَسْطَوْ لَيْشَ هَيَّا طَلَشَ هَيَّا جَاوُشَ أَحْضَرُوهُمْ  
مَحَقَّ مِنْ تَحَلَّى لِلْجَلِّ فَجَعَلَهُ دَكَا وَخَرَّ مُوسَى  
صَعَقًا مَحَقَّ هَذِهِ الْأَسْمَاءُ لَا مَا ظَهَرَتْ  
لِلنَّاطِرِ أَنْتَ وَأَعُوذُ بِكَ وَأُصْحَابُكَ يَا بَارِكُ فَيْتُكَ  
عَلَيْكَ

هذا الدعاء جوشن كبرى صد  
فضل است فضل اول

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا مَنْ يَا حَيُّمُ يَا كَرِيمُ يَا  
 عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا حُجُبُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا  
 أَنْتَ الْعَوْتُ الْعَوْتُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ  
 يَا سَيِّدَ الْمَلَائِكَةِ يَا مُجِيبَ الدُّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدُّعَاءِ  
 يَا وَكِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ يَا  
 قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا غَالِمَ الْخَفِيَّاتِ  
 يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاحِشِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ النَّاسِ  
 يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الثَّائِرِينَ  
 يَا خَيْرَ الْمُرْتَكِبِينَ يَا خَيْرَ الْحَسْبِينَ  
 يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَبَالُ  
 يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَوْنُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَبَالُ يَا مَنْ هُوَ  
 الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مَنْ شِئَى السَّحَابِ النِّقَالُ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ  
 الْحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

لِخَائِفَتِ يَاعَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَحِمَ السَّائِكِينَ يَا مَجْلَى الْعَالَمِينَ  
يَا غَاثَ الْمُرْتَدِّينَ يَا حَيِّبَ دَعْوَةِ الْمُصْطَفَيْنَ يَا ذَا الْمُرْجُوعِ  
يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْأَمْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا  
الْقُدْرَةِ وَالْجَبَّارِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ يَا ذَا رَحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ  
يَا ذَا الْخَلْقِ وَالْبَرَاهِنِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّاقَةِ  
وَالسُّعْيَانِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْعَفْرَانِ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ  
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا  
هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدُ  
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ  
يَا مَنْ هُوَ بَاقِي وَيُقْنَى كُلُّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَادٍ رَعَى كُلَّ  
شَيْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُؤْمِنَةُ  
يَا مُكُونُ يَا مَلَقْنُ يَا مُبِينُ يَا عَمُودُ يَا مَكُونُ يَا مُرَبُّ  
مَعْلَنُ يَا مُقْسِمُ يَا مَنْ هُوَ فِي مَلَكُوتِهِمْ يَا مَنْ  
هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمُ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمُ يَا مَنْ هُوَ  
فِي عِبَادِهِ حَيُّ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمُ يَا مَنْ هُوَ عَمُّ

عَصَاهُ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمِهِ  
لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لَطْفِهِ قَدِيمٌ لَا يَجِبُ الْأَنْضَلُ يَا مَنْ  
لَا يَسْتَلُ الْأَعْفَى يَا مَنْ لَا يَنْظُرُ الْإِبْنُ يَا مَنْ لَا يَخِافُ إِلَّا  
عَدْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدْعُمُ إِلَّا مَلَكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُ  
يَا مَنْ وَسَّعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبُهُ  
يَا مَنْ أَطَاعَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَمَلُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَصْدَمُ مِنْهُ  
يَا مَنْ يَكَا شَيْفَ اللَّحْمِ يَا غَاوِيَا الذَّبِّ يَا قَاتِلَا تَوْبِ يَا خَارِقَا  
الْخَلْقِ يَا صَادِقَا وَعْدِيَا مَوْفِيَا الْعَهْدِ يَا غَالِمَا السِّرِّ يَا فَاوِقَا  
الْحَبِيبِ يَا رَارِقَا الْأَنَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَلْكَ بِاسْمِكَ  
يَا عَلِيَّ يَا وَفِيَّ يَا غَنِيَّ يَا مَلِيَّ يَا حَقِّي يَا وَصِيَّ يَا رَبِّي يَا بَدِيَّ  
يَا قَوِيَّ يَا دِيَّ يَا مَنْ تَوَلَّاهُ بِالْخَيْرِ يَا مَنْ تَوَلَّاهُ بِالسَّيِّئِ يَا عَظِيمَ الْعِزِّ  
يَا صَنُّ الْجَانِّ يَا وَاسِعَ الْعَفْوِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ يَا رَحْمَةً  
يَا صَاحِبَ كُلِّ بَحْرٍ يَا مَتَمِّئِي كُلَّ شَكْوَى يَا ذَا النِّعَةِ  
السَّابِقَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَالِئَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ



الباقية يا ذا العرش الكريمة يا ذا الحجة العاطية يا ذا الكرم  
الظاهر يا ذا العزة القائمة يا ذا القوة المتينة يا ذا العظمة المتعة  
يا باني السموات يا باعل الظلمات يا ذا رحم العباد يا  
مقبل العثرات يا سائر العوالم يا حي لا موت يا منزل ال  
يات يا مضعف الحسرات يا ماحي السيئات يا شديد العقاب  
اللهم اني اسئلك باسمك يا مصور يا مقدر يا مدبر  
يا مطهر يا منور يا مبسر يا منير يا منير يا منير يا منير  
يا رب البيت الحرام يا رب الحرم الحرام يا رب البلد  
الحرام يا رب الكون والمقام يا رب الشعر الحرام يا رب الحلال والحرام  
يا رب النور والظلم يا رب الحية والسلم يا رب القدرة  
في الانام يا اكرم الخلق يا اعدل العباد يا  
يا اصدق الصادقين يا اظهر الظاهرين يا احسن الخائفين  
يا ارفع الحاسين يا اسمح السامعين يا ابرر الناصحين  
يا اشفع الشافعين يا اكرم الاكرمين يا اعمد  
لا عباد له يا سائر المستغاثين يا من لا حول له يا من لا  
جور له

خذ له يا غياث من لا غياث له يا خرم من لا خرم له يا عز  
من لا عز له يا معين من لا معين له يا انيس من لا انيس  
له يا امان من لا امان له اللهم اني اسئلك بك  
يا غاصم يا قائم يا دافع يا راحم يا سالم يا ماحي يا غافر  
يا قاض يا باسط يا غاصم من استغصم يا راحم  
من استرحه يا غافر من استغفر يا ناصر من استنصر يا قاض  
من استخلفه يا مكرم من استكرمه يا منير من استنير  
يا صير من استصخره يا معين من استعان به يا معين  
من استعان به يا عزير يا لا يضام يا لطيف لا يزام  
يا قهر لا ينأ يا ذا انما لا يفوت يا حي لا يموت يا ملك  
لا يرفل يا باقيا لا يفنى يا غياث لا يحفل يا صمد لا يطم  
يا قوي لا يضعف اللهم اني اسئلك باسمك  
يا احد يا واحد يا شاهد يا ما جد يا ما مد يا اشد  
يا باع يا وارث يا ضار يا نافع يا اعظم  
من كل عظيم يا اكرم من كل كريم يا ارحم من كل رحيم يا

يا من كل شيء يسبح بحمده يا من كل شيء هالك الا وجهه  
يا من لا مقر الا اليه يا من لا مفر الا اليه يا من لا  
مقصد الا اليه يا من لا ملجأ منه الا اليه يا من لا يغيب  
الا اليه يا من لا مول ولا فوق الا بالله يا من لا يستعان  
الا به يا من لا يتوكل الا عليه يا من لا يرجي الا هو يا من  
لا يعبد الا اياه يا خير الموصين يا خير المرعوبين  
يا خير الطلوعين يا خير السؤولين يا خير المقصودين يا خير  
المدكوبين يا خير الشكورين يا خير المحبوبين يا خير اللذين  
يا خير المستأنين اللهم اني اسئلك باسمك  
يا غافر يا سائر يا قاهر يا قاهر يا قاهر يا قاهر يا  
ذاكر يا ناظر يا ناصر يا من خلق فسوى يا من قد  
قصد يا من يكشف البلى يا من يسع الجوى يا من يقدر  
العرى يا من يحيى الهلك يا من يسقي للحي يا من يحك  
ولكي يا من امان واخي يا من خلق الزميين الذكر  
ولا ننسى يا من في اليه والخر سبيله يا من في الا

يا اعلم من كل علم يا احكم من كل حكم يا اقدم من كل قدم  
يا اكبر من كل كبر يا اطيف من كل لطيف يا امل من كل  
جليل يا اعز من كل عزيز يا اكرم الضعيف يا اعظم المرت  
يا كبر الخير يا قديم الفضل يا ادم اللطوف يا لطيف الضعيف  
يا منفس الكرب يا كاشف الضر يا مالك الملك يا ذا الجلال  
يا من هو في عرشه وفيه يا من هو في وقته وفيه  
يا من هو في قوته وفيه يا من هو في علوه وفيه يا من هو  
في قوته لطيف يا من هو في لطيفه شريف يا من هو في  
لطفه رفيع يا من هو في عزه عظيم يا من هو في عظمه  
مجيد يا من هو في جلاله جليل اللهم اني اسئلك باسمك  
يا كافي يا شافي يا وافي يا معافي يا هادي يا ذا الجلال  
يا راضي يا غالي يا باقي يا من كل شيء خاضع له يا من  
كل شيء خاشع له يا من كل شيء كائن له يا من كل شيء  
موجود به يا من كل شيء منبئ اليه يا من كل شيء فاعل  
منه يا من كل شيء قاهر به يا من كل شيء صائر اليه



اِيَاكَ يَا مَنْ فِي الْاَبَاتِ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمَاتِ قُدْرَتُهُ  
 يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِزُّهُ يَا مَنْ فِي الْاَقْبَةِ مَلَكُهُ يَا مَنْ فِي الْحَيَاةِ  
 هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمَزَلِ قَضَائُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ذَابُهُ يَا  
 فِي النَّارِ عِقَابُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُخُ الْيَقُونُ يَا مَنْ إِلَيْهِ  
 يَفْزِعُ الْمُتَوَكِّلُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُسْتَبِينُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجُو  
 الرَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَا الْمُخْشَعُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْذِنُ  
 الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْخَرُ الْحَبِيبُونَ يَا مَنْ فِي عَقْوِ يَطْمَعُ الْكَافِرُونَ  
 طُوبَى يَا مَنْ إِلَيْهِ يَكُنُ الْوَقُوفُ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْفُقَرَاءُ  
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ يَا  
 قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُنِيبُ يَا مُنِيبُ يَا حَبِيبُ  
 يَا خَيْرُ يَا بَصِيرُ يَا أَقْرَبُ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَصَبَ مِنْ كُلِّ  
 حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَزْهَرَ مِنْ كُلِّ أَزْهَرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ  
 كُلِّ شَرَفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفْعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قُوَى يَا أَعْلَى  
 مِنْ كُلِّ عِلْيَ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْفَعُ مِنْ كُلِّ رَفْعٍ  
 يَا غَالِبًا عَلَى كُلِّ مَعْلُوبٍ يَا صَاحِبًا عَلَى كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا غَالِبًا

عَبْدُ

عَبْدُ خَلْقٍ يَا مَالِكًا عَلَى كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا فَاحِشًا عَلَى كُلِّ فَاحِشٍ يَا رَافِعًا  
 عَلَى كُلِّ رَافِعٍ يَا صَافِيًا عَلَى كُلِّ غَافٍ يَا نَاصِرًا عَلَى كُلِّ مَضُودٍ يَا شَهِيدًا  
 عَلَى كُلِّ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا عَلَى كُلِّ بَعِيدٍ يَا نَوَّارًا عَلَى كُلِّ مُتَوَسِّلٍ  
 يَا طَارِقًا عَلَى كُلِّ مُدْبِرٍ يَا مُقَدِّمًا عَلَى كُلِّ مُؤَخَّرٍ يَا مُدْكَرًا عَلَى كُلِّ مُؤَدَّرٍ  
 قَبْلَ كُلِّ قَدِيرٍ يَا مُدْكَرًا عَلَى كُلِّ مُؤَدَّرٍ قَبْلَ كُلِّ قَدِيرٍ يَا مُدْكَرًا  
 لِكُلِّ كَرِيمٍ يَا مُدْكَرًا لِكُلِّ كَرِيمٍ يَا مُدْكَرًا لِكُلِّ كَرِيمٍ  
 لَطِيفٌ يَا مَنْ لَطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِسْنَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ  
 حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَقْوُ فَضْلٍ يَا مَنْ عَذَابُهُ  
 عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَيْمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ  
 بِاسْمِكَ يَا مُسْقِدُ يَا مُفْضِلُ يَا مُبْدِلُ يَا مُزِيلُ يَا مُزِيلُ يَا مُزِيلُ  
 يَا مُفْضِلُ يَا مُزِيلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُزِيلُ يَا مَنْ رَأَى وَلَا يَرَى  
 يَا مَنْ خَلَقَ وَلَا يَخْلُقُ يَا مَنْ يَسْئَلُ وَلَا يَسْتَسْأَلُ يَا مَنْ يَطْعَمُ  
 وَلَا يَطْعَمُ يَا مَنْ يَجْرُ وَلَا يَجْرُ عَلَيْكَ يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يَقْضِي  
 عَلَيْكَ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يَحْكُمُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ  
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ نُفُوسٌ أَحَدٌ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ

تَسْأَلُ الْأَوْهَامَ كَفَهُ يَا مَنْ الْعِظَّةُ وَالْكِبَالَةُ رَدَائِي يَا  
 مَنْ لَا تَرَى الْعِبَادَ قَضَائُهُ يَا مَنْ لَا مَلِكَ إِلَّا مَلِكُهُ يَا مَنْ  
 لَا عِطَاءَ إِلَّا عِطَائُهُ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ  
 الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْأَجْرُ وَالْأَوْفَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ  
 الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا  
 لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَيْضُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ  
 وَالنُّزُومُ يَا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ  
 يَا عَفْوُ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ يَا رَفِيعُ يَا عَظِيمُ يَا  
 يَادُودُ يَا سَبُوحُ يَا قُدُّوسُ يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عِظَمُهُ يَا  
 مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ يَا مَنْ فِي الْحَجَارِ  
 عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ بِيَدِهِ الْخَلْقُ ثُمَّ يَعِيدُهُ  
 يَا مَنْ يَرْجِعُ الْأُمُورَ كُلَّهَا يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لَطْفَهُ يَا  
 أَصَنَّ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلْقِ قُدْرَتُهُ  
 يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ  
 يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ

تَسْأَلُ

يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ  
 يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمُؤَيَّدُ يَا نِعْمَ النَّصِيرُ يَا سَرَفُ الْعَالَمِ  
 رَفِيعُ يَا مَنْ مَنَى الْحَبِيبُ يَا الْبَكْرُ الْمُرِيدُ يَا حَبِيبُ التَّوَكِّلِينَ  
 يَا دَارِقَ الْمُقَلِّينَ يَا رَهْمًا لِلدِّينِيِّينَ يَا مَنْ عَيْنُ الْعَالَمِينَ  
 يَا مَنْفَعَتُهُ مِنَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مَنْفَعَتُهُ مِنَ الْمُغْرَمِينَ يَا إِلَهَ الْأَقْ  
 وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا  
 يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَكِّنَنَا يَا مُعِينَنَا  
 يَا حَبِيبَنَا يَا طَيْبَنَا يَا رَبَّ السَّمِينَ وَالْأَكْبَرِ يَا رَبَّ  
 الصِّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ  
 وَالْكَبَارِ يَا رَبَّ الْمُبْرُورِ وَالْمُتَارِ يَا رَبَّ الْأَنْبَارِ وَالْأَشْجَارِ  
 يَا رَبَّ الصَّخَرِ وَالْفَقَارِ يَا رَبَّ الْبَرَادِيِّ وَالْجَارِ يَا رَبَّ  
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ يَا مَنْ قُدْرَتُهُ  
 فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرٌ يَا مَنْ يَحْيِي كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ يَا مَنْ بَلَعَتْ إِلَى  
 كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُخْصِي الْعِبَادُ نِعْمَتَهُ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ  
 الْخَلْقُ نِقْشَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ حُلُولَهُ يَا مَنْ لَا



لَهُ يَا مُعِيتُ مَنْ لَا مُعِيتَ لَهُ يَادُّ لَيْلٍ مَنْ لَا دُرُكِلَ لَهُ يَا انْتَبِ  
مَنْ لَا انْتَبِ لَهُ يَا رَاحِمٌ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَهُنَّ لَا صَاحِبَ  
لَهُ يَا كَافٍ فِي مَنْ اسْتَحْضَاهُ يَا هَادِي مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَافٍ  
مَنْ اسْتَحْلَاهُ يَا رَاحِي مَنْ اسْتَرْجَاهُ يَا شَافِي مَنْ اسْتَشْفَاهُ  
يَا فَاقِي مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُعِيتُ مَنْ اسْتَعْنَاهُ يَا مُوَفِّي مَنْ  
اسْتَوْفَاهُ يَا مُقَوِّي مَنْ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ  
اللَّهُمَّ إِنِّي اسألك بِرِسْمِكَ يَا فَالِقُ يَا رَازِقُ يَا فَاطِقُ يَا  
صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَاتِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَازِقُ يَا سَاقِي يَا سَاقِي  
يَا مَنْ يَهْدِي لَيْلِي وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ  
وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظِّلَّ وَالْحَرُودَ يَا مَنْ سَخَّرَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ  
يَا مَنْ قَدَّرَ الْحَيَاةَ وَالْمَوْتَ يَا مَنْ خَلَقَ الْحَيَوَاتِ وَالْمَوْتَ  
لَهُ لَطَافٌ وَالْأَحْيَاءُ يَا مَنْ يَحْيِي وَيَمُتُّ وَلَكِنَّ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ  
فِي الْمَلِكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَكِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا يَا مَنْ يَعْلَمُ  
مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَيْرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أَهْوَاءَ  
الْوَاهِيَيْنِ يَا مَنْ يَرَى بَكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ

السَّالِكِينَ

السَّالِكِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عَذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يَصِلُ أَعْمَالُ  
الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يَضِيحُ أَجْرُ الْخَسِرِينَ يَا مَنْ لَا يَسْعُدُ مَنْ  
قَلْبُ الْعَارِفِينَ يَا أَحْوَجَ الْأَحْوَجِينَ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ  
يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَاوِي لَطَائِفِ الْبَدِيعِ  
يَا صَنِّعَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ الشَّوَادِيَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ  
يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ اللَّهُمَّ إِنِّي اسألك بِرِسْمِكَ يَا سَاقِي  
يَا غَافِرُ يَا قَاهِرُ يَا جَبَّارُ يَا سَاقِي يَا فَالِقُ يَا فَاتِقُ  
يَا فَالِقُ يَا فَاتِقُ يَا فَالِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَازِقُ يَا سَاقِي  
وَدَّ بَاتِي يَا مَنْ اطْعَمَنِي وَسَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَكَدَّنِي يَا  
مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَّلَنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَّنِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي  
وَأَغْنَانِي يَا مَنْ رَفَقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ أَسْنَنِي وَأَوَانِي  
يَا مَنْ أَمَانَنِي وَأَحْيَانِي يَا مَنْ عَزَّنِي لِي فِي كَلَامِهِ يَا  
يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَفَكْدِهِ  
يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ  
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مَعْصِيَةَ حَكِيمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ

يَا مَنْ أَنْفَادَ كُلِّ شَيْءٍ لَا مَرَّةَ يَامَنْ السَّمَوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِمِيزَانِهِ  
يَا مَنْ بَرَزَ إِلَى رُوحِ بَشَرِي بَيْنَ يَدَيَّ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ جَعَلَ  
الْأَرْضَ مِهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْدَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ  
سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النُّجُومَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ  
جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ  
الْمَاءَ سَبَابًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَوْدَادًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّادِ  
رِضَادًا اللَّهُمَّ إِنِّي اسألك بِرِسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَافِعُ  
يَا رَاضِعُ يَا مَبِيعُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ يَا  
جَبَّارُ يَا قَبْلُ كُلِّ شَيْءٍ يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ  
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ لَا شَاطِرَ لَهُ شَيْءٌ يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ  
يَحْتَنِمُ إِلَى خَلْقِي يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَنْتَبِثُ كُلِّ شَيْءٍ يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ  
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَبِيعُ لَمْ يَرِشَ خَلْقِي مِنْ خَلْقِي يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ  
يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ لَمْ يَرِشَ خَلْقِي مِنْ خَلْقِي يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ  
يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ لَمْ يَرِشَ خَلْقِي مِنْ خَلْقِي يَا خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ  
لَا يَنْتَبِثُ يَا مَنْ لَا يَنْتَبِثُ يَا مَنْ لَا يَنْتَبِثُ يَا مَنْ لَا يَنْتَبِثُ  
مَلِكٌ لَا يَنْتَبِثُ يَا مَنْ لَا يَنْتَبِثُ يَا مَنْ لَا يَنْتَبِثُ يَا مَنْ لَا يَنْتَبِثُ

يَا مَنْ

يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يَدْرِكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يَرُدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ  
لَا تَبْدُلُ يَا مَنْ لَهُ نِعْمَتٌ لَا تَعْبُرُ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكُ  
يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الظَّالِمِينَ يَا ظَهَرَ الْأَعْيُنِ يَا مَدْرَكَ الْهَامِ  
بَيْنَ يَامَنْ خَبِثَ الصَّابِرِينَ يَامَنْ خَبِثَ التَّوَابِينَ يَامَنْ خَبِثَ  
الْمُتَطَهِّرِينَ يَامَنْ خَبِثَ الْخَسِرِينَ يَامَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ  
اللَّهُمَّ إِنِّي اسألك بِرِسْمِكَ يَا شَفِيعُ يَا رَاضِعُ يَا خَبِيرُ  
يَا حَبِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُعِيتُ يَا مَدِينُ يَا مَبْدِيُ يَا مُعِيدُ  
يَا مَنْ هُوَ صَدِيدُ صَدِيدِ يَامَنْ هُوَ قَرِيبُ يَدِي يَامَنْ هُوَ  
صَدِيدُ عَيْنِي يَامَنْ هُوَ قَرِيبُ يَدِي كَيْفَ يَامَنْ هُوَ قَرِيبُ يَدِي  
حَيْفَ يَامَنْ هُوَ قَرِيبُ يَدِي وَيَزِيرُ يَامَنْ هُوَ عَزِيزُ يَدِي ذَلِيلُ يَدِي  
هُوَ عَزِيزُ يَدِي فَقَرِيبُ يَامَنْ مَلِكُ يَدِي عَزِيزُ يَامَنْ هُوَ مَوْصُوفُ  
يَدِي شَبِيبُ يَامَنْ ذَكَرَ شَرَفَ الْمَذْكُورِينَ يَامَنْ شَكُوهُ قَدْ  
لِلشَّاكِرِينَ يَامَنْ صَدَرَ عَنِ الْمَامِدِينَ يَامَنْ طَاعَتُهُ حَاجَةٌ  
لِلطَّاعِينَ يَامَنْ بَابُهُ مَقْوَعُ الْطَّالِبِينَ يَامَنْ سَبِيلُهُ  
وَاضِعُ الْمُسْتَبِينَ يَامَنْ أَيْدِيَهُ زُهْدَانُ الْفَاطِرِينَ يَامَنْ كَلَامُهُ











لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهَيَّ وَكُنْ مَا  
 شَرِّهِمْ سَيِّدٌ وَنَحْيٌ يَنْظُرُهُ وَسَلْمٌ يَحْيِيهِ لِسَانُهُ وَفَعْلٌ يَمُوقُ  
 عَيْنِيهِ وَجَعْلٌ عَرَضِيٌّ عَرَضًا لِمَيْهِ وَقَدْ لَيْ خَلَا لَا تَعْلَمُ مِنْهُ  
 فَنَادَيْتُكَ يَا رَبِّ تَحِيَّاتُكَ وَإِثْقَالُ رَحْمَةِ إِهَابَتِكَ مَتَوَكَّلًا  
 عَلَى مَا لَمْ أَنْزِلْ عَرَفَهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ عَالِمًا أَنَّهُ لَنْ يَضْطَرَّكَ  
 مَنْ أَدَّى إِلَى ظِلِّ كَيْفِكَ وَلَنْ لَا تَنْفَعُ الْفَوَاحِشُ مَنْ جَاءَ إِلَى  
 مَعْقِلِ الْإِتِّصَالِ بِكَ فَخَصَّتْهُ مِنْ بَاسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَمْ يَلْجَأْ  
 يَا رَبِّ مِنْ مَقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي آثَانَةِ لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى حِمْدِكَ  
 وَالْحَمْدُ وَاجْعَلْنِي لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ الذَّاكِرِينَ  
 كَرِيمِ الْهَيَّ وَكُنْ مِنْ سَخَائِبِ مَكْرٍ مَدْبُورٍ سَمَاءٍ نَبْعَةٍ أَمْرٍ  
 وَصَدَائِلِ كَرَامَةٍ أَصْنَعُهَا وَأَعْيُنِ أَعْدَائِهَا طَمَسُهَا وَنَاسِئَةٍ  
 رَحْمَةٍ تَشْرَقُهَا وَجَبَّةٍ عَافِيَةٍ السَّبْتِهَا وَعَنْ أَمْرٍ بَاقٍ كَسَفُهَا  
 وَأَمْرٍ بَاقٍ قَدْ تَمَّهَا لَمْ تَعْرِكَ إِذْ طَلَبْتَهَا وَكَمْ تَمْتَنِعُ عَلَيْكَ  
 إِذْ أَنْتَ تَمَّا فَلَمْ يَلْجَأْ يَا رَبِّ مِنْ مَقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي  
 آثَانَةِ لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى حِمْدِكَ وَالْحَمْدُ وَاجْعَلْنِي لَا تَعْلَمُ مِنَ

الشَّاكِرِينَ

مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهَيَّ وَكُنْ مِنْ طَرَفِ حُسْنِ  
 حَقَّقَتْ وَفِي عِلْمِ أَمَلٍ تَحْيِيَتْ وَفِي مَسْئَلَةٍ فَادِحَةٍ حَقَّقَتْ  
 وَفِي صَرْعَةٍ مَهْلِكَةٍ انْقَشَتْ وَفِي مَسْئَلَةٍ أَجَبَتْ لَا تَسْأَلُ  
 يَا سَيِّدِي عَمَّا تَفْعَلُ وَفِي مَسْئَلَةٍ وَلَا تَسْأَلُ مَا أَفْعَلُ  
 وَلَنْ لَقَدْ سَأَلْتُ فَأَعْطَيْتَ وَكَمْ تَسْأَلُ فَاثْبَتَا وَاسْتَمِعْ  
 بَابَ فَضْلِكَ مَا أَكْبَرَتْ آيَاتُكَ إِلَّا أَنْفَامًا وَأَهْوِيَانَا وَإِلَّا  
 نَطُولًا يَا رَبِّ وَأَصْنَانًا وَلَيْبَتْ يَا رَبِّ إِلَّا ائْتِمَالًا وَمَوَارِكًا  
 وَاجْتِرَاءً عَلَى مَعَاصِيكَ وَتَعَرُّيًا لِحُدُودِكَ وَغَفْلَةً عَنْ حِمْدِكَ  
 وَطَاعَةً لِعَرْشِي مِنْ عَذْرَاكَ لَمْ يَمْنَعْكَ يَا الْهَيَّ وَفَا صِرِي أَضْلًا  
 بِالْشُّكْرِ عَنْ أَتِمَامِ إِصْنَانِكَ وَلَا تَجْعَلْنِي ذَاكَ عَنْ أَرْثَابِ  
 مَسَاحِيظِكَ اللَّهُمَّ وَهَذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيلٍ اعْرِفْ لَكَ بِالْبَقِيَّةِ  
 وَأَقْرَبُ عَلَى أَنْفُسِهِ بِالتَّفْصِيلِ إِذَا حَقَّقْتَ وَتَسْمُدُ لَكَ بِسُوءِ  
 بَعْدِكَ عَلَيْهِ وَجَعِلْ غَاثَ أَيْدِيكَ عَنْهُ وَأَصْنَانِكَ إِلَيْهِ هَبْ  
 يَا الْهَيَّ وَسَيِّدِي مِنْ فَضْلِكَ مَا أَنْبَدَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَالْحَمْدُ  
 سَلَّمَ أَعْبَجَ فِيهِ إِلَى مَضَانِكَ وَأَمِنْ يَدِهِ مِنْ خَطَرِكَ بِعَرِّكَ

وَطَوَّلِكَ وَجَعِلْ نَيْلَ حِمْدِكَ وَاللَّهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ  
 أَجْمَعِينَ فَلَمْ يَلْجَأْ يَا رَبِّ مِنْ مَقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي آثَانَةِ لَا  
 يَجْعَلُ صِلَ عَلَى حِمْدِكَ وَالْحَمْدُ وَاجْعَلْنِي لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ  
 وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهَيَّ وَكُنْ مِنْ عِبْدِ أَمْسَى وَأَصْحَ فِي  
 كَرِيمِ الْمَوْتِ وَشَرِّهِ الصُّدُورِ وَالنَّظَرِ إِلَى مَا تَقْشَعُرُ مِنْهُ لِلْبَلَاءِ  
 وَتَنْفَعُ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَكُنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ خَالِكِ كُلِّهِ فَلَمْ  
 يَلْجَأْ يَا رَبِّ مِنْ مَقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي آثَانَةِ لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى  
 حِمْدِكَ وَالْحَمْدُ وَاجْعَلْنِي لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ  
 الذَّاكِرِينَ الْهَيَّ وَكُنْ مِنْ عِبْدِ أَمْسَى وَأَصْحَ سَقِيمًا مَوْجِعًا مَدْبُورًا  
 فِي آيَاتِنِ وَتَوَكَّلْ بِقَلْبِكَ عَلَيْهِ وَلَا يَجِدُ خِيَصًا وَلَا يَسْبِغُ طَعْمًا  
 وَلَا يَسْتَعْدِبُ شَرًّا وَلَا يَسْتَطِيعُ ضَرًّا وَلَا تَفْعَا وَهُوَ فِي حُسْنِ  
 وَدَامَةٍ وَكُنَا فِي حِمَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَسَلَامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ كُلِّ  
 ذَاكَ بِفَضْلِكَ فَلَمْ يَلْجَأْ يَا رَبِّ مِنْ مَقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي  
 آثَانَةِ لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى حِمْدِكَ وَالْحَمْدُ وَاجْعَلْنِي لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ  
 وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهَيَّ وَكُنْ مِنْ عِبْدِ أَمْسَى وَأَصْحَ

خَالِفًا

خَالِفًا مَرْغُوبًا مَسْمُودًا مَشْفُوعًا وَصِدًّا وَجَلًّا هَارِيًّا بِطَرَفِ أَدَا  
 مَحْجَرٍ فِي مَضِيٍّ وَمَحْبَاةٍ مِنَ الْخَائِبِ قَدْ ضَاعَتْ عَلَيْهِ الْأَوْثَرُ  
 يَحْيِيهَا وَلَا يَجِدُ حِيلَةً وَلَا مَجَادًا وَلَا مَا دَى وَلَا مَهْمًا وَلَا نَافِي  
 أَمْنٍ وَطَمَائِنَةٍ وَغَافِيَةٍ مِنْ ذَاكَ كُلِّهِ فَلَمْ يَلْجَأْ يَا رَبِّ  
 مِنْ مَقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي آثَانَةِ لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى حِمْدِكَ وَالْحَمْدُ  
 وَاجْعَلْنِي لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ الذَّاكِرِينَ  
 الْهَيَّ وَسَيِّدِي وَكُنْ مِنْ عِبْدِ أَمْسَى وَأَصْحَ مَغْلُوبًا مَلَكُودًا بِاللَّيْلِ  
 بِأَيْدِي الْعَدَاةِ لَا رَحْمَتَهُ فَضِيلًا مِنْ أَهْلِهِ وَوَلَدَهُ مَسْقُوعًا عَنْ  
 إِخْرَاجِهِ وَبِكَلِّهِ يَتَوَقَّعُ كُلَّ سَاعَةٍ بَايَةً قَتْلًا وَيَايَ مِثْلَةٍ  
 يَمُوتُ بِهِ وَكُنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَاكَ كُلِّهِ فَلَمْ يَلْجَأْ يَا رَبِّ مِنْ  
 مَقْتَدِرٍ لَا يَغْلِبُ وَفِي آثَانَةِ لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى حِمْدِكَ وَالْحَمْدُ  
 وَاجْعَلْنِي لَا تَعْلَمُ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَا تَعْلَمُ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهَيَّ  
 وَسَيِّدِي وَكُنْ مِنْ عِبْدِ أَمْسَى وَأَصْحَ يَقَاسِي الْحَرْبِ وَبَاشَرِ  
 الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ قَدْ عَشِيَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ وَالشُّبُوحُ  
 وَالرِّهَامُ وَاللَّهُ الْحَرْبُ تَقَعَّقُ فِي الْيَدِ مَبْلُغُ جَهَنَّمَ وَلَا يَعْرِفُ



حيلة ولا يجد مهربا فله نف بالجواهر لو منسجط بدمه  
 تحت السنايك ولا يصلح شربة من ماء أو نظرة إلى أهله  
 وذكوره ولا يقدر علمنا وكنا في غافية من ذالك كله فلك  
 الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وفي آناه لا يعجز صل على  
 محمد وآل محمد وأجعلني لأتبعك من الشاكين ولا لأتلك من  
 الذاكين الهني وسيدني وكمن عبد امسى وأصبح في ظلمات  
 الجوار وعواصف الريح والاهوال والامواج يوقع الغري وال  
 لهلك لا يقدر على حيلة أو مبتدأ بصاعقة أو هدم أو  
 غرق أو شرق أو حرق أو صنف أو منسج أو قذف وكنا  
 في غافية من ذالك كله فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب  
 وفي آناه لا يعجز صل على محمد وآل محمد وأجعلني لأتبعك من  
 الشاكين ولا لأتلك من الذاكين الهني وسيدني وكمن  
 عبد امسى وأصبح مسافرا شاحضا طاعنا أهله وصفيه  
 وذكوره محترقا في المفارق ناهيا مع الوحوش والبهائم وال  
 لهوام بعيدا فريدا لا يعرف حيلة ولا يقدر سيد

اهتاجنا

أو مناديا يبره أو جرحا أو عيشا أو غري أو غير من  
 الشدايد مما أنا فيه خلوا وكنا في غافية من ذالك كله  
 فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وفي آناه لا يعجز صل  
 على محمد وآل محمد وأجعلني لأتبعك من الشاكين ولا لأتلك  
 من الذاكين الهني وسيدني وكمن عبد امسى وأصبح فقيرا  
 غائلا غاربا مملقا حقيقا محجورا مأثقا بما يعاطانا لا يظن  
 يعود عليه بفضل أو عبد وصيه هو أو عبد ممي عندك أو  
 أشد عبادة لك معلولا معقورا قهقرا ثقلا من تعب  
 العناء وشدة العبودية وكلفة الزدق وقيل الضربة أو  
 مبتدأ سبلا شديد لا يقبل له به الإيمك عليه وكنا الخدفا  
 النعم المغاني المكرم في غافية مما هو فلك الحمد يا رب  
 من مقتدر لا يغلب وفي آناه لا يعجز صل على محمد وآل  
 محمد وأجعلني لأتبعك من الشاكين ولا لأتلك من الذاكين  
 الهني وسيدني وكمن عبد امسى وأصبح طريدا  
 شريدا حيران محجورا بما يعاطانا سراني الصغارى المكرم

قد امرته لحر والبرد وهو في ضمر من العيش وضل من الحيق  
 ودخل من المقام ينظر إلى نفسه حسرة لا يقدر لها على ضمر  
 ولا تفجع وكنا خلوا من ذالك كله يحرك وكمنك لك الحمد  
 فلا اله الا انت تجانك من مقتدر لا يغلب وفي آناه لا  
 يعجز صل على محمد وآل محمد وأجعلني لأتبعك من الشاكين ولا  
 لأتلك من الذاكين والذكي بصرتك يا رحم الراحمين الهني  
 مولاى وسيدني وكمن عبد امسى وأصبح عليه مرفقا سقما  
 مدفعا على فراش العلة وفي لباسه يثقل بيمنا وشمالا لا  
 يعرف شيئا من لذة الطعام ولا من لذة الشر لا ينظر إلى نفسه  
 حسرة لا يستطيع لها ضرا ولا نفعا وكنا خلوا من ذالك كله يحرك  
 وكمنك فلا اله الا انت تجانك من مقتدر لا يغلب وفي  
 آناه لا يعجز صل على محمد وآل محمد وأجعلني لك من العابدین  
 ولا أتلك من الشاكين ولا لأتلك من الذاكين والذكي  
 بصرتك يا مالک الراحمين الهني مولاى وسيدني وكمن  
 عبد امسى وأصبح قد نأ يومه من حقيقه وقد صدق ملك

الموت

الموت في اعوانه يعالج الموت ويضاهه تدور الموت يمينا وشمالا  
 لا يظن إلى احبائه وأقربائه ولا إلى ذاك من الكلام ولا  
 عن الخطاب ينظر إلى نفسه حسرة فلا يستطيع لها ضرا ولا نفعا  
 وكنا خلوا من ذالك كله يحرك وكمنك فلا اله الا انت تجانك  
 من مقتدر لا يغلب وفي آناه لا يعجز صل على محمد وآل محمد  
 لك من العابدین ولتجانك من الشاكين ولا لأتلك من الذاكين  
 والذكي بصرتك يا رحم الراحمين الهني مولاى وسيدني وكمن  
 من عبد امسى وأصبح في مصائب الحبوس والنجس وكمن  
 وغها صديدها ستادوله اعولها وذبايتها فلا يندى  
 مال يفعل به ولاي مثله يمثل به فهو في ضمر من العيش  
 ضنك من اليأس ينظر إلى نفسه حسرة لا يستطيع لها ضرا ولا  
 نفعا وكنا خلوا من ذالك كله يحرك وكمنك فلا اله الا  
 انت تجانك من مقتدر لا يغلب وفي آناه لا يعجز صل  
 على محمد وآل محمد وأجعلني لك من العابدین ولا أتلك من  
 الشاكين ولا لأتلك من الذاكين والذكي بصرتك يا مالک



الراحمين الهي مولاي وسيدى وكفى عبد مسمى واصبح قد  
 سمر عليه القضاء واقدق به البلاء وفارق اودائه  
 وكفى بانه اواخله الله واصبح فقيرا اسير اذ ليد في ايدي  
 الكفار والاعداء يتداولونه عينا وشيئا لا قد حصل في المطامير  
 فتقل بالجد يد لا يرى شيئا من ضياء الدنيا ولا من روعها  
 ينظر الى نفسه حسرة لا يستطيع لها ضربا ولا نفعا ولا خلاق  
 من ذاك كله يخرجك وكفى بك فلا اله الا انت تجانك  
 من مقتدي لا يغلب دعي اناه لا يعمل صل على محمد وال محمد  
 واصطنع لك من العايدين ولعنائك من الشاكين ولا اله الا  
 بك من الدائرين وارضى برضيتك يا ارحم الراحمين مولاي  
 وسيدى وكفى عبد مسمى واصبح قد اشتاق الى الدنيا  
 للزغبة فيما ان فاطم فيه وما لي بخصامه عليه ما وقد  
 ركب الفلك وكسرت به قموتي افاق الحار وظلم ما ينظر  
 الى نفسه حسرة ولا يقدر لها على ضرب ولا نفع وانا خلع من  
 ذاك كله يخرجك وكفى بك فلا اله الا انت تجانك

من مقدر

من مقتدي لا يغلب دعي اناه لا يعمل صل على محمد وال محمد  
 واصطنع لك من العايدين ولعنائك من الشاكين ولا اله الا بك  
 من الدائرين وارضى برضيتك يا ارحم الراحمين مولاي وسيدى  
 وكفى عبد مسمى واصبح قد اشتاق الى الدنيا للزغبة فيما ان  
 فاطم فيه وما لي بخصامه عليه ما وقد ركب الفلك وكسرت به  
 قموتي افاق الحار وظلم ما ينظر الى نفسه حسرة ولا يقدر لها  
 على ضرب ولا نفع وانا خلع من ذاك كله يخرجك وكفى بك فلا  
 اله الا انت تجانك من مقتدي لا يغلب دعي اناه لا يعمل صل على  
 محمد وال محمد واصطنع لك من العايدين ولعنائك من الشاكين ولا  
 اله الا بك من الدائرين وارضى برضيتك يا ارحم الراحمين مولاي  
 وسيدى وكفى عبد مسمى واصبح قد اشتاق الى الدنيا للزغبة  
 فيما ان فاطم فيه وما لي بخصامه عليه ما وقد ركب الفلك  
 وكسرت به قموتي افاق الحار وظلم ما ينظر الى نفسه حسرة  
 ولا يقدر لها على ضرب ولا نفع وانا خلع من ذاك كله يخرجك  
 وكفى بك فلا اله الا انت تجانك

وعلى الليل فاطم وعلى النهار فاستنار ان ضل على محمد وال محمد  
 وان تقضى في جميع حوائج وتغفر ذنوبي كلها صغرها وكبرها  
 وتغفر على من الرزق ما تبلغني به شرف الدنيا والآخرة يا ارحم  
 الراحمين مولاي يا ارحم الراحمين ضل على محمد وال محمد واعني  
 وبك استخرجت فضلك على محمد وال محمد واعني بطاعتك  
 عن طاعة عبادك وعسنتك عن مسئلة خلقك وانقضي  
 من ذل الفقير الى اعني الغني ومن ذل للعاجي الى اعني الطاعة  
 فقد فضلتني على كثير من خلقك جود امينك وكما لا يخفى  
 مني الهى فلك الحمد على ذاك كله صل على محمد وال محمد  
 واصطنع لنعمائك من الشاكين ولا اله الا بك من الدائرين  
 وارضى برضيتك يا ارحم الراحمين ثم سجد عليه السلام وقال بسم  
 حمد وجهي الفاني الباقي لوجهك الدائم الباقي سجد  
 وجهي الدليل لوجهك العزيز الجليل سجد وجهي الفقير  
 لوجهك الغني الكبير سجد وجهي وسعني وبعثني  
 دعي في قلبي وعظمي وما اكلت الا طعم الله رب العالمين

اللهم

اللهم عد على جملي بعلمك وعلى فقرتي بعفوك وعلى ذنبي بحسنك  
 وسلطانك يا كريم وعلى ضعفتي بقوتك وعلى قوتي بامتنك  
 وعلى ذنبي وعظمي بامتنك وعلى فقرتي بعفوك يا ارحم الراحمين  
 ايديك في خردلون بن فلان ولعوديك من شره فافيه  
 بما كفيت به انبيائك ولوليك وصالحني من فريضة عليا  
 ربك وطغاة خلقك وشر جميع خلقك برضيتك يا ارحم  
 الراحمين انك على كل شئ قدير وكيفيت نماز شامت  
 چون نصف شب شود بر من واز بول وعايت خودم افارق بكنده  
 ابتدا بمسوا كن و بعد از ان وضو ببارزه وضو كاهل چنانكه  
 دعاها براي وضو مقرر فرموده اند و بعد از ان خود را خوش بو  
 بپوشانند كه روايت شده است از حضرت صادق كه فرموده  
 بود از براي بپوشانيد مشك در هر كاه وضو مي سازد ميگرفت انرا بدست  
 خود و مال آنكه تر بود و روايت شده است نيز از ان حضرت كه  
 كه در ركعت كه بگذاري انرا بوي خوش كرده افضل است از هفتاد  
 ركعت كه بگذاري انرا بوي خوش نكرده و بدلكه بوي خوش كردن



سنت است از برای هر نمازی و هر دعای و نیست مخصوص بهمان  
 و دعاها یا آن پس هرگاه وضو ساخت و بوی خوش کرد پس  
 بنشین و بپند و بخوان دعای حضرت زین العابدین ع  
 که میخواند ان الله غارت نجوم سماوات و نامت عیون انامیک  
 و هذات اصوات عبادک و انما یرک و غلق الملوک علیها  
 و طاف علیها حررها و احببوا عن لیسلمهم حاجه او  
 یتبع منهم فانک وانت الیوم لا تأخذک سینه و  
 لا نوم و لا یفتلک شیء عن سبی ابواب سماواتک دعاک  
 مفتحات و حرلتک غیر مغلفات و ابواب رحمتک غیر محجوبات  
 و یوم

و خواندک لمن سئلک عن خطیبتی بل هی بد و لا اله الا انت  
 الکریم الذی لا ترد سائلا من المؤمنین سئلک و لا تحجب عن  
 احد منهم ارادک لا و عنک و جلالتک و لا تحتل حوائجهم  
 دونک و لا یقضیها احد غیرک اللهم و قد ترانه و وقوفه  
 و ذل مقامی بین یدیک و تعلم سریرته و تطلع علی ما فی قلبی و  
 ما یصلح به امر اخرته و دنیاى اللهم ان ذکر الموت و أهوال  
 الطلوع و الوقوف بین یدیک تعصنی مطعی و مشرته و اعصنی

یرتقی و افطنی عن و سادی و معنی رفادی کیف ینام من یحاشی  
 ملک الموت فی طواریق اللیل و طواریق النهار بل کیف ینام  
 العاقل و ملک الموت لا ینام الا باللیل و لا بالنهار و یطلب حله  
 بالبیات و فی اناء الساعات و یسجد من قتل الخضر و یسجد  
 کونه مبارک خود را بخاک و میبزمودند  
 اسألك الروح و الراحة عند الموت و العفو عنی حین الفات  
 و میگذرانند پیش از نماز شب دو رکعت که میخوانند و در هر رکعت اولان  
 قل هو الله احد و در هر دویم قل یا ایها الکافرون بعد از آن بلند میکردند و  
 مبارک خود را بتکبیر و دعا میکردند و تو هرگاه بگذاری این دو رکعت را بر  
 خواب است که بخواند این دعا که روایت کرده است و نیز محمد بن در کتاب الاما

ابو در واکشنید از حضرت امیر المؤمنین که میخوانند این دعا در شب  
 الی کرم من موفقه حلت عن مغایلتها بقیمتک و کم من جرین  
 تکرمت عن کفها یرک الی ان طال فی عصیانک عمری و عظم  
 فی الضحی ذنبی فما انا مومل عین غفرانک و لا انا بلج غیر رضوانک  
 الی اقل فی عفوک فتقون علی خطیبتی ثم اذکر العظیم من احد  
 فتعظم علی بلیتی آه ان انا فزات فی الضحی سینه انا ما سبها  
 و انت محصیها فتقول خذوه فیامین ما خود را بخیه عیشیه  
 و لا تنفعه قبیلته آه من نار تنجی الابد و الکی آه من نار ترعة



لِلشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ مَنْ كَهَاتِ لَفِي بِسْمِ كَرِهَ كُنْ بَعْدَ اِيْنِ دَعَا وَبَكِي دَعَا  
 كه خواهی بعد از آن بر زمین بنماید  
 بتحقیق که اجماع کرده اند علمای ما بر اینکه اول وقت آن نصف شب است و اینکه  
 هر چند نزدیک صبح صادق خواهد بود افضل پس اگر طلوع کند آن و گذارد  
 باشد چهار رکعت تمام کند بانه را سبک محمد تنها به سوره بقصدا و مشهور  
 این است که جایز است تقدیم آن بر نصف شب از برای کسی که عذری داشته  
 باشد لیکن قضای آن افضل است از تقدیم پس هرگاه شروع کنی در نماز  
 شب پس سر او راست **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوْجِّهْ اِلَیْكَ بِبَیِّنَاتٍ**  
**تَوْرَا که بگوید**  
**وَالِهَ وَاَقْدَمُهُمْ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ فَاجْعَلْ لِّیْهِمْ وَجِیْهَةً**  
**الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَفِی الْمَقَرِّیْنِ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِیْ بِهِمْ وَلَا تَعْلَمْنِیْ**  
**بِهِمْ وَاهْدِنِیْ بِهِمْ وَلَا تُضِلَّنِیْ بِهِمْ وَارْزُقْنِیْ بِهِمْ وَلَا**

خوبی

لا یق است اینکه خوانده شود در قنوت نوافل و نمازهاست  
 که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام  
**اَللّٰهُمَّ اَدْعُوكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ وَكَيْفَ لَا اَدْعُوكَ وَقَدْ**  
**عَرَفْتُ حُبَّكَ فِی قَلْبِیْ اِنْ كُنْتُ عَاصِیًا مَدَدْتُ اِلَیْكَ يَدَا**  
**بِالذَّنْبِ مَلُوءَةً وَعَيْنَا بِالرَّجَاءِ مَمْدُودَةً مَوْلَایْ اَنْتَ**  
**عَظِیْمُ الْعَظَمَاءِ وَاَنَا سَیْرُ الْاَسْرَاءِ اَنَا الْاَسِيرُ بِیَدِیْ**  
**یَحْیٰ اَللّٰهُمَّ كُنْ طَالِبَتْنِیْ بِذَنْبِیْ لَا طَالِبَتْنِیْ بِكَرَمِیْ**  
**وَلَنْ طَالِبَتْنِیْ بِخَيْرِیْ لَا طَالِبَتْنِیْ بِعَفْوِكَ وَلَنْ اَمْرًا**  
**لِیْ اِلَّا النَّارَ لَا خَبِرْتُ اَهْلَهَا اِنِّیْ كُنْتُ اَقُولُ لَا اِلَهَ اِلَّا**

هر رکعت دویم از نوافل این روایت کرده است این واقعه اسلام  
 در کافه استند صحیحی از حضرت صادق علیه السلام و کافه است و نیز اینکه بگوید  
**اَللّٰهُمَّ اَعِزَّنَا وَارْحَمْنَا وَاعْفُ عَنَّا اَللّٰهُمَّ اَلَا اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیْبِ**  
 چنانکه روایت کرده است از این در کافه است از حضرت صادق علیه السلام  
 و روایت شده است کافه بودن سبب نیز در قنوت و مستحب است  
 بلند خواندن قنوت هر چند در نوافل روز باشد و سزاوار است طول دادن آن  
 در نماز شب زیرا که وقت در آن وسعت دارد و تحقیق که روایت کرده است پس  
 محدثین در فقه از بعضی هم که فرموده که هر که آن شما در آن تر باشد  
 قنوت او در همان دنیا در آن تر است و احسن و روز قیامت و تحقیق  
 که آورده است سید جلیل رضی الله عنیه علی ابن طاووس در کتاب صحیح  
 الدعوات پاره از قنوت های در آن که قنوت میگوید اند بانه  
 ائمه ما سلام الله علیهم و تقریب میگوید اند در اینها بر دشمنان  
 دین و باکی نیست که بخواند قنوت را در نوافل از روی کتاب  
 و مانند آن وضع شده است از این در فرایض از دعاها مختصر

بگوید



اللهم محمد رسول الله اللهم ان الطاعة شرك والمعصية  
لاشرك قبح لم ما يشرك واعفوني ما لك لا يضرك

يا ارحم الراحمين اللهم از برای تب از محراب است که هر کرا  
تب عارض شود این صورت را نوشته بر کاغذی و میان بیرون  
بندد آن بسند کرده در آن سر بنویسد آن از رفته و آید  
به تجربه جفیر رسیده صورت اینست (۹۹۹۹۹۹۹۹)  
و بار یکم تب از که هر کرا عارض شود این رسم را به  
نوشته بر کاغذی و آن را شفا نماید در اول این رسم را بنویسد  
ما حط و در هر یک ما حط و در هر یک ما حط و در هر یک ما حط

مردیت که روزی مردی بخدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد و گفت  
که من از جنود دارم فرمود به بر سر کت بنویسم از من نرسد نه زند  
فرمود و مرک را فرمود بنویس من گفت بنویسم که از یاد حق سبحا  
و تعالی غافل نباشم فرمود که تا سلبه و از خداوند تلقین عادت بده  
گفتیم که از این آفریده نه ترسم فرمود که از خدا ترس گفت بنویسم  
که تو خدای تو عزیز و محترم بنم فرمود که هیچ چیز از آفریده طمع من  
گفت بنویسم که در جات من که شهادت بیاوم آید فرمود که خوش خلقی  
و خوش حرف باش گفت بنویسم که در دعایم و در صدقه بسیار بده  
گفت بنویسم خدا را دوست دارد فرمود قرآن بسیار بخوان و اگر از یاد  
قرآن خوانان را دوست دارد گفت بنویسم که از همه مردم بهتر باشم  
فرمود که دست خود را بر من بکش گفت بنویسم که در مقام تواضع باش  
گفت بنویسم که نازده باشم فحاج هیچ آفریده نباشم فرمود که نکر  
با بسیار بگو در هر خواست از خدا بخواه گفت بنویسم که در آخرت خوشی بسیار  
باشم فرمود که لب با صد خواب گفت بنویسم که در نظر خلق غر

و خرم باشم فرمود یا نانی فرح و شادمانی بگو  
گفت بنویسم که جان کن در بر من آسان شود گفت بنویسم که  
بسیار عافیت کن گفت بنویسم که در عافیت من باشد فرمود  
که در آن روزی که از رحمت پاک گفت بنویسم و در دنیا و آخرت  
سعادتم باشم فرمود و در عافیت من عادت کن فرمود و عافیت  
امین بن و نذر از امان و در همه جا و در هر کجایی کن و در هر کجایی  
بگو الحمد لله رب العالمین  
بسم الله الرحمن الرحیم  
اَنْفَاسِ اَرْفَاسِ مَرْفَاسِ قَافِاسِ قَافِاسِ اَسْطَافِ  
اَسْطَافِ خَطُوفِ سَعْدِاسِ وَفَرِ دَاسِ اَللّهُ  
وَبِالْغَزَةِ بِالْمَحَلِّ سَبُوحِ اَرْفَعِ سَمْتِ  
اَوْ مَوْحِشًا الْقَدَمِ اَللّهُ رَبِّ الدُّنْيَا  
اِنَّ الَّذِيْنَ قَسَمُوا الْمَوْتِ مَنَ وَ الْمَوْتِ مَنَ  
فَلَا يَمُوتُ اَبَدًا

از کوه جابر که خرد و هر جنونسی ایک کابو نماند و از او کی  
ماند من بسم الله کانت لکلی اور او کی مانندی بر  
رس آید که لکلی فلسفنا عک عطا ک فصرک التوم  
حدید اور ایک اند البور غیا بنر طیکه اوس دکا و یا به اور  
اور اوس اند بر بسم کانت لکلی اور ایک جاد و دادینه  
یا کجه اور خیر اوس از کیکلی سر بر اورد و در لکلی حسن و طافین بنهلا و  
اوس از کیکو در درازه رو برو نهود و اوده اوطاف جهت لکلی  
اور اوس اند طیکو از کیک مانندی ملی و لور اور لازم به حقیقت علی علی  
که حسن به خیر و بیان که در کوه ک حاد و اور اذ الشاء الفطر که  
بیر نه شروع کرد و بنی دفعه بر بنی بعد با چار دفعه در کاد کیکلی  
او وقت که هر فرشت لا یامنه که در هر کجا بعد او کی باشد که



بسم الله الرحمن الرحيم  
 در روز از اول ماه جانم پاک پود و بوی خوش بجا رود روز جمعه  
 در روز از اول ماه جانم پاک پود و بوی خوش بجا رود روز جمعه  
 در روز از اول ماه جانم پاک پود و بوی خوش بجا رود روز جمعه

انفخ بفرخ آتش  
 ششش آب قمر کند بانه و در وضو نشیند و غافل باشد از حق تعالی و تعظیم این کار  
 و انت یا بر قان  
 حضرت یا مومن  
 بحق طاطلمش  
 طاطلمش انه  
 من سلیمان  
 و انه لیسلم الله  
 الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحيم  
 در روز از اول ماه جانم پاک پود و بوی خوش بجا رود روز جمعه  
 در روز از اول ماه جانم پاک پود و بوی خوش بجا رود روز جمعه  
 در روز از اول ماه جانم پاک پود و بوی خوش بجا رود روز جمعه

يَسِّرْ وَالْقُرْآنَ لِلْحَكِيمِ يَا بَاعِثَ الرُّسُلِ يَا هَادِيَ مَنْ يَشَاءُ  
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَمَقْلِكَ الظَّالِمِينَ وَمُسِدِّ الطَّاسِفِينَ وَكُلِّ  
 لَدَيْهِ مَحْضُوتٌ يَا مَنْ يَحْيِي الْمَوْتِ وَكُتِبَ مَا قَتَلُوا وَأَنَامَ  
 وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْيَا فِي إِمَامٍ مُبِينٍ يَا مَنْ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ  
 مَوْتِهَا وَخَرَجَ مِنْهَا حَيَاتٌ يَا كَلُوبٌ وَجَعَلَ فِيهَا جَنَاتٍ  
 مِنْ حَبِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ لِيَسْمَعَ إِكْبَارُ  
 ثَمَرِهِ وَمَا عِلْمُتَهُ إِلَّا نَحْنُ نَكْرُوهُ يَا مَسِيحُ يَكُلُ لِسَانُ  
 يَا خَالِقَ الْأَرْوَاحِ كُلِّهَا بِمَا تَنْتِ الْأَرْضُ وَمَنْ أَنْفَسَ وَمَا لَا  
 يَعْلَمُونَ يَا مَنْ سَلَّمَ مِنَ الْقِيَلِ النَّارَ فَإِذَا هُمْ مَطْلُوبُونَ يَا مَنْ  
 قَدَّرَ الشَّيْءَ حَيْثُ يُسْقَرُّ لَهَا ذَلِكَ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا مَنْ قَدَّرَ  
 الْقَمَرَ النَّارَ حَتَّى غَادَا كَالْعُرْوَةِ الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ تَسْخِي كُنَا  
 أَنْ تَدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَحْبُكُ  
 يَا مَنْ حَمَلَنَا فِي الْفَلَكَ السَّحُورِ وَخَلَقَنَا لَمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا  
 يَرْكَبُونَ وَلَنْ نَشْأَ أَعْقَابًا فَلَا صَرْحٌ لَنَا مِثْلُهُ وَلَا مَعْرَبٌ  
 يَا اللَّهُ يَا قَابِلَ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

۵۵	۵۵	۵۵
۵۵	۵۵	۵۵
۵۵	۵۵	۵۵



يَا مَنْ قَالَ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ جَمِّ يَا جَمِّ يَا مَنْ خَلَقَ لَنَا الْفَلَاحَ  
 وَخَلَقَ لَنَا مَا أَكَلْنَا مِنْهُ وَكَلَبْنَا وَجَعَلَ لَنَا مِنْهُ مَنَافِعَ وَمَنَافِعَ  
 رَبِّ أَفَلَا يَكْفُرُ يَا مَنْ خَلَقَ الْإِنْسَانَ فَلَا أَصْحَابَ حَقِيمٍ مَنبُتٍ  
 يَا مَنْ خَلَقَ الْعِظَامَ وَفِي رِجْلَيْهِ يَا مَنْ مِنْ نَظْفِهِ أَشْأَ هَا أَفَلَا  
 مِنْ وَجْهِهِ خَلَقَ عِلْمٌ يَا مَنْ جَعَلَ لَنَا مِنَ السَّحَابِ لَاحِظًا لَنَا  
 يَا مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَا قَدِيرُ يَا خَالِقُ يَا عَالِمُ يَا مَنْ  
 أَحْمَدُ إِذَا أَدَّ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ يَا سُبُّوحُ يَا  
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَلِلَّهِ رُجُوعُ كَسْبَانِ دُخَانِ  
 شود نویس اسم طلب در طلب و محبت الهای ایشان را بعد از آن بط  
 کن آن را تاجع شود و محبت با جمیع که طلب حاصل شود بعد از آن  
 و حق کن این را در روی که موافق باشد در ساعت موافق که در وقتی که قدر  
 در بر موافق باشد در کرد و نویس این را که اللهم اني استسلك والوكل  
 اليك يا ربك يا الله شئت و شئت يا ربك يا فاهر خا الكبريت  
 الشهد انت الذي لا يطاق اتقاه اسم و محبت و رغب  
 بجا رايد و این اسم اعظم است در غایت بزرگیت و تعالی آسمان و زمین

و نامی

و نامی خلاق را برکت این نام اخبریده است روایت کرده اند که این نام  
 بر پیشانی عزرائیل نوشته اند هرگاه که خواهد تقصیر در دای مردم نماید چون این  
 بزرگ این اسم نماید بیست این اسم در دل او اثر کند در تقصیر در دای و چنانکه  
 و اگر نشسته بسیار در جنگها واقع شود و مردمان مشغول شده باشند بخون کشی  
 کسی که در میان آنها آن اسم را هفتاد و یکبار بخواند و بگوید که عَصَفْتُ عَلَى أَيْدِيكُمْ  
 و اگر صلوات در بر ایشان و عدان فتنه قرار کرد و اگر کسی خواهد که کسی بمهر اندازد این اسم  
 بر لبش نویسد بنام آنکس در هر روز بنیت قتل او بگوید بخواند آنکس بمردمان  
 الله تعالی و اگر کسی خواهد که کسی محبت او شود این اسم را بنویسد بر پاره میرود  
 در طرف قبله خانه نمود و در دیوار بندد آنکس بپایان شود و محبت او و برقرار  
 کرد و در شرح این اسم نوشته اند که او را سه صفت است در محبت و محبت  
 و عداوت و بقی زبان و بقی خواب اگر خواهد که بدان بعضی از فوائد مذکوره  
 هرگاه در دنیا خون بر سرش واقع شود این اسم را هفتاد و یکبار بخواند و بنده  
 در میان این دو گروه در روز صفت بگوید عَصَفْتُ أَيْدِيكُمْ و در صلوات و در صلوات  
 باذن الله تعالی آن مردم را قوت جنگ نماید و دستها و پاهاشان بسته  
 شود و چون خواهد که میان دو کس عداوت اندازی اسم دشمن را بگوید











[illegible]

اصلي	باطن	ديان	جند
۵۱	۲۶	۱۵	۵۱
بالاس	ايتب	جند	هادي
۶-۶	۵۲	۵۲	۶۳
حامد	مخط	مخط	مدي
۵۳	۵۴	۶	۵۶
بايريل	دايم	موج	ده
۵۵	۵۵	۵۶	۶۶

شکل پنج دو پنج

ص	ع	ی	ہ	ک
ی	ہ	ک	ص	ع
ک	ص	ع	ی	ہ
ع	ی	ہ	ک	ص
ہ	ک	ص	ع	ی

موجود	۵۳	۶۱	حق	۶۵	دیان	۶۱	۲
وکیل	۶۴	۶۰	۶۰	۶۵	محیط	۶۵	۲
موجود	۵۹	۶۳	۶۳	۶۵	۶۵	۶۵	۲
طس	۶۴	۵۷	۵۷	۵۷	۵۷	۵۷	۲

در حضرت

و در خست از پیغمبر علیه السلام که شب آریه میشتاد و بار میزد بدین لفظ  
که یاد کرده است ملک جبل صلواتی بر او فرستاد و می فرمود ای صاحب این  
جبل در خدا و حبیب آن جهان کمترین حاجت آن نباشد الا باشد که این بنده  
سپاسم زود پیشین حاجت آن باشد که ملک جبل علما و دینداران خود را چون  
و چگونه عطا کند لفظ و آریه تعالی صلوات این است اللهم صل علی  
محمد و آل محمد النبی الاخی یا هو یا من هو هو یا من هو هو  
الا هو این لوح از برای جاهد هست در چشم مردم مان و تقوی کند

الم	لا اله الا الله	الحى	القيوم
الله	ط با ص اد ق ك ه	ط ب ج د و ح	موسى
محمود مولى	س ه ل	ع ا لى س د	جواد و اهد جليل
ن	ف ن ه ح	ص ي م	طسم

از برای محرابی و محبت

[illegible]











خشم چهار بار بگوید بدوچ ایمان یابد و بر دو غالب کردی و اگر برنی تازه نویسی  
چهار بار بدوچ بنام کسی که تو ای الهی کشت و پرست کنی از هم هر دو بان  
مندی تعالی و اگر بر چیزی چهار بار نویس بدوچ و بنویسد از باب و چهار بار  
بدوچ بران بخواند و سه مرتبه اب از ان بخورد و بانه که در طبعی باشد بخیناند  
و کسی دهد که ترسیده باشد در خوف بدوید و اگر تو هر که غایتی باری  
جست تحت چنان سردم نقره و گشتن بسازد روی نکلین را بطلاند و  
و کن و نقش کن در لوح و در بدوچ و بر روی دیگر نقش کن همین را و باید  
که قدر در نور باشد در درجه شرف در وقتی که ماه زیاده شود از پریشان  
خاطر باشی در محل زمین از نکلین طریقه که نقره باشد بالکن که در میان  
نوی در نقره دیگر عکس این است و اگر نویسی بدوچ را بر کار دی و چیزی را  
بان پرست کنی و کسی دهی که بخورد و ترا دوست دارد و در زیر کفم تر باشد  
و اگر بشنوی نویسی و جنگ غالب ای بر دشمن فسیده امام زمین الله  
علیه السلام در شرح این شکل که اسم اعظم است و بیان نموده  
اتابن منا و الشوعین و در نزم و مکتب و اللبت للعتیق المحرم  
و صلی النبی المصطفی و لیلک و لایته فرض علی کل مسلم

و ای

و ای النبیل المستضی بنوفا  
و سبط رسول الله عی و ولد  
و هم ائمه هذا الخلق بعد بینهم  
و من التزم منهم بعقد ولایته  
انما العلوی المفاشی الذی  
و صاقت بنا ارض الفخام الطیفها  
تاقل بدالتی کنت کانی  
ثلث عصی صفت بعد فاتم  
طیس ابرم سم  
و اینه مثل اناصل صفت  
و هاء و واو و کس لخط و اسمها  
و من توبه موسی اربعه اخر  
و عشر القرآن و هی ثمان  
ااا امر لایا و اب و ازل ی ک ع ی ع  
اکفی مع سوف اصنی فذاک اسم الله صلی صلی له

اذا ما تسبناها عید یله مدیم  
و منهم الاطهار تسعة الخیر  
اذا کنت ما تعلم بذلك علم  
یعنی بیوم الفایزین و نعم  
است بی صرف الذی و الله  
و لم یستطع نیل السماء ایل  
علیها یکف افعلا ما شئت  
علی راسها مثل سنان المقوم  
اما کل مامول و لیس تم  
نشر الایات من غیرهم  
کا نبوب بحام و لیخیر  
و اربع من اخیل عیسی مریم  
لستوم الی الاسم العظیم المکرم  
ب و ازل ی ک ع ی ع  
اسم الله صلی صلی له







[illegible]

و اگر کسی خواهد که جمع عیب او شوند بنویسد این شکل را با نام خود در نظر بنهد  
و آب بریزد و بخورد و آن آب را بجماعتی دهد که بخورند عیب او محو  
گردد و اطاعت و محنت و ثقیقت ایشان نسبت با او دین اسم عظم

در تخیل و روح التخیل یا به یاد تو عجب هوا به هوا به بهیمه  
الشیء بالذات یا به به به معتال العال عوغال به به به تنگه  
سکفال الیغنی بلی بلی سال فو فو معسا الیک تقنع یغنی فو مال سنی  
فسری فو مال الی شلع تغنیه ک  
ابن رساله است که شیخ علامه نقضی فاعلم محمد عرب ترجمان ادب کمال الدین  
ابو سالم محمد بن طاهر بن محمد بن حسن عدوی جمع کرده است در معنی و مفهبت و اثره  
که مشتمل است بر اسم عظیم چنانکه تفصیل خواهد شد اما بعد از خدا  
و در و بر مصطفی زاک صفیای او بدانکه حق تعالی بن توفیق کرمست کرده  
بود که برادر دینی مصحاب من بود که در آن عصر از نو پاک تر و عابد تر  
بنود و میان من و او محبت و برادری دینی چنان محکم شده بود که زیاده  
بران متصور نبود و او در عهد و نهایی که کردی در ارشاد خدا کردی و از حق تعالی  
طلبیدی بقرع و زاری که حق تعالی باو اسم اعظم آموزد تا آنکه شایسته قبولت  
شستولی بنام زک و زک و عا بود که در نظر او حاضر شد چنانکه بمعاینه از او  
دید لیکن بواسطه کثرت توجع بنی ثانی از آن اعراض کرد و در مقام قربت بود  
تا آنکه دستی دید که پیش نظر او آمد و گفت ای بطلید ای بکر او نظر کرد و دید

62	1111	1111	1111
1111	1111	1111	1111
1111	62	1111	62
1111	1111	1111	1111

۱۱۱۱  
 که هر کس بخورد و در زیر عمارت خود فایده بسیار از رویا بد بسیم الله الرحمن الرحیم  
 کافی غنی فتاح رزاق کیم وقاب و ف الطول ۱۱۱۱ مر ۱۱۱۱  
 بدیع بدیع بدیع اقبل ولا تخف انک من الامنین لا تخف  
 بخوف من القوم الظالمین لا تخافو دکا ولا تخشوا طع لآب  
 از کفر حق است الله اقبل ولا تخف انک من الامنین  
 لا تخف بخوف من القوم الظالمین جبرئیل عن یسین  
 جبرئیل عن شما الی استی بک الذی سرت به الملئکه  
 میطرون و یا هیا شرا هیا اذ نوای ال شد الصابوت ال  
 شراهیه گفت ۱۱۱۱ مر ۱۱۱۱ ای یاقدر یا شعلونی  
 یا شجیسا و الله من و لا غم محیط بل هو ثل حید  
 فی اربع محفوظ نبولید این شکل را از برای تب و بنده بر آوی  
 د است ۱۱۱۱ مر ۱۱۱۱ مر ۱۱۱۱ عطر طاع این دعا بر روی

دہلی

گنده و کلمه این اسم جاری باشد بر خیاال و ارواح و پسمانین است ال شلغ  
شلغ یعقو ایمنوا هو یاهو ال شال متقال ارتقال به ثقیال  
ال غال ال غالی ال غال ال هوج علی فوج مبنی ال یا هوج فوج  
یا فوج ققال سری فزی فی ثقال ال شلغ یفزی بویه به بتکه بتکفال  
صفی کنی مهال طیفیک بال لا اله الا هو عالم الغیب والشها  
دۀ الکثیر المتعال دیکر بعونه سه تنکه تنکه ال دیکر ال شلغ  
یعقو منوه به و به تنکه سابتکفال باب در اسم اعظم و این برتر  
حاجت و طریق ریاضت پان رسالت که هفت روز هر شبانه روز  
نوار بار بگزاند چون چنین کند همه در او تابع او شوند و عصب شوند با تو این  
هر که دم که خواهر صفت برزقی که در او کنی و این است ال شلغ شلغ  
یعقو ایمنوا فرها هو یاهو ال شال متقال ارتقال به ثقیال  
ال غال ال غالی ال غال ال هوج علی فوج فوج مبنی ال  
یا فوج ققال سوی فزی فی ثقال ال شلغ یفزی بویه به بتکه  
بتکفال حنی کنی مهال طیفیک بال لا اله الا هو عالم الغیب  
والشهادۀ الکثیر المتعال تم بحمد الله و منه ریاضه دیکر











بنامش در جرم اشیا و جسمیات آنها بدو باشد و خوف و عذر را انعام و قدر  
او کنند و مندرجست در تحت این اسماء اسمای که مناسب این معنی باشد  
مثل اول آخر نظایر باطن قادر مقتدر عزیز جبار ربکرم معنی بانه و ارث حکم عدل  
کافه شقم مجید نافع ضار قاهر قاضی محبت معید و غلط مثل توفیق مبین حافظ مؤخر  
حسینب باید چون آن سه اسم شمر برین اسماء بود و در هر اسماء بان سه اسم  
حالت سیم چون باعتبار غفار در تحت این عالم بود و در حق بقیه است و خبر  
نشر و احوال این لغات معنی اسمای که مناسب این عالم باشد از آنجا و غفور  
و مانند آن که در تحت این در تحت محیط دایره زجانب انهای خطی که مقابل است  
و مناسب زوجه است نوشت که در حق بجم غفور این اسماء دلالت بر خست  
ایند و آنجا و از آنکه آن و غفور از خط با و در افت بخلق و لطف بایشان  
و صفت رحمن و رحیم اگر چه ترکیب کنند در یک معنی اما در معنی ایشان فرقی است  
چه رحیم بیشتر مخصوص خاصان باشد و آن مستندست در تحت این  
سه نام رحمن و رحیم غفور بانه اسمای که دلالت بر این معنی کند چون غفور و غفر  
قدوس بر تو ابس لکم ثمن غفار و اب باسط مغرطیف و سکوت  
میل کریم عجیب و اسع و دو معنی نافع نور اادی معنیست معینت

۳۶۸ در جانب اعلیٰ مثل دیگر در تحت محیط است از جانب ابتدا که مختص  
بغز و ایلست و در دیگر از جانب مقابل آن که انعام است و مختصست بر وقت  
و سر درین موضع است که حالت اول که حالت ایجا و اوج است چون اول  
احوال مرید و بعد است که هو الله الذی لا اله الا هو الحق القیوم غفور اذنی اعلیٰ  
کل شیء ضلقت هم دی و چون لا اله الا هو حق قیوم دلالت کند برین و جند  
در تحت این اسماء مذکوره چرا که این کلمات که لا اله الا هو الحق القیوم است  
یکای چنانچه است که بسیاری از مخلوقات و اسماء از او پیدا شود و جند این او را با لای  
محیط دایره نوشته شده است و در تحت این اسماء مستندست سیم بهیچ  
که بر حق و احد و شید و الی تعالیٰ خالق باری و متور قیوم علیم علی حق سیم بهیچ  
معنی با عیث رزاقی معطر رقیب بدیع مبین جامع مالک الملک جنت این  
و کثفا با اسماء مذکوره شد در محیط دایره که شمر بود بر بانه اسماء حالت دوم  
باعتبار مقام خلق در دنیا بود و در آن در دایره خلق این لغات معنی آن  
کرد که اسمای که تعلق بکالت میانه داشته باشد در تحت دایره و بطرف ابتدا  
نویسد که مناسبست بغز و ایلست و اسماء آن واحد و صمد و قهار است زیرا که  
و حد ایلست و صمدیت و قهارت لغات معنی آن کند که حق تعالی را شریکی در توفیق

بنامش

چون از بدیشی بدانکه این سه اسم را که دلالت میکنند بر حالت سیم کلمات  
انهای که مرقوم شده است در تحت محیط یکای که نظر شمر شده است که مناسب  
زوجه است که در حق رحیم و غفور است و انقدر در تحت قطر نوشته است  
میان قهار و رحمن و الله اسمیت که اسمای یکو را بدو نسبت دهند و بهم ادرا  
بجز و کر نسبت دهند از جهت رحمن و رحیم و غفور را بدو نسبت و او پس  
این اسماء را مخصوص ساحت بجانب مذکور زیرا که حروف که مناسب این اسماء  
بود بدان محیط مختص شده بود از جهت آنکه طرف انهای دایره مختص  
بود در تحت او و بود در نقطه زبر او و او بود و مجموع این حروف و علم  
عدد حروفش نوزده است و آن عدد حروف این اسماء است که مذکور شد  
چون در دایره این سر تا فارغ شدی بدانکه این حروف که رقم شده است  
بر نقطه او تا که آن دو طرف قطر است و بر سر و نقطه یکی که در بالا و زیر است  
زیرا که چون جمع کنی یکجمله بر طرف قطر است الف با سب و ضرب کنی  
در اسمای که محیط است محیط دایره که آن عدد است و صفت شنا کنی  
شود و ضرب کنی یکجمله در دایره اعلیٰ است که آن است بدانکه در دایره  
که دایره نوزده شود این را جمع کن باشد و یک نود و نه شود که

زکی حکیم رشید مهور و الجلال و الاکرام چون این سه اسم شمر بر اسماء  
بود انکشافان رفت در دایره و از این جدا و شکی که نسبت است اسماء  
برتر است چه بود و انکشافه اسم در دایره چرا که چهار اسم بر بانی  
محیط دایره نوشته شد مقدم بر شش اسمیت که در تحت دایره نوشته شده است  
حروف که رقم شده است در محیط دایره از جانب ابتدا بر سر قطر الف و در  
که او جمع کرد از زیر او نزدیک نقطه سفلی و در نزدیک قطر سفلی و او تا  
و بر انهای خط قطر که دایره را قطع کرده است یا است و در تحت او تا  
پس مجموع آن حروف که در محیط دایره است الف است جمع زا و او با ف  
و این حروف مجموع است در علم اعداد حروف یکای هست و صفت که آن  
عدد اسماء شریفه چهارگانه است که محیط است محیط دایره و مساوی آن چنان  
این نیز معلوم شد بدانکه سه اسم را که در حالت میانه بود که مرقوم بود و در تحت  
محیط یکای که مختص بود بغز و ایلست که آن واحد و صمد و قهار است نسبت  
که حروفی که اشارت بدیانت در این نیست زیرا که جانب ابتدا مختص بود  
بالف و در کرد و از جانب اعلیٰ و سفلی جمع و زنت که مجموع آن در علم  
عدد حروف یازده است که این یازده فرد حروف رز سه اسم است

چون



عدد اسماء جنی است بطریق دیگر جمع کن باقی قطب اعلی است آن است  
و آنچه بر قطب فعل است که آن است و ضرب کند در حرف این اسم  
که واحد صمد چهار است که حرف اینها یازده است نو و نه نو و طریق دیگر آنکه  
در وند فعل است که دست در حرف هاء از ربع که الله و رحمن و رحیم  
و غفور است و عدد حرف آن شانزده است ضرب کنی نو و شش شود  
و آنچه در وند اعلی است که بحساب سه است چون بر و اضافی کردی نو و  
نه شد که این عدد اسماء جنی است و دیگر از جمله سرهای که در این دایره پنجاه  
است که در خطی که خود اند اند از طرف قطب اعلی بطریق قطری که  
دایره را قطع کرده است از دایره شکل مثلثی پیدا شده است سه است  
و ساق او که آن دو خط است که فاصله شده است میان لبه دایره  
و شش هم بر و دایره مثلث مذکور این سه حرف است از و حرف و ال  
جمع ما چون جمع کنی این حروف را و از و نه شود که عدد است در خطی که پیدا  
کرده است لبه هر که دایره را که مدار عالم خلقت که عبارتست از شش اسم  
که در تحت محیط دایره است از عالم امر که عالم غیب از عالم ظاهری است آنچه  
پروان عالم خلقت او به عدد آن دوازده است موافق است

باعد

باعد در حرف و نه که بر او تا و از ربع است که آن است که و در و نه است  
و از جمله سرهای که در این مثلث است است که در حرف که بر و ساق  
اوست که و است هرگاه جمع کنی و ضرب کنی در حرفی که در زاویه بالک است  
که آن است است است است شود که مواضع با حرف اسمی که نهاده  
شده است بر محیط دایره و آن است است است و مواضع ظاهر شد  
میان عالم غیب و نهاده و از لطایف سرهای این دایره است  
که چهار وندی که در این دایره است قطع کرده است بدو قطب چنانچه دایره  
بچهار بخش شده است و در ربع اول از صفات واحد صمد چهار است و در ربع  
دوم از بالا از صفات رحمن رحیم غفور است که باسم تقدس الهی مذکور شده است  
و این دو ربع بالار و دو ربع بابان مقابل است چنانچه ربع که متضمن صمد و رحیم  
تعداد است مقابل او ربع هم است که در عباد لئالنا عبادنا و در ربع  
حرفی که علامت این ربع است الف است که در پهلوی او ج نوشته شده است  
که اشاره است به اسم که واحد صمد چهار است و لطایف عدد و حرف و عباد  
لئالنا عبادنا است که آن یازده است و از اینها سر لطیفی ظاهر شود که آن کلمه  
که عباد لئالنا عبادنا است و حرف صفات مذکوره که دایره صمد و چهار است

میان او و میان لبه دایره که تعلق بعالم خلق دارد که محل کون و فساد است  
ازین جهت خطها در میان فاصله شد و چون هوی و نور و تمکلی و تشبیه  
از عالم کون و فساد بود و در محیط دایره نوشته شد فاصله کرده شد  
میان او و لبه دایره که خطوط و چون عباد از عالم خلق بود و در لبه دایره  
نوشته شد و خطهای فاصله کشیده شد و این سیزده کلمه که در تحت او  
سر برکت توفیق او است که چون توفیق عالمی و دانش و در انهم محیط در  
پروان دایره نوشته شده بود و این حرفها اشارت بدلت یز که عالم  
کون و خلق در میان دایره است و در و رای او در خط است که با بی باری  
این عالم است که فاصله است میان عالم امر و عالم خلق و هر یک از دو بار  
دو حرف دارند زحاک که بر دو طرف بار و واقع شده است و عدد  
آن هفده است برین نوع که از صفات الفیک و ج است و الفیک و این  
مواضع عدد و حرف و الف و ج و انهم محیط و آن هفده حرف است که  
درین که دانش و در انهم محیط در پروان دایره نوشته شده است است  
که چون متصف است با حاطه و فردانیت اول اسم الهی الف است که برین متصل  
مینت و در آخر اسم الله حرف ثانی است که آخر آن هم الف است که بعد از و

میان

و حرف فردانیت که این ب است و است باعد و اسم الحجاب جمل کلمه  
نو و نه نو که عدد اسماء جنی است و چون ربع دوم که از دایره که متضمن الله  
رحمن رحیم غفور است و مواضع است با ربع چهارم که در و نوشته شده است  
متکلی قدرناک با انوار و حروف زو جیت که در مقابل فردانیت است که  
نهایت قطر نوشته شده است و در زیر او ج که علامت است است  
چنانچه که گذشت این هفده حرف است و موافق است با حرف و متکلی قدرناک  
با انوار زیرا که متکلی سمیت ناقص که مای او در کفین و نوشتن بقصد و از لطایف  
سرهای که درین دایره است است که چون نظری بر حرف که بر وند اعلی نوشته  
شده است که آن اسم است که هر ش سیر المیزین علی علیه السلام در واقع اشارت  
فرمود که در و جلال پیدا شود هرگاه که آن را بجز و اضافی کنی بر و آنچه  
در وند فعل است که دست نه نو و موافق است با کلمه شش اسم الله  
است چنانچه که گذشت و باعتبار این که کمال سر و درین دایره سده است  
باعتبار اسم که شش است بر و نو و نام نوشته شد در میان دایره که  
نکات عشره کلمه چون شش اسمی که نوشته شده است در تحت محیط دایره  
از عالم امر نو و نه از عالم خلق نزدیک محیط نوشته شد تا فاصله باشد



همچو جزو یکریخت که الف که علامت فردانیت است بهم اول است و بهم آخر پس  
حق تعالی محیط باشد به هر جزو نوشت شده است در مقابل آن آیت در طرف  
دیگر را به بل هو قرآن مجیدی لوح محفوظ و چون ایحال از عالم امر است نه از عالم  
خلق و از علامت خاصست از حروف که اشارت بر نسبت و آن حرف  
الله است که یازده است زیرا که الف سرخوست و در اول منش و با دور  
حروف سه اسم که در حد صفا است یازده است مجموع بیست و دو باشد  
که موافق عدد حروف بل هو قرآن مجیدی لوح محفوظ است چون شرح این در  
تمام دانش بدانکه این اسم عظیم است که در دعای اشکاف بسیار کرده اند و از آن  
آن بودی که امیر المؤمنین و قبله المومنین صلوات الله علیه بیشمار اوفاد  
شدی سن زهار این هرگز نمیکردم بدانکه بعد از آنکه اشارت کرد در این  
دایره باسم عظیم بقصیل که گذشت اشارت کردید آنکه اسم عظیم است  
چنانکه مشهور است چنانکه کشف بعد از قول تعالی تلك عشرة کلمات کلید بل  
هو الله و سر این است که همه اسما و صفات راجع است بر این اسم پاکست  
و توحید این است که هر حرف هم مقدس است الف لام و هر یکی از آنها  
که نکرده باشد چون قصد تعریف کند ابراهیم او را بل نود الا بالصف و لام

چون

چون بنویسند اول و آنست نصف دوم را در خط کن که لام و ناست  
که اشارت به دل پس است اسحق او شرف و در قرآن مجید اشارت بهین  
شده است که ولقد اسما الحسنی و حضرت است صمد علیه و آله و سلم اشارت  
بهین فرمود که آن قدر تکرار و تعین که اسما حسنیه و دل الهیه و معنی حسابها  
در سال که سن نوشته ام و زبده المصنفات نام کرده ام در اینجا مذکور است  
بسیار است هر شد که همه اسما منسوبت باسم مقدس الله و او منسوبت باسم  
و آنکه در دایره نوشته شده است با الهی کویا اشارت به نسبت  
که بر المؤمنین علیه السلام اشارت کرده است را و هدایت نمود که کشف  
این را کردم بغواید سر اسم عظیم رسیدی بدانکه قبول دعا موقوفست بر آنکه  
و عاکنی باسم عظیم بدانکه که اعظمست و دانش صفت اعظمت متروکست  
بر آنکه آنکس که دعا کند اعراض کرده شده باشد از نماز و سوره و بتاهی دل  
متوجه حق باشد و قطع نظر از جمیع سوره و سوره کرده باشد و هیچ جزای مانع نفع  
و صراحت و معنی نداند غیر از حضرت حق هرگاه که صدای تعالی را بدین وجه بگوید  
و دعا را در دلت و دوازده کسی را که دل مشغول باشد زن و فرزند و مال و مانند  
آن و زمین او مگر در باشد بخیرال معاش و بصیرت باطن او پرشیده باشد

بکثرت مجامع اول و بر باشد از دوستی بزرگی و مکتوبت او را نرسد که گوید  
که مرا اسم عظیم وصل شده است و از چنانست که اگر مردمان خدا را باسم الله  
خوانند دعا عاشان استجاب شود و اینست تمام احوال دایره مذکور و کلمه  
چند که متعلق است به تفسیر فایده که سبب توحید و تفصیل گذشت است نوشته  
می شود و چون دانشی که این دایره شملت بر سرهای گذشت در توضیح تفصیل  
آن کلمه چند گفته می شود و بدانکه آنچه مذکور است در دایره بر سر است اول  
و میان و آخر هر چه بر سر گفته شده است در اول تعلق به ابتدا دارد و هر چه  
بر سر گفته شده است متصل دایره تعلق بپایان دارد و هر چه بر سر در میان دایره  
نوشته شده است نزدیک بپایان تعلق با آخر دارد و چون دلالت رموزی  
که نوشته شده است در دایره موقوفست بر دلالت حروف جهت آن  
حروف را مقدم داشته شد چه از حروف رموز مرکبات معلوم شود و پس  
مبدأ باشد که یکی مرکز دایره باشد و هر چند دایره نزدیکتر به مرکز باشد  
دایره شکت تر باشد نسبت بآنچه دور تر است بچنین دلالت مرکبات  
در رموز هر چند دور تر از مبدأ باشد شکت و تر باشد در دلالت بر آن  
معانی پس چون ترکیب مرکبات بکار رسد که از وجه معانی فهم شود و اول

باشد

بر همه معانی کند این نهایت و دایره باشد که جمع کرده باشد ابتدا و انتها را  
و اشارت باشد بدانکه عالم نزدیک با آخر رسیده و چون دانشی بدان که  
تفصیل مراتب و دلالتها را بر نماز ابتدا تا انتها اول بدانکه حروف و سوره  
که نوشته شده است در دایره و نسبت پس بر دایره باشد پس قاعده دانست  
کند که غشاه رمز است نسبت باشد برین تفصیل اول حروف رموز دوم  
عددی که بهتبع علم حروف دارند سیم سباده چهارم معاد امول سادای  
چشم باقی از سواد امول سواد بعد از حذف مکرر ششم سباده هفتم سباده  
حساب جمیع حروف سیم مقدس ششم باقی حروف سیم مقدس بعد از  
حذف مکرر نهم سواد حروف سیم مقدس و سیم باقی از سیم مقدس یازدهم  
عددی که مقدس میباشد بجهل در دایره حروف سیم که محبط است بجهت دایره  
سیزدهم حروف همین اسما یا سباده چهاردهم حروف اسما و فی دایره  
که ابتدا نوشته شده است یا نوزدهم حروف سیم که در فی نوشته شده  
است از طرف ششاز نوزدهم حروف مجموع اسما و سباده که در اندرون دایره  
نوشته شده است مقدم جمیع اسما که در اندرون و بیرون دایره نوشته  
شده و جمیع اسما مذکور بی سباده نور جمیع اسما و سباده سیم حروف



بریک از او ایست که در برون دایره نوشته شده است و از بنما معلوم شود و بعد  
که دود است از ابتدا ظهور و حضرت صلی الله علیه و آله وسلم برین دیده حضرت  
صلوات الله علیه و آله وسلم در که مبعوث شد در که دعوت صادق می کرد  
تا هجرت کرد و بعت عقبه اولی شد بعد از آن بعت عقبه دوم شد بدو  
حروف روزی که نشانه است از اول بعثت تا سال عقبه بود و یان  
و حرف شهادت بدست و حرف سبادی و سه که مقابل دست اشارت  
از سال بعت تا هجرت که یزوه سال است و حرف و ده اسم مقدس که یازده  
است از وقت هجرت تا وقت رحلت این اشارت بدست و سبادی  
با سواد اصول حرف هم مقدس و دوازده است اشارت از وقت رحلت  
آنحضرت تا کشته شدن عمرو که که اخلاصه کنند سبادی را با اصول هم  
الله و دوازده شود اشارت از وقت کشته شدن عمر تا وقت کشتن  
عثمان تا وقت شهادت حضرت امیر المؤمنین علی صلوات الله علیه و آله وسلم  
مقدس و سه اسم و یک شانزده شود اشارت از کشته شدن عمر تا وقت  
شهادت حضرت امیر المؤمنین علی صلوات الله علیه و این شانزده است  
و هر که که سبادی را که سه است ضرب کنی در اصل از ضرب اسم مقدس و در طرف

الوصف و

[illegible]

دیگری بخیری زمین فرو رفت که معلوم شد که کمی رفته است و همچنین بکر  
برنکی در لایقه زمین فرو رفت این در زمان خلافت متوکل عباسی بود  
و او را ضوئی عظیمی هدا شد و خط را بسیار کرد و هر که و جمع کنی حروف را  
و اسمای که نوشته شده است در داخل دایره و بیرون دایره که بسته  
و دو طرف اسم مقدس را که انشت و با شش شود و چون ضرب کنی مجموع  
که بسته ششست حروف اصول اسم مقدس که چهارست صد و چهار شد و این  
را ضرب کردیم در سیادی که سه است سیصد و در نوزده شد و این سیصد  
که تراسطی جمع کردند و غارت خانه کعبه نمودند و همچنان را قتل کردند و رکن  
خانه کعبه خراب کردند و حجره را دور کردند و مکانیای ایشان بسیار است و این  
در تواریخ و هر که میدانی که سه است در اصول سیادی که نه است ضرب کنند  
بسته و هفت شود و این را در حروف اسم الله در معن و در جم و غفور که  
پانزده است ضرب کنی که چهار صد و دو حاصل شود و این سال انقراض دولت  
ال بوده است از ملوک بنجم و دیلم و ابتدای پادشاهی سلجوقیانست  
و هر که جمع کنی سیادی را که سه است و حروف اسم الله را ربع که شانزده است  
و ضرب کنی در حروف رموز که ده است صد و نود شود و این را در سیادی

درست

سرت ضرب کئے پانصد و ہشتاد و نو درین سال اٹھماہی دولت خلفای  
مصرین است کہ بنی فاطمہ بودند و ہر گاہ عدد اسماء حسنی کہ نو و نہ است  
جمع کنی باعد و صرف بل ہو قرآن مجید فہ لوح محفوظ صد و پستیک  
نود و از در و حرف اسم مقدس کہ چہارست ضرب کئے چہار صد و ہشتاد و  
چہار نود و باز سبار کہ سرت در و حرف اسم مقدس بعد از نصف مکرر کہ  
سروہ نو و ضرب کئے پانصد و ہشتاد و سر نو و این سالیت کہ پانچ  
فرنگ بطرف شدہ است از بیت المقدس بکراشد از این و این  
سلطان ملک الناصر صلی الدین یافت کہ فرنگ را از راجہی دور کرد  
چون سبار را کہ سرت در عدد اسم مقدس بحباب جبل کہ کشت و شست  
ضرب کئے صد و نو و ہشت نود و اصل ضرب را چون اضافہ کنی با حروف  
اسم مقدس کہ یازدہ است و ضرب کئے این حکم را در اصول اسم مقدس بعد از نصف  
مکرر کہ سرت شصت و پست و ہشت نود درین سال سلطان ملک  
حوزر می نکت یافت و دولت او افرشد و سار غالب شد و ہر گاہ کہ  
اضافہ کنی بہین شصت و پست و ہشت حرف ابجد علی را کہ صدہ است  
شصت و چہر و چہار نود و این سالیت کہ دولت حوزر زمرہ افرشد











الحقايق باقدام الفتوح والولاية وقد ناسج طريقا بعلوم النبوة  
والهداية لغيوب الوفا وغيوب الذي وقتنا السيف والعلم  
في العاقل ولواء الهدى للآجل واسباطنا اسباط الدين وحققنا  
اليقين ومصايح الام ومفاتيح الكرم فالكليم حلة الدين الا  
صطفاء لما عهدنا منه الوفاء ودفع القدس في جنات الصا  
فوة وامر من صدينا الباكورة وشيعتنا الفتنة الناجية  
والفرقة الذاكبة صار والنار داء وعونا وعلى الظلمة لنا  
وعونا وسنجار لهم ينابيع الحيوان بعد لطي النيران لتمام  
المرحلة وطواسين من النبيين وهذا الكتاب حرة  
موجبة لرحمة قطر من بحر الحكمة وكتبه الحسن بن علي العسكري  
سنة اربع وخمسين ومائتين اذ لما جعفر صادق عليه السلام  
يرسدها كذا والفقار اجاز والفقار نام كرمه فومود لانه  
كان في وسطه خط في طوله مشبهة بفقار الطير كان طوله  
سبعة اشبار وعرضه شبر نزل الله تعالى ادم من الجنة معه  
ذو الفقار وخلق من ورق اسف فيه باس شديد وكان به نجا

ادم

ادم اعداء من الجن والشياطين وكان الانبياء يحاربون  
به بيني وبينهم وصحى بعد وصي فودته امير المؤمنين بخاربه  
به قال جعفر الصادق عليه السلام هبط جبرئيل يوم بدر من السماء  
وكان معه ذو الفقار وعلية من فضة وهو عندى مضون  
سحق است كبره ان ذوالفقار كفت كدريمان اذ خطى بود روزشاه  
فقرنا كدريشت اوي ست در دراني او مفكر شير بود وپنهاني اوي شير  
مذاني تعالى چون اوم را در بهشت زمين درست و ذوالفقار بار بار بود  
و مذي تعالى ذوالفقار را از بركت مورد بهشت افزيد بهشت در بهشت  
عظيم بود و ادم هر كه كبر جنيان حرب كروي بدان حرب كروي و نجدين  
اينها و اوصيا بون شير حرب كروي تا اكنه شير بر رسيده و اكنه شير  
فرمود كه مير شير روز جنگ به كه زارسان فرود آمد اين شير پيش رفت روز  
از كلام حضرت امير المؤمنين عليه السلام است از جنگ كدريشت با اكنه شير  
كفته و اكنه شير من نفعه بباطله جاش عند اللقاء و  
في احد من اخوانه فشره فليذب عن اخيه بفصل جدي به التي  
فصل بها عليه كما يذب عن نفسه فلو شاء الله لجعله مثله

ان الموت طاب حيث لا يعقوبه المقيم ولا يجزع الفاربان اكرم  
الموت القتل والذي نفس ابي طالب بيده لا فضيلة بالتي  
اهون علي من حمية علي الفرائش هم انكلمات حضرت امير است  
عليه السلام و در نهج در ذكر احوال بغير صلوات الله عليه وآله  
وسلم قد جفر الدنيا وصغرها واهونها واهونها وعلم ان الله  
ذواها عنه آياتا و بسطها لغيره استقارا فاعرض عن الدنيا  
قلبه وامات كرها من نفسه و احب ان تغيب زينتها عن  
يمينه لكيلا يتخذ منها رياسا او يجل في مقامها بلغ عن ربه  
معددا و يصح لامته منذ اذ و على الجنة مبشرا بحق بخر النبوة  
و محط الرسالة و مختلف الملكة و معادن العلم و ينابيع الحكمة  
صرنا و جينا ينسط الرحمة و عدونا و مبغضنا ينسط السخط  
بما انكلمات حضرت امير است عليه السلام و در نهج البلاغة و در نهج  
حضرت رسالت صلى الله عليه وآله وسلم اختاره من شجرة الانبيا  
و مشكات الضياء و ذوا بة العليا و سر البطحا و مصايح الظلمة  
و ينابيع الحكمة و رايه اند انجيل بن زياد نكفي كذا را حقا

حضرت

حضرت امير المؤمنين بود عليه السلام كذا و رسيده كذا مالك  
والحقيقة كذا كفت اولست صاحب سر حضرت فومود بلي و كن  
يتشع عليك ما يطعمني پس كحل كفت كه او مثلك تحب سايد  
پس حضرت فومود حقيقه كشف حجات الجلال من غير اشارة  
پس كحل كفت كه زدي بيانا حضرت فومود محو الوهوه و محو  
لعلوم پس كحل كفت زدي بيانا حضرت فومود هتك السر  
لقبلية السرب كحل كفت زدي بيانا حضرت فومود كه يذب لا  
صدية لصفة التوحيد پس كحل كفت زدي بيانا حضرت فومود  
نود تشق من صبح الازل فيلوع على هياكل التوحيد انا و كحل  
كفت زدي بيانا حضرت فومود اطفى السراج ففقد طلع الصبح  
روايت است اذا امام جعفر عليه السلام الوام موسى عندها  
وعصى موسى عندها و نحن و دنة النبيين و هم حضرت فومود  
علما غابر و مجرود و نكت في القلوب و نفوق في الاسماع و ان  
عندنا الحق للاسر و الجفر لا يبيض و مصحف فاطمة عليها السلام  
وان عندنا الجامعة فيها جميع ملكتها اليه الناس غار و عليت



با چرخ خاها آمد و بنو علیست بلخه گذشته است و نکست  
 قلوب الهام است و غفر و سامع او از فرشتگان است که او را نشانی  
 اید علیهم السلام شنیدند ی بی انکه اجسام ایشان را بیند خست  
 احمد و عایشه که سلام بفرموده علی علیه و آله و سلم در اینجا  
 بود و از این رو نیارند الا با یام قایم علیه السلام و جعفر ایض  
 و عایشه که تویله موسی و یحیی علیه و ذنود او در اینجا  
 با جمل کتب عزله و اما مصحف فاطمه روی باشد از جمل حواشی  
 ایام و اسما ملوک تار و قیامت و اما جامع کتابت  
 که هفتاد کن طول او باشد جمل از املا رسول الله است صلوات  
 الله علیه و آله و سلم از زبان مبارک حضرت و بخط امیر  
 المؤمنین علی علیه السلام است که در اینجا احکام شرعی تمام باشد  
 تا از شر و قد شریعه که در نزد نقل است از امام جعفر  
 علیه السلام که معاویه از امام حسن علیه السلام پرسید که چه میگوید  
 از آن خبر که پیغمبر صلوات الله علیه و آله و سلم در معراج خدا را دید  
 بر کدام صورت دید و چه کوئی در باب حدیثی که روایت کنند  
 که خدا را

که خدا را در قیامت اهل جنت ببینند و در چه صورت ببینند الهام  
 علیه السلام تبسم کرد و گفت یا معاویه چه زشت باشد که آدمی  
 هفتاد سال یا هشتاد سال در ملک خداوند زندگانی کند و نعمت خدا  
 خود و خدا را نشناسد بعد از آن فرمود یا معاویه ان محمد صلی الله  
 علیه و آله و سلم ثم یری الرب تبارک و تعالی بشاهده العیان  
 فان الرؤية علی وجهین رؤية القلب و رؤية البصر یعنی عی بالروح  
 و رؤية القلب فمفصیصین با الرؤية رؤية البصر فقد کفر بالله  
 و یا یانه کا قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم من شبه  
 خلقه فقد کفر یعنی پیغمبر فرمود صلوات الله علیه و آله و سلم خدا را  
 هر که بنحیث ننید و دیدن بره و وجه است یکی دیدن دل است  
 و یکی دیدن چشم آنکس که گوید که خدا را چشم دیدم ام آنکس حق گفته  
 و آنکس که گوید که خدا را چشم ظاهر دیده ام او کافر است بخدا و آیات  
 خدا را ننک پیغمبر فرمود که هر که خدا را بخلق مشابه کند در دیدن او کافر  
 فرستاد  
 این رساله است منتخب از لعمه نورانی که شیخ عالم ربانی ابو العباس بونیه قدس

سوره ضعیف فرموده در این ضعیف فقیر از بابی کرد تا بر طایبان اسان کرد  
 ان شاء الله تعالی بدان و تفکک الله یعمل الاسماء که هر یکی از اسماء الله  
 را عددی میراست که بیان عدد و فاکت در هر کس که بعد نماید بر سر و قاعده  
 است که اسمی که نسبت آن حاجت باشد استند و الف لام تعریف از و نون  
 و بحساب جمل که بر هم بچند و پسند که نسبت پس از اسم آنقدر در در وضع نماید  
 یا در کتب زیاد و نقصان مثال لکین و للمتعالی الف لام تعریف  
 پسند از دیگر و متعالی بحسب آنچه که بگوید و مقصد و مقصد و در عدد و نون  
 آید در جای فای بعد از نماز این مقدار بگوید یا زیاد و نقصان که البته  
 مقصود و حاصل شود ان شاء الله تعالی هذا شروع فی المقصود هو این ذکر است  
 لایق با اهل کمال هر کس که بیاورد نوبت این اسم بگوید از این محاسب کرد و الله  
 الباری این اسم در دیت و چهار نوبت بیاورد کف و لایق جمعیت که  
 هنوز بکمال رسیده اند از نوتها ن شیر المصنوع المبدی المعبد المحی المیت  
 این پنج اسم است که هر روز و شصت و پنج نوبت باید گفت که در وقت سبک  
 مستبدی الاصل الاصل این دو اسم می و نوبت بگوید که لایق سبک  
 در روز توحید الصمد این اسم صد و سی و چهار نوبت بگوید که لایق است

بکسان که کبر سبکی گرفتار باشند العقال صد و شصت و یک نوبت باید گفت  
 از هر روز و غم و فکر که در دل شود و فرج و سرور آورد البصیر السبع این دو اسم  
 چهار صد و شصت و دو نوبت بگوید از هر پنج روز و عا از هر کار را می حاجت  
 مناسب است الحی القیوم این دو اسم صد و هفتاد و چهار نوبت بگوید  
 از هر طلب جاه و عزت و زیا و در رزق و از هر ذل و صم تا طمع افساب  
 ملازمت که در تقصود باید التمجید این دو اسم چهار صد و چهار نوبت  
 بخواند مناسبت از برای مظهران و ضایقان الملک المقدوس این  
 دو اسم در دیت و شصت نوبت بخواند از هر طلب رتبت و رمت و زک  
 خصوصاً پادشاهان العلی الکبیر العظیم المتعال این چهار اسم که هر روز  
 و یا نقد و سیزده بار بخواند از هر علو و رفعت و عظمت الحفیظ  
 نصد و نود و شصت نوبت بخواند از هر کسان که در جایها خوفناک بترند  
 و در آخر بگوید یا حفیظ یا حفیظ و همچنین اگر عددی او و فقی سارند  
 و معروف او بکسر کنند یا در ظاهر فاقی و فقی و فقی و فقی فاقم شرف  
 نهند و در شرفه شمش کنند از جمله و اقفا این کرد و در ضرر و ضرر و ضرر  
 امنیت که نموده است العزیز الحبی و المتکبر این سه اسم را نه صد و











کمی نویسد از هرگاه در داده کسی ترا  
 دوست دارد و کسی را هم  
 الهادی کن با اسم خود و  
 اسم آنس در دورتی بنویس  
 و بخور کن بجزی که خوش بوتر  
 از و بنا شد و این ورق را  
 مصلی سازد میان بوی خوش و دفن کن و در زمین و این اسم الهادی را بنویسد  
 همچنان پیشی که دردی که بر او برسی البته صورت نکسیر نیست که یکی اول حرف  
 نام خود را بعد از حرف اسم الهادی بنویسی بعد از آن حرف از حروف اسم آنس  
 خواهی بنویس چنانچه حروف اسم آنس در میان حروف اسم الهادی و حرف  
 اسم تو باشد و چنین دوم و سیم بنویس تا سطر تمام شود بعد از آن نکسیر کن بوی  
 که گفته شد و درین باب بعضی چنین روایت کرده اند که اول حرف نام خود  
 بگو و بنویس در پایان او حرف از حروف اسم الهادی و بعد از آن حرف از اسم  
 آنس که داده دوستی او کرده باشی در زیر آن بنویس چنانکه سطر شود بعد از  
 تقسیم کن این سطر را بر سطر دیگر کن تا اول هر سطر از همان سطر شود و در اولی

نسخ

نسخ عبدالمکرر مذکور در هلاک کسی یا منزل او شش فاکت در داده آنکس بر در یا از بر سر  
 پای او کوب او و کف خود را بکشت پیش خود بنویس بر وی لاوی ده بار و در  
 باری که نویسی بعد از نوشتن بگوید المغضوب علیهم ده بار چنانکه نوشتن ده بار  
 باشد و خواندن صد بار و بعد از آن دفن کن در خاک را در جای دگر و قبول  
 این است که آنکس که در حق او خواند نویسی فاکت باشد که هیچ باب اصل و بنیاد  
 و با وجود این در نوشتن و عمل کردن این خطر عظیم است باید که ز غذا برسد  
 درین هر که خواهد که غنی شود روز جمعه چون از نماز فارغ شود یا طهارت در  
 که شستل باشد بپایین دوم شش کند این دو اسم را بر یکدیگر و با وضو و کعبه  
 ذکر الکا فی الغنی شود و معکف شود و هفت روز چنانچه بعد از نماز غیر از یک نگوید  
 از او را و غیره غیر ازین دو اسم اندک زمانی بر او بگذرد که غنی شود و ابوالعباس  
 بوفه گفته است که شخصی غنی را کفم که چنین کرد و باندگ و قتی غنی شد و عداوت  
 کرد بان دو اسم احمد بن ایوب بعد از آنکه شش کرده بود چنانچه گفته شد  
 چهار روز گفت که بعد از چند روز دیدم که سقف خانه من شکافیده شد و قبول  
 فقط را بر پایه ز سرخ بر بالای من ریخت و گفتند ای اعدا که زاده کنی زیاده  
 کنیم و اگر قناعت کنی بس است ترا پس صد خدا و شکر او کنیم هر که کسی اسم الفتح

از این

الرزاق اللطیف را بر گشاید و شش کند در وقت نماز صبح که با وضو باشد  
 بعد از آنکه هفت روز روزه گرفته باشد چنانچه روز هفتم روز جمعه باشد شش  
 کند اینها را بکشد و نیز بکشد و بخور کند و بکشد و در غفران و بعد و جز اینها را  
 بخورد و در آن مشغول باشد بعد از قوت و طاقت که در خواب بپایان  
 میطلبی و بعد از آن حاصل شود آنچه مطلوب توست بر وجهی که دیده باشی که شش  
 نماند اسم الفتح را بکسیر و بطریق اولی که از کتب فانی بر او بکشد یا در  
 رزق و جاده و شکلهای او بکشد تا آن شود و او را زنده بگردانند و چون آید و رزق  
 او از جای که کان نهشته باشد بدو برسد و هر چه روز دنیا خواهد حاصل باشد  
 چرا که فتح آن باشد که همه در این شکل بکشد یا بعضی خود در رزاق است که هر  
 رزقی که خواهد بود در از هر جنس که باشد و هر کس که بنویسد و فانی این دو اسم  
 و یا خود در رزق باشد و بگوید نماید از لطف منادی تمام اینست صورت دهن

۱۲۳	۱۲۵	۱۲۸	۱۱۴
۱۲۷	۱۱۵	۱۲۱	۱۲۶
۱۱۶	۱۲۳	۱۲۲	۱۲۰
۱۲۴	۱۱۹	۱۱۲	۱۲۹

هرگاه این سه اسم را الله و الله و الله و از ب این سه اسم بکشد در هر جمعی عددی شش  
 کند بسخنی و همه بشکری که خواهد که غالب شود و بسته باشد دشمن بگویند و بدو  
 نماند این صورت شش ملا کرده اند صورت این است

۲	۳۰	۵	۳۰	۱	۵	۳۰	۳۰	۱
۲۰	۵	۳۰	۱	۵	۳۰	۳۰	۱	۲۰
۵	۲۰	۱	۵	۳۰	۳۰	۱	۲۰	۲۰
۳۰	۱	۵	۳۰	۲۰	۱	۲۰	۳۰	۵
۱	۵	۳۰	۳۰	۱	۲۰	۲۰	۵	۳۰
۵	۳۰	۳۰	۱	۲۰	۲۰	۵	۳۰	۱
۳۰	۳۰	۱	۲۰	۲۰	۵	۳۰	۱	۵
۳۰	۱	۲۰	۲۰	۵	۳۰	۱	۵	۳۰
۱	۲۰	۲۰	۵	۳۰	۱	۵	۳۰	۱

حرف طاب حرفیت که اول هر آنست و محیط لغیب نظر از هر کسی که بخواهد  
 بحسب باطن بپوشد و آنچه مناسب بحسب ظاهر را دی او را شکل برین پنج حرف  
 و صورت او چنانست که خواهد آمد و او شکل قهر و غلبه است بر دشمنان و ذکر او این







وی در سحر بود ساعتی هر که در کفش کریمن گونید که امام زین العابدین  
علیه السلام در نیم شب طعام بردوش کرشی بر دی بنجانهاء در دوش آن بیدان  
را دی چنانکه کسی ندی که وی کیست چون پرسیدندی که چه کسی جواب داد  
که ترا این چه کار ربنده زبند که آن خدا تا انک بعد از مرگت او علیه السلام  
ظاهر شدی چون آن طعام پایشان غیر رسید بپسند که آن رزوی بود همچون  
زر جگر که او را در وقت غسل در خدمت بودندی پهلوی وی را دیدندی که  
سیاه است که شد ویر که گشت کرده است امام علیه السلام گفت  
از بس بار طعام بردوش کرشی و بدرفاختی صلی بروی این رز را زبانیست صلی  
الله علیه و آله العظمی الطیبین الطاهرین را دوست ز امام جعفر صادق  
که شخصی را او نام با او در دین عداوت کردی و در مقام زدر او و دشمنی او  
بودی کیشی ز ربه عبادت بر پای بودا پوخته رزوی شنید که گفت  
در مناجات یا ذا الْقُوَّةِ الشَّدِيدِ یا ذا الْحَالِ الشَّدِيدِ یا ذا  
الْعِزِّ الَّذِي كُلَّ خَلْقٍ كَلَّمَكَ هَذَا هَلْ الْفَقِي هَذِهِ الطَّائِفَةُ وَتَقِي  
بِئْسَ مِثْلَهُ فَيُطْلَى اَوْرَزَهُ که او بدو فرغ رسید و رفته از او دور  
نمود و فریاد برخواست چون بداند رنشد او را گشته باشد روایت

از امام جعفر علیه السلام که فرموده است إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَرَادَ يَنْشَأَ  
وَلَدًا مِثْلَ شَيْئَانَا أَرَادَهُ يَنْطَلِقُ عَنْ عَنَّا وَأَرَادَهُ مِثْلَ الظُّهُورِ  
لَنَا فَأَمَّا بَلَّاكَ فَتَسْخَلُ بِنَا أَرَادَهُ يَنْعَمُ أَرَادَهُ مِثْلَ ابْنِي كَنْزِ نَزَرْتُ  
که صدای تعالی بر افریدن ما را داده کرده و آنچه ما را داده کرده و ما پندار داشته  
و آنچه زما را داده کرده از علما و طاعتها طریق از ابا امامت و چه میشود و اما که خود را  
مشغول داریم بغض آنچه ما را داده کرده است و نیک کنیم آنچه زما را داده کرده است  
و کوفرت در قدر فرموده است که امر بین امینین لا یضر و لا یغنی فرموده  
که قدر کالیست میان دو که چنان نیست که صدای تعالی ما را چه بسیار  
افزاید باشد و نیست چنانکه هر که را بگذارد شتابد و کوفرت در دعا  
خود این کفای لَكُمْ لَكَ لِحْدَانِ اِنْ اَطَعْتَنَّا وَلَكِ الْحِجَّةُ اِنْ عَصَيْتَنَّا  
لَا صُنْعَ لِي وَلَا لِعِزِّي فِي حِسَابٍ وَلَا حُجَّتَ لِي وَلَا لِعِزِّي فِي حِسَابٍ  
شخصی روایت کند که بگذشت امام جعفر صادق علیه السلام رثم کفهم باین رسول الله  
من رسیدم بدر خانه فوجی همتی نهشته بودند و میگفتند که خدا را چه  
بجو روای ادریمان و بعضی دیگر میگفتند که او را دوستت بجو روایت  
است لال میگردند بقول صدای تعالی که فرموده است که صفت بدی بشارت

و بعضی میگویند که خداوند تعالی هر چه بر او نزدیک است را بر او نسبت می‌آید  
باین رسول الله اکرم تر کرده بود و نسبت فرمود اللهم عفوک  
اللهم عفوک یا مؤمنین نعم له و جمعا کا الوجوب فقد اشرك  
ممن نعم ان له جمایع کجوامع الخلقین فهو کافر با الله فلا  
تقبلوا شهادته و لا تأكلوا ذبحه تعالى الله عما یصفه المشقون  
یصفه الخلقین فوجه الله انبیاء و اولیایه و قوله و قد  
بیدی نالید القتی لکوله و یدیک مضمر ممن نعم ان الله  
فی شیء ان علی شیء ان حولک عن شیء شیء الی شیء او یحکمه  
شیء ان لا یستعمل شیء فقد وصفه بصفة الخلقین والله طا  
لی کل شیء فلا یقاس بالانقیاس لایثبه بالناس و لا یحلو  
منه مکان و لا یستعمل به مکان قریب فی بعده بعید  
تقریه ذالک الله ربنا لا اله الا الله عین من اراد الله احبته و کلمه  
بجمله الصفات فهو من الموحیدین و من احبته بعینه هذه  
الصفات فالله منه ربی و نحن برأینیه بعد از ان وصف  
انحضرت اینا اولو الکلیات الذین علما با الفکر حتی

وَرِثُوا مِنْهُ حُبَّ اللَّهِ فَإِنَّ حُبَّ اللَّهِ إِذَا وَدَّهُ الْقَلْبُ بَخْسًا بِهِ  
وَأَسْرَعَ إِلَيْهِ اللَّطْفُ فَإِذَا نَزَلَ مِثْلُهُ الْقَلْبُ صَارَ مِنْ أَهْلِ الْغَيْبِ  
فَإِذَا صَارَ مِنْ أَهْلِ الْغَايِبِ نَزَلَ بِالْحِكْمَةِ فَإِذَا نَزَلَ بِالْحِكْمَةِ صَارَ  
صَاحِبَ الْفُطْنَةِ فَإِذَا نَزَلَ مِثْلُهُ الْعُظْمَى عَلَى فَنَاءِهَا بِالْفُتُونَةِ  
فَإِذَا عَمِلَ بِالْفُتُونَةِ عَرَفَ الْأَطْبَاقَ السَّبْعَةَ فَإِذَا نَزَلَ هُدًى  
الْمِثْلُ جَلَّ شَمْعُهُ وَحُبَّتْهُ فِي مَا لَقِيَهِ فَإِذَا عَمِلَ ذَلِكَ نَزَلَ  
مِثْلُ الْكِبَرِ فَعَايَنَ رَبَّهُ فِي قَلْبِهِ وَوَرِثَ الْحِكْمَةَ بِغَيْرِ مَوْتَةٍ  
لِلْحُكْمَاءِ وَوَرِثَ الْعِلْمَ بِغَيْرِ مَوْتَةِ الْعُلَمَاءِ وَوَرِثَ الصِّدْقَ بِغَيْرِ  
مَوْتِهِ الصِّدِّيقِينَ فَإِنَّ لِلْحُكْمَاءِ وَرِثَ الْحِكْمَةَ بِصُمْتٍ وَإِنَّ  
الْعُلَمَاءَ وَرِثَ الْعِلْمَ بِالطَّلِبِ وَالصِّدِّيقِينَ وَرِثَ الصِّدْقَ  
بِالْمُنْشُوعِ وَطَوَّلَ الْعِبَادَةَ مَنْ أَحْبَبَهُ بِمِلَّةِ السَّيِّئِ أَتَمَّ أَنْ  
يَسْقُطَ وَأَمَّا أَنْ يَرْتَفَعَ وَأَلْزَمَهُمُ الَّذِي لَيْسَ قَلْبُهُ وَلَا يَرْتَفِعُ إِذَا  
لَمْ يَرْجِ حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى وَلَمْ يَعْلَمْ بِمَا أَمَرَ فَهُوَ صِفَةٌ مِنْ كَلَمَةٍ  
بِعَرَفِ اللَّهِ حَقَّ مَعْرِفَتِهِ وَكَلِمَتُهُ حَقَّ حُجَّتِهِ فَلَا يَنْفَكُ لَوْ  
عَمَّ نَصِيحًا عَنْهُمْ وَمَعَايَا تَتِمُّ وَكَلَامُهُمْ وَعَلَوْهُمْ فَأَنَّهُمْ خَيْرُ مَنْزِلَةٍ







وَرَبِّهِ فَيَذَلُّكَ لَيْفَ جَوَاهِرٍ مِّنَ الْجَبَلِ مَنَاسِكُ  
وَأَوْخَىٰ نَبَأَ الْخَلْقِ لَئِن لَّيَّدِي مِنَ الْجِبَالِ يَبُوءَ مِمَّنَّ بَشَرًا  
وَمِمَّنَّ بَشَرًا مِّنْ كُلِّ شَيْءٍ فَاسْكُنْ فِي الْبَنَاتِ كُلِّ شَيْءٍ  
مِّنْ بَنَاتِ الْجِبَالِ فَاسْكُنْ فِي الْبَنَاتِ كُلِّ شَيْءٍ  
لَّيْلَةً لِّتَفَكَّرَ لَنُؤْتِيَ نَارًا مِّنْ جِبَالٍ مِّنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ  
شَفَاءٌ وَدَعْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَقَارًا عَلَىٰ أَهْلِ  
لَقَادُونَ أَرْسَلْنَا شُعْرًا الَّذِي خَلَقْنَاهُ يَهُودِيَّةً وَالَّذِي  
هُوَ لَطِيفٌ وَبَشِيرٌ وَلَهُ أَمْرٌ فِي هَذِهِ لَيْسَ فِيهِمْ أَزْهَمُ حَلَّةٍ  
فَلَهُ الْمَدِينَةُ أَمْثَلُ هَذِهِ وَشَفَاءٌ وَلِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي الْوَا  
عِمْ وَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَمِّي أُولَئِكَ يَنَادُونَ مِمَّنَّ بَشَرًا يَبْعِدُ  
هَرَكُ كَمَا بَرَىٰ رُوحًا رَسَكُ بَدَتْ بِرُوحِهِ دِينِ الْبَنَاتِ بَرَانِ سَكَا  
نُجُودُهُ وَبِهَا رُوحُ تَوَدُّ مَنَازِلُهُ وَرُوحُهُ رَسَقُ بَارِدٌ وَرُوحُهُ رَسَقُ  
إِنِ اسْتَلْزَمَ اللَّهُ الْبَنَاتِ الْبَنَاتِ إِنِ اسْتَلْزَمَ اللَّهُ الْبَنَاتِ الْبَنَاتِ  
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتْرَةٍ إِنَّمَا اسْتَلْزَمَ عَلَى الْعَرَبِ بَشَرًا  
الَّذِي لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ

بام

بِأَمْرِ آلِهِ لَخَالِقُ وَالْأَمْرُ بِنَاكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ قِيلَ لِمَ  
فَدَاكُمْ فَالْتَمَسُوا أَوْدًا فَضَرَبَ بِيَعْنِهِمْ لِيُؤْتِيَهُمْ بَابَ بَاطِنِهِ  
فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُوا بِمَنَّا الْكَذِبُ  
مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمُ أَنْفُسَكُمْ وَتَقَبَضُمْ وَارْتَبْتُمْ  
وَعَنْتُمْ الْآمَنَاتِ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَنْتُمْ بِلِلَّهِ الْعُزُورَ  
فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ  
النَّارُ هِيَ مَوْليكُمْ وَيَسْئَلُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْإِبْرَاهِيمَ  
حَقَّهُ مَنَعَهُمْ شَلْتَ دُخَانِ الرَّسْمِ وَرَبُّكَ بَرُّكَ نَوَازِدُ بَرِّي  
رَبُّكَ نَبَأُ نَدْبَرَانِ مَدَىٰ قَالِي وَرَسُولُ سَاعَتِ رُوحِي بِكَرْمَنِهِ  
وَهُوَ تَوَرُّنُهُ وَبِحَقِّ بَرِّكَ نَبَأُ نَدْبَرَانِ مَدَىٰ قَالِي بَرِّكَ  
إِنَّ الَّذِينَ اسْتَلْزَمُوا عَلَىٰ آدَابِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ  
الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّاهُمْ وَوَلَّىٰ لَهُمْ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا  
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَا تَلَّا اللَّهُ سَطَّعَكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ  
إِسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ يَصْرُفُونَ وَجْهَهُمْ لَكَ  
ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ اسْتَعْوَا مَا اسْتَخَطَّ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبِطْ

تَخْرُجُ مِنْ أَهْلِ هَيْمٍ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا فَعَلَّكَ بِأَخِي نَسَكَ  
عَلَىٰ آدَابِهِمْ إِن كَرِهُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَعْنَىٰ الْبَشَرِ اسْقَا لَنَا جَلَسْنَا عَلَىٰ الْأَرْضِ  
بَيْتَهُ لَمَّا تَلَبَّوْهُمُ إِنَّمَا أَحْسَنَ عَمَلَهُ وَأَنَا لَجَلَسْنَا عَلَىٰ مَا عَلِمْنَا  
جَدُّ الْأَحْسَنِ لَنَا أَصْحَابُ الْكَيْفِ وَالْقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا  
عَجَبًا حَكِيمٌ مَيُكْوِدُ الرَّسْمِ خَوَاهِدُ دَفِينِهِ يَكُنْجِي بِبَابِ آيَةِ بَرِّكَ  
طَبْعًا نَبَوِيَّةً وَادْرَارُ كُورِي أَرْجَاهُ دُخَانِ بَرِّكَ وَدُرِّ بَلْ عُرُوسُ كُورِ  
بَنْدُ وَعُرُوسُ رَاوُزِ كِبَشَةِ مِشْرِ زَبْرَانِ أَفْشَابُ دَرَانِ مَوَاضِعُ كَرَانِ  
بِرْمَنْدُ بَنْدُ رَنْدُ مَرْجَاهُ دَفِينَهُ بَارِدُ بَرِّكَ بَارِسْتُ بَعْدَهُ أَمْرُهُ تَلَا آيَةَ  
وَأَيُّهُ لَتَقْبَلُ رِبِّي الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ  
مِنَ الْمُنذِرِينَ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَأَيُّهُ لَقِيَ رِبِّي الْأَوَّلِينَ أَوَّلَهُ  
يَكُونُ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَآئِيلَ رَاوُزِ رُوحِي الْبَشَرِ نَزَلَ كَرَانِ  
خَوْفُ دَارِ دُرِّ بَرِّكَ كُورِ دَارِ غَالِبِ أَمْرُهُ لَرَانِ خَطَرُهُ إِنَّمَا بَارِدُ  
حَكِيمٌ كُورِ مَرْكَةُ إِنِ آيَةُ رَاوُزِ دُخَانِ خَوَاهِدُ مَطْفَرُ وَنُصُورُ كُرْدِ  
وَرَسْمُ سَبْتِ أَوْدِ رَلِ بَشَرَانِ حَتَّىٰ كَرْدُ بَرِّكَ مَدَىٰ تَلَا وَفِيهِ فِي الْفَتْحِ  
فَصَبَقَ مَتَّ فِي السَّمَوَاتِ وَفَتْحٌ فِي الْأَرْضِ الْكَوْنِ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

أَعْمَالُهُمْ دِكْرُ كَرْدِ رُوحِ بَرِّكَ رُوحُهُ كَرْدِ بَعَثُ كَرْدِ بَشَرِ  
دَرْمَاهُ رُوحَانِ نَبَوِيَّةً وَوَالِ بَرِّكَ دَرْمَاهُ كَرْدِ رُوحِ بَرِّكَ ابْتِخَارِ  
أَمْرُهُ دُخَانِ مَلَاكُ تَوَدُّ بَرِّكَ مَدَىٰ تَلَا وَفَتْحٌ كَلِمَةُ خَبِيرَةٍ كَحَقِّ  
خَبِيرَةٍ أَجْنَبَتْ مِنْ قُوَّةِ الْأَرْضِ هَاهُمَا مِنْ قُرْآنِ بَيْتِ اللَّهِ الَّذِي  
اسْتَلْزَمَ الْقَوْلَ الشَّائِرَةَ لِيُؤْتِيَ الدُّنْيَا وَفِي الْأَخِرَةِ وَبِشْرُ  
الظَّالِمِينَ وَفَعَّلَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ دِكْرُ كَرْدِ خَوَاهِدُ كَرْدِ رُوحِ  
بَرَانِ دُرْدُ وَادْرَارُ مَقْشُورُ وَجُورُ كَرْدِ دُخَانِ وَصَانِ أَوْخَرَابُ تَوَدُّ الْبَنَاتِ  
رُوحُهُ مَحْرَمُ مِشْرِ لَرَانِ أَفْشَابِ شَتِي نَاكُ أَرْجَاهُ خَرَابُ وَشَتِي رُوحِ  
كَرْدِ وَرُوحَانُهُ مَدَىٰ رُوحِ رُوحَانِ جَارَاهُ بَرِّكَ شَتِي رُوحَانِ فَكَ مَحْفَرُ  
إِنِ آيَةُ نَبَوِيَّةً وَبَعْدُ لَرَانِ بَكُورِ فُلَانِ بَرِّكَ دُخَانِ وَرُوحِ بَرِّكَ  
مَحْرَمُ وَكُورِ وَفَتْحٌ مَالِ بَرِّكَ وَصَانِ رُوحَانِ وَبَارِغُ وَرُوحِ بَرِّكَ  
نَزْعُ قَامَتْ بَرِّكَ بَرِّكَ رَانِ دُخَانِ فَكَ بَارِغُ رُوحَانِ دُخَانِ وَرُوحِ بَرِّكَ  
وَرُوحِ دُرْدُ وَرُوحِ بَرِّكَ نَبَوِيَّةً وَرُوحِ بَرِّكَ نَبَوِيَّةً وَرُوحِ بَرِّكَ  
بَكَامُ دُرْدُ نَبَوِيَّةً وَرُوحِ بَرِّكَ نَبَوِيَّةً وَرُوحِ بَرِّكَ نَبَوِيَّةً وَرُوحِ بَرِّكَ  
قَالُوا اتَّخَذُوا آلَهُمَ مَالَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا يَأْتِيهِمْ لَكِبَتْ كَلِمَةُ

خَلْقِ







از آن پسند که با در ظرف شما باشد به بینی میگزیند ایشان را که بر او  
 شورش و جنب بر سر چون بر ایشان برسی بگو چه بار بد و بر ایشان نفعی  
 آید یا آقا الذین آمنوا اتوبوا الى الله توبه نصوحا عسى ربکم ان  
 یکفر عنکم سیئاتکم ویغفر لکم جثات بحیر من تحتها الا انما یوم لا  
 لا یخفی الله الشیء الذین آمنوا معه نؤفکم بعیثکم ابدعیم  
 بایمانهم یعولون ونبأ انکم لنا وایقولنا انک علی کل شیء قدیر  
 اگر مردی عقیده مشرک این آیت را بر کوزه یا بر کاسی نهد و بگوید  
 و اولیایک خاص شود و باره شکر بوی نهد و چهار روز روز یکبار در وقت  
 روزه کثون باره زان آب بخورد بر حقایق اشیا مطلع گردد و کشف  
 جهال و اطمینان دهد و در این آیت اسرار بسیار است و معانی بسیار است  
 هر کس که چنین کلمه را بخشد صاحب کرامات و مقامات شود هر که این کلمه  
 صدای تعالی را بخواب یا بچشمی بیند قوله تعالی ووشاء الله لجمع عا اهد و یکن  
 از هم لا یعلمون این آیت خواص بسیار دارد و منافع بسیار اما اگر کسی چهار روز  
 روزه دارد و روزه را جز بنان جوصل نکشد و در آن خورشید نکند و سیر  
 نره باشد و هر شبی در وقت حفظن نوره انعام تمام بخواند و بعد از خواندن

لوره

نوره چهل بار بصوت فرستد هر چه از غذای تعالی در خوابه باید و بهیچ  
 دینی و دنیوی برسد و دیگر در هر چگون و بگو حق سبحانه و تعالی او را روزی کند قوله  
 تعالی وَاذْکَ فَاکْذَبْکَ لِلْکَلْبِکَ اِنَّکَ جاعِلٌ فی الادیان حِلْفَه اِنَّکَ  
 العظیم لیکم حکمت این آیت است که اگر کسی خوابه علم کلمات و در آن  
 روای پس چمن باید بگوید که بر او روز و رخصت کند اول ماه باشد روزه  
 دارد و چون روزه کشاید بعد از آن که بخشد باید که همه شب خیزد و وضو  
 و روی بقبله رود و آیات راسی نوبت بخواند و بگوید ای درویش پاک که کوزه  
 این آیت و نایبان این اسرار را بپوشیده می باشد که دعوات مرا اجابت کند  
 و انور رو عانت خود را بر من عرضه اندازد تا هر چه بپوشیده باشد  
 از اسرار بدایم و آنچه مخفی بود در انوار بدیسم و خبر عجا کلمات و در وقت  
 کنم و سیر سوی من کشید و بعد از آن این آیات را بر جامی که در آن بپوشیده  
 بشکست و در خمران و کلاب بنوید و بهاشامه و بنجس و دشت بار بچینی  
 کند اما در نوبت هفتم که شنبه هفتم است این آیات چهار نوبت بخواند و این  
 سخنها که گفته شد چهل بار بگوید اما باید که در خانه غایب باشد و بخورد کند و در آن  
 فایز شود و روز خوابه بود و مترصد کرد و کشف اشیا بخواهد شد و ادم

بسم الله الرحمن الرحیم وَالصَّافَاتِ صَفَاتَا قَوْلَهُ لَا تَزِبِ حَزْزَ اسْت  
 و امان و حجان ریک و بکلیه عَمَّا یَصِفُونَ و سَلَامٌ عَلَیْکَ  
 تسبیح است این اخسوسه و قول هونبا عظیم انتم عنه معنونه  
 دعوت بزرگ است و از سوره دعوی قل اللهم فاطر السموات تا آخر  
 آیه تعظیم است و آیه و فَا قَدْ فَدَا لَکَ لَکَ قَدْ فَدَا لَکَ لَکَ تا آخر از سوره  
 زمر دعوت و تقوین است و آیه الذین یحلمون العرش و  
 حوله تا آخر آیه از سوره حم مؤمن دعوت و تقوین است و آیه  
 و هو الذی فی السماء تا آخر آیه از سوره زمر دعوت و تقوین  
 بزرگ است و از سوره جاثیه آیه و یل کل فاک انیم عی  
 و تعذیب است و آیه و لقد مکناکم تا آخر آیه سوره احقاف  
 دعوت و دعوت است روایت کنند که جمعی در میان داشتند  
 او را تا فر شنبه که هر که ده هزار روز هم دهد او را جز با منم که هر که  
 که بدو می رسد یا ببلک نزدیک شود او را بگوید نجات یابد یکی از این است  
 کشت که من سیدم مرا با منم که کشت که کمال را در دنیا بزرگ توانم  
 اوده هزار روز هم را در دنیا بخت پس کشت بگو من بقی که بچیل از دنیا

که فایز است این معنی است بود و در دنیا که او بزرگ و تقوی و متابعت شرع بود قوله  
 و لقد و صینا الذین اوتوا الکتاب من قبلکم و ایاکم ان انقوا الله و ان  
 تکفروا فان الله ما فی السموات و ما فی الارض و کان الله غنیاً حمیداً  
 این آیه قطب است و هو الذی خلق السموات و الارض و الذی فی  
 دعوت عظیم است و یحیی ایه قل من یتبعکم من ظلمات الی نور  
 و یخیر تا آخر آیه بزرگ است و شفاست و یحیی حوز است اخرون  
 براه لقد جئناکم رسول من انفسکم تا آخر و یحیی دعوت بزرگ است  
 آیه قد شفقنا احبنا تا آخر آیه از سوره یوسف و دیگر اینها در سوره  
 یوسف جمیع محبت است و از عظیم داد و این است قلنا سمعنا  
 بکرمین و ارسلنا الیهن و اعطینا لهن مکه و واتت کل و  
 حله فیهن سکننا تا من الصاعین و یحیی ایه قل هیه یسلی  
 تا من المیکین از سوره یوسف دعوت بزرگ و دعوت عظیم  
 حقه هر چه می داید و بسموات تا قوله سیتا از سوره مریم  
 دعوت عظیم است و ایمان الذین آمنوا و عملوا الصالحات  
 سجع کلکم انتم من و خدا از سوره مریم دعوت بزرگ است

سبحانه







یوسف نزد یک پادشاه رفتن و برآمدن هم در پیشان یکبار بخواند سوره  
 رعد چه گریستن کودکان بنویسد و بر کوادره بندند خاموش شوند سوره ابراهیم  
 چته دفع گریستن بسیار بخواند سوره حجر و قسح و شری مبارک باشد بخواند  
 سوره کمل نیز همان نوعی دارد سوره ابراهیم مبارک باشد در هر صحت خواندن  
 او سوره الکاف که روز جمع بخواند تا جمع دیگر در امان حق باشد سوره مریم چه  
 فاضلی روزی و حفظ خاطر معش بار بخواند سوره طه از چته دوستی و عزت را  
 پیست و یکبار بخواند سوره انشاء دفع دشمنان و ارضاء و بار بخواند سوره یوسف چه  
 دفع بملای گشتی در وقت شستن بر گشتی معش بار بخواند سوره موسی و هر که  
 گاه باشد در غار زاشت بار بخواند چنان شود که کیوقت نماز از دست  
 او ریزد سوره توبه بر پیشان در پیشان معش بار بخواند سوره فرقان که کلام  
 دشمن را صد و شصت بار بخواند سوره شرایعین بودن از برده که گشتی معش  
 بار بخواند سوره نمل چه بخت دشمنان و چهر و یکبار بخواند سوره سبأ دفع  
 بدها را بخواند سوره طه که بوقت عرض دشمن حاجات با ملک معش بار  
 بخواند سوره یس حفظ ایمان را چهل و یکبار بخواند سوره الصافات  
 بر آمدن حماقت و برکت در روزی معش بار بخواند سوره غزل از بر  
 بر آمدن

برآمدن کار با هفت بار بخواند سوره یسین از هر محفات بزرگ یکبار بخواند  
سوره نوری دفع شر دشمن را یکبار بخواند سوره زعفران از جبهه مراد هفت بار  
بخواند سوره ودان بر آوردن مراد هفت بار بخواند سوره جاثیه جبهه دیو و جی  
هفت بار بخواند روزا سوره محمد بوقت عتبات ۴۱ بار بخواند خوب شد  
سوره فتح و غفرات امم بار بخواند خوب باشد سوره مجرات دفع عیبها  
شکم ۲ بار بخواند سوره قاف از جبهه راست بان کنند و دروشنه کوه ۱۸  
آیینته را آیینته سه بار بخواند سوره والذاریات جبهه فخر روزی و توشه  
و دفع شکی ۷۹ بار بخواند سوره الفجر بر آمدن محفات ۲۱ بخواند لغایت  
خوبست سوره القمر ترسیدن از زلزله طبلان هفت بار بخواند سوره الرحمن  
بر آمدن محفات ۷۰ بار بخواند سوره واقعه جبهه بکرت در روزی امم بار بخواند  
سوره صید جبهه کشان کار ۷۸ بار بخواند سوره مجادله سه بار بخواند غارت  
و در بر طرف حضان اندازد و صلح باز آیند سوره جثه جبهه مرهی کیش  
آید ۴۰ روز هر روز ۴۰ بار بخواند و اگر بکوز فوت شود دیگر از سوره غار  
گذرد سوره الممتحه جبهه دفع شر شیطان ۵ بار بخواند سوره صف در زندان  
سبیل نشوند ۱۲ بار بخواند سوره جمعه هر کز این سوره را بخواند بقدر کسالت

که در جماعت حاضر شده باشد حسنت در دیوان او ثبت کند سوره  
منا فقون دفع غم از آن ۱۲ بار بخواند سوره تغابن حفظ مال از زردن  
یا بار بخواند سوره طلاق جبهه جمعیت سید یا بخواند تا حق قضا و بر از تفرقه  
نگاه دارد سوره ملک دفع بلا را ۲۴ بار بخواند سوره ن بر آن محبت  
۵۰ بار بخواند سوره الی قه سانه حواله کوره ۲۰ بخواند سوره صحن صلح کردن را  
۱۱ بار بخواند سوره عزل هر که بنویسد او را و بنده زیر فشارش خود بدیاری  
که حضرت بنی راضیه السلام بخواب پلند و سوا لی کند هر چه خواهد سوره رعد بر پوست  
آهوی بنویسد و با خود در شمع شود چنانکه کسی حریف او نباشد سوره  
اسرائیل بنویسد بر شش اش در شب و وقت شب بر در خانه پادشاه  
نظم برداشکر او را و غلبه کند او را بکشند سوره ابرایش بنویسد در درگاه  
خود رسیده نه بر هیچی که بایستد اکنای مال باشد مدخون سوره شعرائه عیان  
غایه ۵ دارد که در ابرایش است سوره صید بنویسد و با خود دارد و در جنگ است  
از و بگذرد با بر مدای سوره نازعات بخواند برابر دشمن به او ضررت نرسد  
و بسلامت بماند با مرده ای سوره الفتح بنویسد بر پوست ترو با خود دارد و توی کرد  
بر همه شیطان و سلطان رویت که چون سوره انفال را در روز جنگ بخواند

نصرت یابد و گویند که فاطمه و ولید روز جنگ با مر قن چین کردند و دست قن بک  
بسم الله الرحمن الرحیم لَمْ يَخْذَلْهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ  
عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ خورش کوید ترجمه این مختصر را و ابو الحسن  
محمد بن سعید بن محمد بن النجاشی المعروف بابن سادوی که در شهر صفهان از محضر  
در علم معروف و متواضع آن مصنفات حکیم ربان شیخ شهاب المعروف بابن القبول  
فرموده قبره بمطالعته این ضعیف رسیدند علی بن صالح بن خط معابر بسته دعا بعضی  
در میان ترجمه کشت ختم الله بلسنی اصحاب جین گوید بر سرم بن  
اسباط بن حمزه تعلبکی که وقتی بر سرم تجارت بقری روان شدیم با بعضی از  
اسباط بوی عراق و به منزل که نزل میکردیم از در نوع سخن میان ما  
برفت و در آن فاطمه حکیم رئیس بدمسج ابوالکرام ذو قنون اتحقق بن  
عبدالمسج ابن العشر الانطا که با ما بود در شیخ بزرگوار شهاب الدین المعروف  
بالمقتول رحمة الله علیه شنون غریب و اعمال عجیب روایت میکرد و در اثر  
تمام بآن شیخ و شیخ اعمال و روایات او بدید اند ترک تجارت کرده بحد  
او ششبار گرد و دست زنا را خود بدشتم و با او بقرق رسیدم و در سال  
مذخر او بودم و در او عمل با برضفا و ساکن صرف کرد و هر کجی که از دست



من دی و جری از شمشیر کلاه انداختن بزرگ شد بر علمای هرات  
 از شام تا بعلق شمشیر سپار کرد کس این علم را بیاموزد الا کسی  
 آن ستمی آن بهشت قهرمانی عباد است بدان و نفع الله تعالی  
 که این حرف است و شست که در عرب را حقیقت کرده اند در دوزخ بر من فلک  
 بر طبع این بهر صورت کرده است حکیم این دایره را منقسم به چهار قسم مانند  
 توفیق حرارت و برودت و رطوبت و یسوت نهاد و همچنین حرف هندی  
 را که بیست داشت که در حرف عربی درخت آن ستمی است و علمای این  
 علم را شرف علوم ریاضی نهاده اند غریب و عجیب اند بیخ و غریب شده  
 علامه هر یک را حوض و شروع در شرح آن واجب دیدند و هر حرف را حوض  
 نهادند که بدان مکرر کنند بجهت این حرف بطبع آن درجه و صورت و دایره



بدین جهت بود و الله اعلم  
 باب الف ۵ حکیم کوید حرف  
 را فاصیهاست و این شکل را در عالم  
 خیزد و شریک را در دوزخها را بیل کرد و دیگر  
 باطل کند و چون بر عالم لکینه نویسد بشب قبی که قدر دال و ص را بشب قبی

هندی

و هر که این سرمد که بدان فاستر آید باشد در چشم کشد و نفعی در دوزخها باشد  
 لوح این است حکیم کوید اگر کسی این شکل را که نویسد بخون مرکاغذ بکشد  
 و باب بیان نویسد در هر جای و هر مقامی  
 که خواهد پیش نهاد در آن مقام چهل روز توکل  
 شود آتش فتنه و خیر و نفع باشد و شکل این است الباء العربیه حکیم کوید که در  
 دایره بر کشی روز یکشنبه یا زخم  
 در گزاف دایره نام هر که خواهد نام  
 و نویسد که در هر که آن نام شش یا دوازده دیگر بخاکش و در اندرون دایره  
 چنانک کوی که بدان خط دایره پوسته است سی ثابت کنی و از خارج دایره  
 سی یا دیگر و آن کاغذ را که این شکل بر آن باشد بکوبد کنی بچشم که بر سیاه  
 و آن کاغذ را در حق کنی در خانه صاحب آن نام آنکس خواند که در آن خانه بماند  
 شود مادام که آن کاغذ در آن در آن خانه باشد دایره این است  
 و اگر خواهد که بی باطل با بکشد  
 برون دایره و این را بر جام بکشد  
 نویسد و آن بشب را بآب جاری



و در آن نویسد باب که باه که در کتاب بدان شافیه باشد و بخور یا بخور یا شام  
 روزی را بیل شود بفرمان خدای تعالی و آن حرام باطل باشد و این شکل نویسد  
 مربع مستطیل در هر طرف عرض و میان لوح هر جایی هفت الف باشد و در  
 اما حکیم کوید در این حرف الف در بدی و غریب و دایره کرد و چون بر  
 فعل جانم و عازم کرد و در کتی که در اصل جدا باشد با شست و خفته که بس  
 لذنون با صفت کران و بران که مایس بخون سک  
 نویسد شکل را بر این صورت و نوزاد که مایس را در  
 خانه که بخور یا که تا شریک را بخور یا که در دایره بچکان  
 شود حکیم کوید اگر کسی این شکل را بنویسد بخون بکوبد بر کباب یا در دایره  
 که او خواهد نفعی در دوزخها باشد هفت الف باشد و در آن هفت الف چشم بکشد  
 و در آن هفت الف را الف بکشد و در آن چهار  
 دایره بکشد و بگوید که دال نیز هفت کشته  
 و باید که چنان کشد که در وسطه جاف میماند  
 باشد صورتی که نموده دید و بوزانند صفت را بایش نرم و خاکستر از آب سرد بپاشند  
 باینزد که آن سرمد را بجلاب سختی کرده باشند یا زصل بر خسته سختی



در که







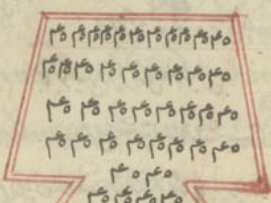











پس بید بر دهن رتبه پس بر در و زان زنه با پیش سگ پیش از جاع  
 استن شود باید که این روضی را بر در زان زنه و زان زنه و زان زنه  
 و صورت اینست که نموده شد و استقامت با جاب التون العزیزه که گوید  
 کز اینست نون عربیت  
 که دوستی و سیل ال نری  
 عظیم دارد و بکروست  
 اهو بکشد بر این صورت



شتر و شیر در پست او صورت او می که بر این در دست دارد و می بید  
 و بید دران نون شش نون در سینه شتر و شش نون در سینه کز زان  
 شتر و نام آنس که میخواند نام مادرش و نام خود و نام مادر خود در شکم شتر  
 او می نویسد شک و زعفران و زان زان زان خود و باین نامها می بندد  
 بدین صورت اینست و از نون مندی و صورتش اینست و معش بار و زان  
 از نقره نویسد وقتی که قدر رسد باشد با اتصال شتر یا تیس او یا به  
 تبلیث او همان فصیت نون عرب و در و در کشش کند نون مندی  
 بر پا زه نقره که بر این فایم سیمان باشد در هر زان یک نون در کشی  
 نقیله

تعبیه کند صورت آن هر که در کشش کند و خواسته بسیار از مردم وصل کند  
 و از مردم محفوظ باشد و این طایفه با شک باید به صورت فایم اینست ازین  
 سیمان علیه السلام باب سیم  
 اعراب حکیم گوید که برین عربیت  
 عجب دارد و نویسی بر ورق آتو  
 بخون دهد و بخور کند بسد رگس و بر سینه زنه کند که استاده باشد از نفع  
 هر چه که او در دل دارد و زان خردد و هر چه او کرده باشد از نفع  
 روز سه بار گوید و شکل اینست  
 که نموده شد و در سیمان مندی  
 صورتش اینست بر چون نویسد  
 بر خرقه که در نقره کزان بر کشد باشد  
 پنج سیمان برین صورت کشد و در زیر سر خرقه کشد که خواهد پدید آمد و مادام که  
 خرقه در زیر سرش باشد پدید آید و صورت اینست حکیم گوید که چون  
 نویسی بر سیمان عربیت  
 و باب برک عویج و چون کبوتر مجرای و مقداریم دانک شک مل کرد و بپزند

بر کس که این شکل با و زان خویش بر و تا وقتی که این شکل از نو در کشند  
 و این پست و پنج سیمان مندی برین شکل  


و اگر در وقت کتی برین شکل پنج طایفه که در سیمان منشت باشد و شش  
 و یک دران زان و سیمان است و هر که با خود دارد و تیز و دبا سگ است  
 باشد و مقبول القول و مقبول الحق باشد شکل اینست حکیم گوید که چون  
 نویسی بر سیمان عربیت در شکل مربع چهار نه سازد در سرعت رنخل و روز  
 نخل و قمر منسل باشد بخوس در نقره پاره که در خرقه برداشته باشد  
 بعد از دهن کتی در جایی که در از ضرب خوانهای بعد از زان بچسب روز ضرب  
 شود چنانکه التیام پذیرد و این شکل عربیت در عین عربیت سحر است  
 برین وضع که ذکر کرده شد بر پوست خا شست نویسد و در سیمان  
 سیمان بپاشد و اگر در زیر دشت دفن کند اصله بر نیاید و در پرین شکل

و در خا سیمت عین عربیت که اینست که چون بر بار دانه نویسد در روضی داده  
 تو بکباب و زعفران و شک نیم قراط آخته بعد درم آب برک حرجان و بپزند  
 آنکس که او را در دل باشد و نم و سوسه دارد و در روز متواتر آن علت لزو  
 زایل شود و این شکل حشا و دو عین است در دایره و بدان و در خط که در سیمان  
 دایره است اصنافه کتی در سیمان سطره که در سیمان دایره است سیمای و در سیمان  
 طعام و شراب کتی او بعد فصیت شکل اول باشد بدین صورت

ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع




و این مندی و صورتش اینست و چون نویسی باب برک تو با و خوراند

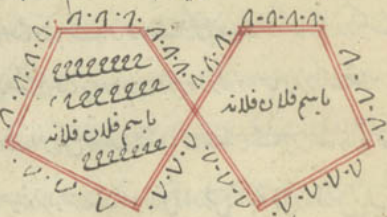


بر کس که خواهی خاصیت صد مذکور بخت و السلام باب الفاء العربیه  
 حکیم گوید که خاصیت فاء عربی است که دفع ترس کند وقتی که در ضرب بجار  
 دارد بنویسد هر کوزه زین محشا و بار نیاید بتراب کن و بگوید نکس  
 که این علت دارد در روز غلط شود و بگوید فاء عربی است که هر که  
 بنویسد محشا و بار باب بر کس خطل بر سر پوش و دان کوره باشد که بر کجا  
 نان پزند و بنویسد باید که در صام بدون آید پیشان آن آبر بر رخانه نکس  
 که خواهد یا در خانه نکس بر زمین اهران خانه شرف و دوست واقع شود  
 کدی که متفرقی شوند شکل این است

ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف

و اما فاء هندی و صورتش اینست که هر کس که  
 روز

روز را بسپار شود چون نویسد از این شکل عشق و بر سر منقلب شده هندی کشد  
 بر پوست نکه و در میان آن شکل نام نکس نویسد و با خود دارد و خاصیت بکشت  
 که هر که این شکل مذکور بدین علت مخلص گشت و اضافت نماید در میان عامه  
 عزیز خاصیت بسیار دارد و هر دو شکل این است و الله اعلم و السلام



و عمل شکل اول را باطل کند بدین شکل و همچنین شکل فاء هندی بر صورت  
 مذکور بر شکل اول بنویس بر جام زربین و نوشته را بجلاد بنویسد و باید  
 و باب خوش بخوراند صبح و شش را در آن علت مخلص باشد بهر زمان و در آن  
 باب الصا و العربی حکیم گوید خاصیت صا و عربی است که بر لب آب چاه  
 و در اصل کنی صندل سرخ و صورت آن شخص که خواهد بر سر کشتی بر کاغذ بنویسد  
 پاکیزه و کرد اگر در صورت هفده بار صا و بنویسی است و دال و فتح صم  
 و نام نکس فام مادرش در سینه آن صورت بنویسی خاصیت عجب دارد

و در رضا رغایب اگر خواهی که  
 حاضر گردانی از ساف بپوشد  
 خاصیت صا و عربی است که



چون بنویسی بر پوست شیر دایره و در میان دایره صورت کشیده باید  
 بر قفا افتاده باشد و صورت دیگر بر سینه او نوشته تا او را بکشد و ببرد  
 دایره هفتاد و صد و در میان دایره و دوازده صا و نزدیک خط دایره برین  
 صورت دفن کن در بازار قصا بان از خاصیت این صا و آن شخص نمرد  
 و در سینه هر دو صورت نام قاتل و مادرش نام مقتول و مادرش بنویسد هر یک  
 بای خود اما صا هندی  
 و صورتش اینست ۹۰  
 حکیم گوید که بنویسد  
 بر کس خطل باید که در آن



مرد صل کرده باشد و این بر کس از شک کند و فرود بساید در میان هر قومی که  
 از باغش اند میان آن دو قوم دشمنی و خصومت و تفرقه افتد حکیم گوید  
 خاصیت قاف عربی است که هر که دوستش در کشت و بکشد بر کجا سزای

و شیر و سر که به در سرش برین صورت و بعد از آن بنویسد بر سر سری  
 شش قاف و این  
 شکل وقتی کند که فصل  
 کند و بعد از آن پوست

بوزانند هر که از آن فکتر پوست سخته نیم درم بدهند بگوید دل شود این  
 کتابت بخون آدمی باید کرد که رسد طالع باشد و السلام و حکیم گوید که فاخت  
 قاف عربی و دیگر است که هر که پوست اهو و صورت عخاب پرنه کوده بر کجا  
 کشد و سر او باید که چون ششتر باشد برین صورت و بر زیر اوسی و ششتر  
 و در زیر پوست و قاف و پیش دم او با نوزده الف و بعد از آن بر بار  
 و آن نوزده که درون آن روغن داده باشد و آن حروف بجلاد و فخر  
 نویسد عجب است در دل مردم بدید آید و پیش سلطان قبول باید و هر که  
 سفر کند و این شکل بکشد از فاخت بر و بجز این باشد و اما قاف هندی

و شکل او این است ۱۰۰  
 حکیم گوید که فاخت است  
 که چون بنویسی قاف هندی















مستوله را بجز همین باشد پوسته بنویسد و در باب زندگی که گفته شد بفتح  
 و کسر و ضم و جزم بر مقتضای حروف برین مثال عییر للعیر جمع کس  
 ساعت زهره یا در سمت شتر یا در روز این دو کوب چون زهره در خانه  
 تنو باشد که نور و برزانت و شتر نیز خانه شود یعنی توس و حوت یا این  
 دو یکی باشند در شرف خالی از کوس و قمر پشان ناظر باشد تثلیث  
 یا بدست یس یا مقابله که شتر کند و بجز زهره یا شتر پیش نمند که اندک  
 در ابتدا زمان نکسر تا غایت فراغ از عمل و آنکه این حروف بر پاره حیر  
 رز و یا سفید نویسد و چون این حروف را اعراب زده می خوانند و برین  
 حریر افتند بحد و در چراغدان سین مند و روغن کا و غسل در چراغدان  
 ریز چنانکه در بخش روغن و یک بخش غسل باشد و چراغ را بر افروز و در  
 همه حالات از خواندن آن حروف فایده باشد و روی چراغ بطرف خانه  
 مطلوب کند و بخوابد بر اجندان بنشیند در موضع پاکیزه خالی و این  
 کلمات بعد حروف که در آن سطر سبست پوسته بر حروف بخواند  
 و قرائت این وقتی بود که قتیله در نور بود یا بخور و کلمات مذکور است  
 اتممت علیکم ما رزوا العلیه و القیته بکل اسم وصل من نکریده للرف

من اسماء

من اسماء ربنا و ربکم و الهنا و الهکم و من اسماء و رسالکم من الملائکة المقربین  
 و الارواح المقدسین ان تعینونی لحجة فلان بن فلان و تیهجه الی الی  
 الی العجل العجل العجل الوحا الوحا الوحا الساعة الساعة الساعة  
 و اگر بدین خواندن فیتله سوخته باشد و روغن تمام شده فیهما و الله  
 فاموش نشیند و سترصد باشد نگاه تمام شود که مقصود حاصل آید و گفته اند  
 که ای بسا که در شای این عمل که تمام فیتله سوخته باشد که مطلوب بر  
 آمده باشد و یک روایت چنین است که فیتله نیز بعد حروف آن  
 سطر عرب باید که باشد و بر فیتله آن یک سطر و ص مل عرب نوشته و بر  
 حیر نام طلب و مطلوب با حروف زهره یا شتر مزوج بنویسد یعنی عرو  
 علی را یا مغرغ که حروف زهره است یا در ز که حروف شتر است و قطع  
 بنویسد و یکبار نکرید کند تا جمع شود و آن جمع را بر پشت فیتله

بنویسد برین مثال اما  
 ۴ ۳ ۲ ۱ ی م ف خ غ  
 ۴ ۳ ۲ ۱ خ غ م ف ع ی ل  
 اسم طلب و مطلوب

حجت محبت اینست و این اثر فواید است چون رعایت شرط است

نمود و وقایع عمر را که از دهان که خط در غلش واقع نشود چنانکه نموده  
 میشود و هر قاعده مشایخ سلف مقصود آنکه این عمر را باید که در آن روز  
 یا شب معلوم یا در آن ساعت و وقت معلوم هر چه در بایست و بی  
 در عمل ناده کرده بمنو در آید و در وقت نماز استغاثه بکند و در آخر هر  
 حق تعالی خیر خود در آن عمر بخواند و بگوید اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِعِلْمِکَ  
 وَاسْتِقْدَامِکَ بِقُدْرَتِکَ وَاسْتِغْنَاکَ بِخَیْرِ هَذَا الْعَمَلِ وَاسْتَعِیْنِ  
 بِکَ مِنْ شَرِّهِ بِالْحَبِیْبِ یَا سَمِیْعُ یَا قَرِیْبُ و آیات محبت  
 نیز بخواند و در عمر کند و در محبت و حروف طالع طلب و مطلوب  
 که آن بر برقی متعاقبت استخراج کند و در سطر بنویسد و آنکه استخراج و به تقیم  
 حروف طالع طلب و تاخیر حروف طالع و مطلوب در یک سطر پس  
 حروف هم طلب و مطلوب نیز در سطر بنویسد و آنکه استخراج و به هم بران  
 قاعده تا تمام شود اگر برابر باشد فیهما اما اگر حروف هم طلب نایده  
 باشد آن زیاد را به تقیم حروف اسم طلب تمام کند و اگر حروف  
 اسم طلب زیاد باشد از حروف اسم طلب آن زیاد را به تقیم  
 تمام کند چنانکه در مثال نموده کرد پس آن دو سطر متعاقب از طالع لین و طلب

باید کرد

بایکد که استخراج دهد اما ابتدا بحروف طالع لین کند اما بر این قاعده که هر حرف  
 سطر طالع لین زیاده باشد آن زیاد را به تقیم حروف اسمین تمام کند  
 و اگر حروف سطر اسمین زیاده باشد به تقیم حروف طالع لین تمام کند  
 چنانکه در مثال باز یا به نگاه این سطر مستوله زهره بطور هم اسماء است  
 برون از بر طرف راست بنویسد و هم اسماء ملائکه استخراج کند اما آن ملائکه  
 که در اسماء برج و کواکب و حروف مذکور است و بطور و بر طرف چپ بنویسد  
 و این نیز در مثال نموده شود پس حروف این سطر آخرین را بشمارد که چند است  
 و بعد در حروف دی حیر بر پاره سازد و بر هر فیتله یکبار این حروف سطر  
 با اعراب بخواند و می دهد و آن فیتله را بر موضع مذکور در چراغدان سین  
 مند و روغن کا و غسل هم آنچه دروی کند و روی چراغدان سین بطرف  
 خانه مطلوب کند و خود را بر پشت بند و بعد هر فیتله یکبار اسماء ملائکه  
 یا قسم اسماء استی بخواند و برین وجه که بر مثال یاد کرده بدیدم کرم و در آخر  
 هر خواندن آن سطر عرب را نیز بخواند و از اول علی تا فراغ از عمل بخور  
 زهره و شتر اندک اندک بر پیش می دهند و بدان ملائکه را بحروف دعوت  
 باید کرد و اگر در حروف سطر و حروف دعوی باید و آن آوی است



و اگر همه نیاید با آنچه آید مثلا افلان و فلان یا فخان و افلان  
 و ای فلان و اگر حرف دومی نیاید همچنان مجرد بگوید تا خود  
 نظر کند در صورتی که در وی حرف باشد از آن حرف تولد کند  
 چنانکه در آخر اسماء طلب کند نام در بابیت شود از آنکه کلام در رد و تلفظ  
 اسم و از آن دست است بماند و در علم امثله مرکب نیست  
 که نموده میشود تا قبل فصل است و بعد از آنکه در فروع کنیم که نام  
 طلب و او است و نام مطلوب یکسان بطریق طلب است و طلب  
 مطلوب جزو حرف طلب طلب طلب است و در حرف طلب طلب طلب  
 و ای هر چه شش و قیاس هم طلب و او اسم مطلوب است و ای  
 آن از شرح اسمین است و ای دم و آن سطر متولد از هر دو سطر  
 و قیاس طایفه و صیغه و قیاس طوی و فروع اسمین المستخرج  
 اسماء الحسنی الیه واحد احد قدوس و ای اسماء طلب که لومیل طایل  
 سوره دلیل در رد دلیل سطر متولد نکور متصل معر است و هیئت  
 یلوا صیغه قتل یا کاص و در محبت شرایط است این سطر مرکب  
 بر هر یک فید بر غیران و کلاب نوید و از برای عداوت بسیار و چون

عدد

عدد حرف این سطر است و چهار است فیل مرتب و چهار باید و این  
 کلمات با عرب نیز هم با ریاضه خواندن باین عبارت یا لوی با طایل  
 یا مولا لایل اسمع الحق الاله الاصل الواحد القصد القدوس  
 الهادی ان تمنی صوابی علی سلمان کما خضبت حروف استحقاق  
 اسماء فافلقوا قلبه و فواد و محبت حق الاله الاصل الواحد  
 القصد القدوس الهادی حد فسطاط یلوی صیغه قتل یا کاص  
 و بدان که بعضی از این قوم حروف زره با شش نیز بعد از حرف طویل می بینند  
 هم زبان ندارد اگر صورتی باشد که طویل طلب و مطلوب ندانند با آنکه  
 طویل معلوم نباشد باید که باین آن دو حرف زهره یا حرف نهادن  
 چنان نیست و تصور کند که زهره طلب نیز مطلوب و از علم تمام شد  
 انواع تکرار است از جهت محبت و الفت فصول این عدد را در زیر بحث  
 کند طریق همانست که یاد کرده شد اما آنکه در محبت از آن دو سطر  
 از طالعین و اسمین یک حرف از اول طالعین می کشیم و دیگر حرف از اول  
 سطر اسمین تمام میشود و درین صورت که عداوت است و فرقت مغلوب  
 باید گرفت یعنی عکس آن که ابتدا از آن گرفته و تمام کند و در محبت ملاک را

بجود و عدی خواندیم در عداوت بحروف راده بخوانیم که آن سطر است  
 م آن و در محبت سطر مرکب را بر هر زره یا فید می نوشتیم در عداوت بر پایه  
 که با س با نده از کفن نیست با همه بودی باید نوشت و در محبت  
 روغن و مثل بر چرخان زمین بر محبت در عداوت لفظ یا بزر و با زره  
 روی حل کرده بر که باید که این را در چرخان اسمین تعبیر کند و در محبت  
 حروف زهره و شش و او در عداوت حروف فصل و مرجع در او در  
 رباة عمر است یعنی زیاده و نقصان و از جهت اسمی اسمین مثال  
 نکور در عداوت اعداوت کنیم و بران قیاس باید کرد در هر سطر  
 طایل طلب است طایل مطلوب جزو اسم طلب و او در اسم  
 مطلوب یکسان سطر شش و مطلوب طالعین و صیغه و قیاس طویل  
 مغلوب اسمین و او و ای دل و سطر متولد از سطرین قسمه یلوا  
 صیغه قتل یا کاص یا طویل و نقصان و از جهت اسمی اسمین مثال  
 صله لومیل طایل یا کاص یا طویل یا کاص و لومیل طایل  
 ه حولا لاه اسمین بحق الاله الاصل الواحد القصد القدوس  
 الهادی ان یلقی این فلان این فلان نه بنت فلان نه بنت

و نقصان

و نقصان شیدا و تفرقه و فرتقه بینما و بیت قلوبها بعد المشقین  
 بحق الاله الاصل الواحد القصد القدوس الهادی قسمه یا طویل  
 فمنا با طویل مستحق بخواند و بد در عقب این سطر مرکب را نیز بخواند و  
 چراغ بوی خانه نکس کند که میخواند و نیز پشت بران طرف دهد و بشیند  
 که تفرقه و دوری میان ایشان واقع شود بقدرت خدای تعالی فصل  
 در نوید حروف و طایفه است آن بد که حرف زهره است از حروف فصل  
 از حروف ناطقه خوانند ب ت ش خ ح ذ ش ض ط غ ف ق  
 ای و ازین حروف و فروع هم ترکیب کرده اند و از اسماء النواطق خوانند  
 اینست پشت بخن ز ش ض ط غ ف ق ای و از اسماء النواطق خوانند  
 یکشنبه وقت طلوع شمس است و زعفران و کلاب بر که غزنوی و زهره  
 می بند چنانکه او نداند و بر باین آن نایم این کلمات را است و عقب  
 بخواند یا مکمل یا شخا یا معجل یا مستحرام یا ان یا لدن یا لا  
 به و صایه و صایه و صایه و صایه و صایه و صایه و صایه و صایه  
 آید در خواب و آنچه در ضمیر وی باشد زبان بگوید و باید که در عقب  
 این کلمات آن اسماء نواطق نیز بر بخواند و متصل به را هم فصل











خداي تعالی و این دو حرف که خاصیت است بش در چون مبنی در کتب  
از طه در شمس عقیق که بنایت سرخ باشد بیکد زنی چشم بدید و کار  
باشد در که این حروف را پیش کند حرف از نقره در و در شمس در بند  
برس که نوید کرده باشند این برس از و نایل شود باذن خدای تعالی و هرگاه که این  
حروف پیش کنند بر لوح از طه در شمس از تاب بر سر آنگهی که مقام داشته  
باشد بسیار و نزد خدای کرد و این سرالهرست و هرگاه که این حروف پیش  
بر ورق لسان الحمد و لیسایند و میبندند بر کسی که رخت داء اللارب داشته  
باشد در حال محنت باشد و هر کس نویسد این حروف را بر غنم نقره و غنم  
خوش حال و در زاید باشد و در انگشت کند و دست بریند هر کس که بزند  
و سوال کند از خیر او برود و او را در زمانه خیرش و هرگاه که نویسد این حروف را  
بر ورق آهوی بکشد و در غنم و گاو و خور و با خود دارد و نزد هر کس از و ترسد  
رو در و این کرد و اگر چه در بند قتل او بوده باشد و در این حروف را بکشد  
گویند و کیفیات اینها اند که بر مبنی هر صل و فصل بعضی از این حروف  
حروف با وصل میگویند و در تیره که در اولی و اینست بیست  
سجده و در حروف و ف و چون باین حروف نقل شود معنی از حرف

اولی

اولی قور شود و فعلش و حکم کرد تا تیرش و این طریقت است این سخن را که  
اینها بین چهار حرف است بیست شح این خضر تو بیت و برودت اگر کسی  
قی دای باشد نویسد بروق کاسنی و بگوید که باین حروف و عاب کاسنی  
ان تب بر طرف شود و اگر نویسد بر کافنی و میبندد بر سر شقی که می داشته  
باشد نایل شود و اگر نویسد و بگوید نوید و در غنم قماش کند در و این  
قماش کرم و مور یا نه باشد و از جمله اینها است خاک و شل و آب بملاینها  
حرف است که اینست سجده و اینها خاص اند بر برون آوردن زندانیان  
و اگر کسی خواهد که زندانیان را برون آورد نویسد این حروف را در ظرف پاک  
که در و خاک آن زندان اندکی انداخته باشد و بگوید این حروف را  
ان آب را متفرق سازد و در دای آن نهد و زندان و بگوید نزد متفرق  
ساعتن یا کلمه زبانه کافج هذا از اب من العین کند انک بخرج فغان بن  
فغان و نام هر کس که خواهد بود فصل و در پنجم است حروف و  
اینست و در و و چون این حروف را در پاره پاره این نویسد  
و در کردن طفلی که کوبیده باشد و از غنم و در شمس باشد و در آرام  
گیرد و نکر کردن حرف را و حرف هادین عبرت غلبه و مناست

از این

فصل و از جمله اینها است حروف حیات و اینست ب ب ب و و  
۵۵۵ هر که شگایت کند از نوازش نفس بود و اگر نویسد این حروف  
طشت پاک و بگوید یا بیک و نظر کند بر آن بنایتش پس رفع کرد  
و آن علت از نوازش خدا و این جمله است حروف موت که اینست  
ا ت ح ت م ت و چون کسی را وضعی باشد این حروف را بر داء  
او نویسد خوش شود و حروف نکر و مر و و شمس و چون نویسد این  
حروف را در طوق لذیذ و در زریق اندازد و در طاق بسیار و نذر دعوت  
عده که موت پس حاضر شوند ایشان و خبر میدهند از مرض مصروع و سبب آن  
موجب بجات مصروع کرد و فصل و از جمله اینها است حروف نذر  
که اینست ح ح ل ل م م م اینها را حروف نذر از بخت میگویند  
که در اینها برودت و پوست و حرارت است هر کس که نویسد این حروف  
را بر لوح از طه و اصل و با خود دارد و از جمیع اعرابی و علی محفوظ کرد و در زیر هر  
این را نویسد در این مندی نذر برای آنکس که لغوه داشته باشد تا در آن  
نگاه کند آن علت از و نایل کرد و دیگر خون حروف نوزیه الهیه را نویسد  
بر ورق نذر برای کسی که اسال دارد پس بایستد آن رخت باذن خدا فصل

و از جمله

و از جمله است حروف طاعت که اینست ص ص ص ع ع ن ن و در اینها  
بر طبع است برودت و طوبت و برودت پوست و حرارت و طوبت و  
چشم هر که تاریکی کند این حروف را نویسد باب کبر و بنوشد آن علت نایل  
کرد و فی الحال و از جمله اینها حروف حرکت که اینست ق ق ق و و و و و  
در اینها دو طبع است که متعلق اند که آن برودت و طوبت و حرارت و رخت  
هر کس این را نویسد در ورق و بر هر دو را بپندد و هر چند راه رود سستی نکند  
زیرا که در اینها زیاده برودت و حق سمانه و قاهر بار و در طبعی را سبب است  
در شمس است و هر بار و یا سبب موت فصل حروف بکون اینست ی  
ی ی ی ص ص ص ح ح و این را تا نثری نام است و طبع نذوق و طبع  
این حروف را در طبع و بار و طبع است و هر کس که نویسد این را در قطره از  
نقره و در خنجر و با خود دارد و بپندد با آن او را در قی بسیار بیشتر کرد و از  
حق که بیش نماند هر کس که شمس کس باشد و فرزند نذر داشته باشد بگوید  
این حروف را بر هر دو که خود بپندد آنکه نماند در و حروف لطف را نیز از کاف  
حرف است هر کس که وف دست بعد از آن حرم روی بدکان او نهند و بعد از  
کدی نهند و فصل و از جمله است حروف نفس که اینست م م م م م

و طه نقره



























و در حساب دیار تو گردن بدین خود وصل کرد و از جیل خود میان اسماء است که چون  
 هنگام خفتن شب میاید باشد بعد از آنکه بدن را پاک ساخته باشد و جامه پاک بپوشد  
 باشد و آنچه در او ضرورت باشد در احتیاط با خود بردارد و از زغال و بنفشه و بنفشه  
 بنفشه و کوه و خود و سندان بپوشد و آن خطیست که در کوه و تو بر زمین بکار و فوله  
 بکشد و راه در آمدن و بیرون رفتن بکند و در هر ضرورتی که باشد و هر قدر  
 که بیرون رود راه را پاک بکار و فوله بکشد تا آمدن و بر برگ و سندان نویسد و این  
 اگر کسی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و نوره قل هو الله و حق  
 مثلث عددی و صرعه را بر ورق کاغذی بنویسد و غرغیت بر رویه از بران ورق  
 بخواند و بعد و یکبار در عقب بر غازی و سپهر بخواند و سوره یس و قل هو الله  
 و این عمل است از عزت و میلها بخواند و بخواند و افطار بر طلب نماید  
 و در منزل خود به ضرورت بیرون نرود که خوف هلاکت باشد و اعتکاف  
 این غرغیت صفت روز باشد و در روزیم او از نای هولناک شود و در  
 صبح و چهارم سوره بجهت بیاید و در روز ششم صورت جانوران و حشی بنهد  
 و در روز هفتم شغی حاضر گردد و با تو عهد کند که هر چه تو بخواهی او را بخواهد  
 که بخواهد و درسی لیکن باید که در آن غی لغت رضای قضا نماید و ملاحظه کند و بعد

این

این اسماء عزت و بیست از شریک شیش طین و از چوب طینات بداند که هرگاه  
 این اسماء افش کنی در کشتی فولا و در دست کنی صبح روح و تابع قوی باشد  
 و اگر قصد آن کنی یک روح یا دو روح یا زیاده متابعت تو کنند همان قدر که  
 دراده تو باشد تا به تابع شوند هرگاه که خواهی یک روح یا از ارواح یا تو عهد کند  
 پس این اسماء را بر علم بزرگ سفید و در قبا یا آن ارواح بدو چون روح نویسی  
 در آن نظر کند و در روز واقعه سجده و با تو عهد کند خلوت دیگر که در آن ذکر یا علی  
 یا عظیم یا عظیم یا عظیم گفته شود خلوت آید اگر کسی خلوتی چنان کند و با همایک  
 در پوشد و در جای پاک بنشیند و کسی پیش او نیاید هرگاه که خواهد که عظیم  
 بر او ظاهر گردد و معنی روز را روزه دارد و پوسته افطار نکند و آب تازه  
 و صلا بنشیند و مشغول شود بتلاوت قرآن و دعا و غسل کند با آب سرد  
 و در سه روز آخر خواب نکند که نشسته آن هم در وقتی که خواب بر او غالب  
 شود و می باید که روز ذکر قضا نماید و ترک عبادتی نماید و میگوید  
 که نماز صبح بگذرد و سوره یس و طهارت و الکاف بخواند و صلوات بر پیغمبر  
 و آل بفرستد بعد از آن این دعا بخواند که نام این دعا علیه الهوا و فیق الهوا  
 نظر در روایات علی است دعا این است بسم الله المتعالی فی روزه القدر

فی خلقه الخیر و فی المعنیز بالغة و الکلیه العالم الذی احاط  
 علمه بالآخر و الاخر لا اله الا هو الصمد القائم و السلطان القائم  
 الذی خصصت له الملوك و صاها الملك اعظمته حمله فاطم السحرة  
 و الارض باعلی الملکة و سلا و الحاحجة مثنی و ثلث و رباع  
 احسنت علیکم بالاسم السبع المطلوب المنیع الخیر الوقیع و هی  
 اسماء الله ذی سبعة اوصاف او کون کل مینة فاحیینه و جعلناه  
 قوایم شیء فی الناس کون منکله فی الظلمات لیست بخارج منها  
 کتالک لیست اقمتم علیکم یا قنایل و یا جبر مایل و یا سمسما  
 و یا میکسایل و یا صفنایل و یا اعتباریل الاها اسم صمدیامن الجن  
 و الانس تمیل منی و یرای حق و الله علی عهد و میثاق لا افسد  
 معصیه و کان عهد الله صمدی و یا ضعیف کد سبب ان کشف  
 و کما حاصل شود و کشف ملک و ملکوت شود و عدد ایام ریاضت این کشف  
 بعد سی و روز و این در وقتی باید که هوا معقول باشد و غذای او درین  
 مدت روزه بخورده باشد و نه بچند باشد و مثل روزه و در هر جماعت باشد  
 و مثل روزه بخورده کند و باشد و بهر یکی مجموع روزه و هر جماعت و کندم روزه

کتمان

کتمان باشد مجموع را بریزند و بعد از آنکه خوب بچند باشد کلاب بر آید  
 و اندک بری خوش و اندک تر کس و در آن صندل سفید اضافه کند و بهر یکی  
 مجموع شکر طرز و در آن کنند و بکشد و بکشد و قدری که خور و شکر و  
 ریزد و او را در میان ظرفه رشیده باشد آن کند و در بی بند که انقباض  
 بر ویفتد و بچند تا ریک تا انقباض قوه آن افزاید و در کار با و در صفت عهد  
 دل بهد باشد و شکر کرده سایده و در برای کشف قلوب بهتر باشد  
 و در کسی که درین خلوت گویند یا دریا جی باشد می باید که در جماعتی  
 باشد و سخن نگوید و موزونی او همین باشد که مذکور شد هر شب  
 سی و شش دریم و بیاریزت بعضی روغنها بر سر مالده که موجب زیاده  
 نوبه و قوت او شود و غسل کند با شیش کرم و با می خود را بکشد و روزه  
 بچند بنویسد و آب روان بنویسد هر روز نشاء الله بر دل او بر شری  
 منکشف گردد و در دل پشیمای ملک بر زبان او جاری شود و الله یوفق  
 و یکبار و با حجتت هرگاه که تالیف کنی میان دو کس یا دورانی کنی  
 یا نزدیک سازی در نهامشان نظر کن و حساب کن و نظر کن که بر فراز  
 شان کدام غرض غالب است اگر ملاطفت کنی که خضر را غالب است یا هوا را



در اول عمل ناکر و در ثانیه عمر بر او ماه و در برنج خود و خا نه خود باشد  
تا م اید و نظر کند و بعضی غالب بر ایشان و نظر کن در اسماء الهی اگر بر حرف  
اسماء ایشان با غالب باشد از اسماء الهی آنچه نویسی بنویس بشرط آنکه در  
برج هوای باشد و چنین در باقی عناصر غنیمت ملک عینه بد آن ملک  
عینه را عملها پس دست و کلام را و مفید تر از هر آنکه اول کسی که از جن که طبع  
و فرمان بر در عبد الدین هلال کشید ملک عینه بود در غاروت و ماروت  
علما می ملک عینه باز پرسیده بود یکی و حکمت او را در فرمان خویش کرده  
بود و عملهای او را یکی باشد بود و اگر کسی را خواهی که بستی خویش سر کردن  
و شیعه کنی این غنیمت را و عملهای این غنیمت را استعمال کن اگر خواهی  
بر عمل نویسی و چون آدمی بالادی و سر دانه فضل بروی نه در برش نه و غنیمت  
بار این غنیمت بروی خوان و عجیب به بین و فعل به سوزان باید و غنیمت  
آنکس باید زن که خواهی و اگر خواهی این غنیمت بر غنیمت باره کاغذ نویسی و در کوزه  
بر قلع نونه بایست و دیگر آن فضل و سرش بگرد در کنار تنویری و فن کن  
و اگر خواهی بنویس و در زیر سنگی نه و اگر خواهی در زیر استانه آنس نه و اگر خواهی  
در سقف خانه نه و اگر خواهی در زیر بالین خود نه و اگر خواهی بر بندش کوزه بند و اگر

خواهر

خواهر بر شکر نقش کن بر شش نرم نه و اگر خواهی بر شش باره نویسی و با شکر سر  
راش توان اندر این چندین عملها پیشاید کردن عبد الدین هلال را و کوزه  
و استعمال کرده و او عبد الدین استعمال کرده و ما نیز استعمال کردیم و غنیمت ملک عینه  
غنیمت علیکم یا معشر النحر و الواسع و اهل الهندستان من جنود  
ابلیس سید الشیاطین و یا معشر الانس الذی یوسوسون فی  
قلوب بنی آدم و بنات جن اجمعین من صود که و امر که بشعوات  
مختلفه و لذات مثنی و یطوفون فی العلم بقضای حوائج مشبهه  
مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه  
مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه مواهلطه  
الشد من هیول شده هشت هشت الوها الوها یا عینه یا سید و ملک  
ما جتی عظیمه بالوسوسه و العذاب الشدید عقد النعم و احراره  
قلب فلا نه بنت فلا نه علی حب و عشق و وسوسه فلا نه بن  
فلا نه و یحی فی قطوش و لقطوش و قطوش و یقیقوش و یقطوش  
و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش  
و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش و یقطوش

المؤمنین و رب السموات و الارض و هو علی کل شیء قدير ما یفخ الله  
للمؤمنین من رحمته فلا تمسک لها و یا آدم و حق اسلام قولاً من ربهم  
رضی الله و فتح قریب و لیس للمؤمنین یا محمد و ما فخر امتنا هم  
و هو الغفار العظیم لبسم الله الرحمن الرحیم اذا جاء نصر الله و تاخر  
قال هذا نصره من ربی فاذا جاء و عد ربی فاقوله جعاً کذا لک کما  
لکهاذ کرفلان بن فلان بر فوج و بنت و عرضنا جنتهم و یستند  
للمکافین عرضنا لبسم الله الرحمن الرحیم انما فخرنا لک تا فله عزیزنا  
لبسم الله الرحمن الرحیم اذا جاء تا اخر فانتصر ففخرنا ابواب السماء  
تا قد قد قال موسی ما صبت به السموات الله سیطله ان الله لا  
یصلح عمل المنافسین یا ایها الناس قد جاءکم موعظه من ربکم فقام  
لما فی الصدود و هدی و موعظه و موعظه المؤمنین قل بفضل الله  
و برحمته فبذلک فلیفرحوا و یخبروا یخبرون اولمیر الذین کفرنا  
ان السموات و الارض کانتا رتقا ففتقناهما و جعلنا من الماء  
کل شیء حی فاذ یؤمنون العجل ۲ الساعة ۳ الودان ۴ اشیاء شریها  
اذ ذک اصبا و ث ال شمای اذ السماء انشقت و اذ ذک لوبیا

استغفر الکبریا و الاثافه الذی حرم من ثقبه واحدة و اقاموا الذی  
لنصلیه مع اعدائک و اقوالک و انباءک و اشیاءک و جمیع محبتک و  
اخوتک ایضاً و اوجک انی من الیسر شعلوا و انا و امانه و امانه و امانه  
بوجه فی قلب و فواد و جمیع حوائج بدن فلا نه بنت فلا نه علی  
و عشق و وسوسه فلا نه بن فلا نه بحق نقش الحاتم سلیمان بن دا  
و و یحیی لسطع طعها لسطع طعها لسطع طعها لسطع طعها لسطع طعها  
کشمعوات کشمعوات حب حق ال یمن و الشیاطین ایتیم و ایتیم و ایتیم  
حق حق حق علیکم و حق حق حق اصحاب بن رضیا و حق حق  
و یقیقوش بارک الله علیک یا عینه بحق هه لک تا م باب هه  
انکلام عینه بکرم و بیت و یکدانه فلفل و بوجه اندیکبار این غنیمت  
را بخواند و یفوز اند که او بفرود و سستی بجز بست و اگر برین چنین بایستد  
نویس و بنویس و عذران و کلاب باید که مقرر در برج سرطان یا حوت یا جوز  
یا میزان باشد و بیشتر تا نظر و باب چاه بنوید و بجز و آنکس دهد که بسته باشد  
در حال که ده کرده و جرب است اینست لبسم الله الرحمن الرحیم  
اللهم یا و حبیب شیل و اسرافیل و عزرائیل و صله العرش و الملكة

المؤمنین



















